

Ortadoğu halklarının katili olmayalım!

Bir ayı aşkın zamandır Lübnan'a yönelik saldırılarını sürdüren İsrail devleti BM'nin 1701 sayılı kararıyla başlatılan "ateşkes" süreci, İsrail'in saldırıları ile birlikte işletiliyor. "Barış gücü" tartışmaları ile birlikte gündeme gelen ateşkes tartışmaları, binin üzerinde halkın ölümü ve bir milyon insanın mülteci durumuna düşmesi ile "sonuçlanan" bu saldırılar emperyalizmin yönlendiriciliğinde devam ediyor. Bir ayı aşkın zamandır Lübnan'a yönelik saldırılarını sürdüren İsrail devleti BM'nin 1701 sayılı kararıyla başlatılan "ateşkes" süreci, İsrail'in saldırıları ile birlikte işletiliyor. "Barış gücü" tartışmaları ile birlikte gündeme gelen ateşkes tartışmaları, binin üzerinde halkın ölümü ve bir milyon insanın mülteci durumuna düşmesi ile "sonuçlanan" bu saldırılar emperyalizmin yönlendiriciliğinde devam ediyor.

Dağlarımız ormanlarımız yangın yeri...

Türkiye Kürdistanı'nda son birkaç aydır orman yangınlarında büyük bir artış yaşanıyor. Der-sim'den Bingöl'e, Cudi'den, Ga-bar'a kadar bölgenin birçok ili, dağı ve yaylasında ormanlar askerler tarafından yakılıyor. Tabii ki suçlular açıkta; faşist patron ağa devleti ve onun ordusu. Devlet yıllar önce uyguladığı köy boşaltmalara, köyleri ve yaylaları gelişi güzel tarama ve bombalamalara, orman kesimi ve yakmalarına kadar birçok faşist yöntemi gerilla savaşını bitirme, gerillayı korunaksız ve desteksiz bırakma adına tekrar uygulamaya başladı. *Sayfa 8*

F Tipi Hapishanede Hak gaspı...

Mesane kanseri olan Erol Zavar, geçirdiği ameliyat sonrası Sincan F Tipi Hapishanesi'ne götürüldüğünde X-Ray cihazından geçirilmesi esnasında yaşanan tartışmanın ardından dövüldü ve 150 metre sürüklenerek hakarete maruz kaldı. Odak Gazetesi eski Genel Yayın Yönetmeni Erol Zavar'ın eşi Elif Zavar, mesane kanseri olan eşinin, 2 Ağustos günü ameliyat olduktan sonra 7 Ağustos'ta hastaneden taburcu olarak hapishaneye tekrar götürülürken, arama sırasında dövüldüğünü belirtti. *Sayfa 10*

Irak sürecinden deneyimli olan emperyalist ülkeler ve uşakları, yeni bir savaş cephesi olan Lübnan'a asker gönderme konusunda fazla istekli davranmıyorlar. bu duyarsızlık karşısında çağrılarını yenileyen ABD, birkez daha yalnız kalma korkusuyla yüz yüze. ABD Başkanı Bush yaptığı açıklamada bölgeye askeri bir gücün gönderilmesi ve bu güce her türlü desteği sağlayacaklarını açıkladı. Bu gücün daha önceki örneklerde olduğu gibi barış gücü değil, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda savaş gücü olacağı açıktır.

Bu konuda oldukça istekli davranan Türk hakim sınıfları konuyla ilgili yaptıkları açıklamalarda net ifadeler kullanmamaya özellikle dikkat ediyorlar. Irak sürecinde aynı konuda adım atmak isteyen devletin karşısındaki tepkinin oluşmasından korkan hakim sınıflar şimdi oldukça dikkatli davranmaktalar. 21 Ağustos günü yapılan MGK toplantısında gündeme alınan Ortadoğu süreci ile ilgili olarak yine çok net olmayan açıklamalar yapıldı.

Önümüzdeki günlerde yapılacak tartışmalarla daha da fazla gündeme gelecek olan bu konu ile ilgili her türlü teşhir çalışmasını yürütmeli, halkın bu konudaki tepkisini açığa çıkararak, örgütlemeliyiz. Çocuklarımızın, kardeşlerimizin, kardeş halkın

katili olmasını istemiyorsak, bu saldırganlığa dur diyelim ve "emperyalistlerin ve uşaklarının askeri olmayacağız" şiarını haykıralım.

"Sarsmayalım bu devleti yıkalım"

Son dönem ülkemiz, sayıları 100 bin olarak ifade edilen ve arda yapılan köylü eylemleri ile sarsıldı. Fındık mitinginin ardından "fındık devi" olarak tanımlanan fındık üreticisi köylüler, Ordu Emniyet Müdürü'nün görevden alınmasında ve hükümetin köylü kitlesinde biriken tepkiyi görmesi anlamında oldukça "şaşırtıcı" bir etki yarattılar. *Sayfa 18-19*

Akyıl Tekstil'de sendikalı işçiler işten çıkarıldı

Gevran (Akyıl) Tekstil Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'nde çalışan 11 işçi, **TEKSİF** sendikasına üye oldukları gerekçesiyle **15 Ağustos** tarihinde işten çıkarıldı. Sendika yetkilileri patron hakkında suç duyurusunda bulundu.

TEKSİF Diyarbakır Şubesi üyesi işçiler, Diyarbakır Adliyesi önünde basın açıklaması yaptı. TEKSİF Örgütlenme Uzmanı **Aziz Bürçün**, Akyıl Tekstil'de çalışan işçilerin büyük kısmını **10 Haziran 2004** tarihinde sendikalarına üye yaptıklarını belirterek, **12 Aralık 2005** tarihinde işe-

rinde kesin yetki belgesini almalarının ardından **3 Ağustos 2006**'da Gevran Tekstil Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi patronuna çağrıda bulduklarını ifade etti. Patronun işyerinde "sendikalı işçi çalıştırmayacağı" yönünde tehditlerde bulunduğunu ve 11 işçiyi de işten çıkardığını belirten Bürçün, sendikalı olmalarından kaynaklı iş akitleri feshedilen üyelerinin her türlü yasal haklarını arayacaklarını söyledi. Sendikalı işçilerin işlerinin iade edilmesini isteyen Bürçün, bir an önce toplu sözleşme görüşmelerine başlamayı istediklerini söyledi. **Gevran Tekstil**'in anayasal ve yasal suç işlediğini belirten Bürçün, üyelerine uygulanan baskı ve tehditlerin kendilerini ve üyelerini yoldan çeviremeyeceğini ifade etti.

Açıklamanın ardından sendika yetkilileri, patron hakkında Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu. (Mersin)

Graniser işçisi sendikalaşmakta kararlı!

Manisa Akhisar'da kurulu bulunan ve Türkiye'nin en büyük seramik fabrikalarından biri olan **Graniser Granit Seramik Sanayi**'nde işçiler kölece çalışma koşullarına karşı sendikalaşma mücadelesini sürdürüyor. Çalışma sürelerinin 16 saate kadar çıktığı ve sekiz saat üzerinden ücretlerin ödendiği fabrika, patron için tam anlamıyla bir sömürü cenneti, işçi için ise bir cehennem. Toplam 985 işçinin çalıştığı fabrikada 630 işçi **Türk-İş**'e bağlı **Çimse-İş** Sendikası'na üye olarak bu gidişe bir son verdiler. Bunu hazmedemeyen patron, işçileri

sendikadan istifaya zorlamak için her türlü yöntemi deniyor.

İşçileri tehdit ediyor, yüklü miktarda para veriyor, iş akitlerini feshederek 65 işçiyi işten atıyor, fabrikadaki baskılar gece gündüz aralıksız devam ediyor. Patron işçi çıkarmak için gerekçe bulmakta zorlanmıyor. Sakız çiğnedikleri iddiasıyla işçilerden 45'ini işten çıkarmıştı. İşçiler patronun tüm dayatmalarına ve tehditlerine rağmen sendikalaşmakta kararlı. Patronun sendikayı fabrikaya sokmama hayalleri işçilerin kararlı mücadelesi ile yok olacaktır. (Kartal)

Yapı Yol-Sen üyeleri açlık grevine başladı!

Yapı Yol-Sen üyeleri toplu sözleşme haklarının kabul edilmesi ve iş kolundaki ücret adaletsizliğinin giderilmesi için **15 Ağustos** tarihinde 2 haftalık açlık grevine başladı.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı bitişğinde bulunan Yapı İşleri Müdürlüğü önünde eylemlerini devam ettireceklerini belirten Yapı Yol-Sen Genel Başkan-

nı **Bedri Tekin**, eylemlerinin pasife alınmamasını isteyerek, eylemi daha sonraki süreçlerde de genelleştireceklerini söyledi. Açlık grevi önlüklerini giyerek eyleme katılan Yapı Yol-Sen üyeleri, "Sefaletle teslim olmayacağız" ve "İnsanca yaşamak istiyoruz" şeklinde slogan atarak eylemlerini başlattı.

(Ankara)

OSMANLI'DAN GÜNÜMÜZE ORDUNUN EVRİMİ

Osman TIFTİKÇİ

Çıktı!

Umut Yayıncılık Avrupa Bürosundan temin edebilirsiniz

UMUT YAYIMCILIK

2. BASKI

UMUT YAYINCILIKTAN KAMPANYA

Modern revizyonizme karşı başlatılan kampanya çerçevesinde Umud Yayıncılık'tan çıkarmış olduğumuz beş kitabı toplam 20 YTL'ye okurlarımıza sunuyoruz.

Ceylan Yayınları'ndan Yeni Bir Kitap

Haluk Gerger'in yeni çıkan **ABD-Ortadoğu-Türkiye** kitabının ikinci baskısı çıktı... Kitabevi ve dağıtımcularda...

AS
druckerei

Dizgi, Grafik, El ilanı, Kartvizit, Mektupluk, Dergi, Broşür, Afiş,....

Düğün ve Sünnet Davetiyeleri...

Weseler Str. 93 • 47169 Duisburg
Tel.: 0203 - 40 85 01
Fax: 0203 - 40 69 16
e-mail: asdruckerei@t-online.de

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK
ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

ANTI-EMPERYALİST, İŞGAL KARŞITI MÜCADELE GELENEĞİ YARATALIM

Son süreçte ABD emperyalizmi, Ortadoğu'da sömürü ve hegemonyasını güçlendirerek artırmak, genişletip, derinleştirmek amaçlı bölgeyi yeniden yapılandırma ve şekillendirme (kan gölüne çevirme) politikasına hız kazandırdı. Bu politikanın yaşam bulması için bu kez İsrail Siyonistlerine her türlü ekonomik-politik-askeri-diplomatik desteği sunarak, bölgede hegemonyasını güçlendirmeye çalışıyor. İsrail, ABD'nin her türlü desteğini arkasına alarak, bölgede işgal ve katliamlarını genişleterek hız kazandırdı.

İsrail'in, işgalci saldırgan tutumunu haklı göstermek için öne sürdüğü iddiaların hiçbirinin kabul edilebilir, inandırıcı bir özelliğinin olmadığı, bölgede yaptıklarıyla ortaya çıkmıştır. Bölgede yaşananlar, iddiaların aksini fazlasıyla ispatlayacak düzeydedir. İsrail'in iddia ve söylemlerinin gerçek dışılığı gün gibi ortadayken, ABD, AB ve diğer emperyalist ülkelerin sessizliği, uluslararası kurumların suskunluğu bölgede yaşananların ezilen dünya halkları ve emperyalist haydutlar ve uşakları için ne anlama geldiği anlaşılmalıdır. Filistin ve Lübnan'ın İsrail Siyonistleri tarafından işgal edilmesi, efendileri olan ABD emperyalizminin bölgede sömürü ve hegemonyasını güçlendirmek, genişletip, kalıcılaştırmak için olduğu gerçekliği bölge halkı ve dünya halkları tarafından daha fazla anlaşılır hale gelmiştir. Söylemlerle yapılanlar, iddialarla gerçekleşen saldırıların işgalci-katliamcı yüzünü ve bölgedeki amaçlarını gün gibi ortaya çıkarmaktadır.

Uşakların "saygınlığı" hizmetle ölçülür!

ABD emperyalizminin İsrail Siyonistlerinin işgaline ve pervasızca saldırılarına sunduğu ekonomik-askeri-politik-diplomatik destek sayesinde İsrail, hiçbir savaş normuna uymayarak, uluslararası hukuk kurallarını rahatlıkla çiğneyebilmekte, dünya halklarının yükselen protestolarına kulaklarını tıkayabilmektedir. İsrail Siyonistlerinin işgal ve saldırısı, özünde ABD emperyalizminin işgal ve saldırısıdır. İsrail Siyonizminin pervasızlığı, hukuksuzluğu ve kuralsızlığı, özünde ABD emperyalizminin pervasızlığı, hukuksuzluğu ve kuralsızlığıdır. Uşaklar, efendilerinden ayırt edilemez. Uşakların "saygınlığı" efendilerine hizmetiyle ölçülür.

Başta sivil halka ve sivil yerleşim yerlerine olmak üzere Lübnan ve Filistin'in alt yapısına yönelik imha amaçlı saldırılarına, gerçekleştirdikleri katliamlarına karşı çıkan, tepki gösteren öncelikli olarak bölge halkları ve dünyanın ezilen halklarıdır. Hiçbir emperyalist kurum ve kuruluş, adını hakla hukukla, güvenlikle, insan haklarıyla maskeleyen, gizleyen hiçbir örgüt İsrail'in saldırganlığına ne dur diyebiliyor, ne de buna karşı bir yaptırım gücü ortaya koyabiliyor. Ezilen dünya halklarının dışında herkes büyük bir aymazlık içinde sağır, dilsiz ve körleri oynuyor. Hâlbuki her şey açık, yalın bir şekilde herkesin gözleri önünde cereyan ediyor. İletişim ve haberleşmenin gelişim hızıyla günün, saat saat bölgede gerçekleşen katliamlara tanık olunuyor. Gerçekleştirilen saldırganlığın, katliamların, bu kadar açık ve aleni olduğu, katliam şifresinin deşifre edildiği bir süreç bu kadar açık bir şekilde yaşanmamıştı. ABD emperyalizmi ve onun bölgedeki jandarması olan İsrail, başta bölge halkları olmak üzere mazlum dünya halkları tarafından hiçbir dönem bu süreçte olduğu kadar tepki almadı, kin, öfke ve isyan duyguları hiç bu kadar kabarmadı. Dünyada ve Ortadoğu halklarında ABD ve İsrail devletine olan düşmanlık hiç bu kadar gelişmemişti. Afganistan, Irak, Filistin ve Lübnan'da yıkılan eski uygarlığın kalıntıları içinde, kum yığını ve kan gölü içinde yeni uygarlığın tuğlaları döşenmektedir.

Emperyalizm gerçekliğini gösteriyor!

Halklar, kendi kaderlerini ellerine alma, direnme ve savaşmadan başka hiçbir yaşam seçeneklerinin ve var olma nedenlerinin kalmadığı bir süreci, kan ve acılar içinde yaşayarak, öğrenmektedir. Emperyalizm, dünya halklarına kanla, acıyla kendi sömürü ve hegemonya gerçekliğini öğretiyor. Bombalar altında parçalanan her bir çocuk bedeninde emperyalizm, Siyonizm kanlı yüzünü gösteriyor. Şimdiye dek yeryüzünün efendileri ve onların uşak ideologları, kiralık sözcüleri tarafından dillendirilen her sözün, savunulan her tezinin, iddia edilen her tezin, kocaman bir yalan ve bir yanılsama olduğu görüldü. Bu gerçeklik, dünden daha fazla halkların bilincinde yankılanmaktadır. Bilinçlerdeki bu yankılanma, halkların kendi kaderlerini ellerine alıp, kendi geleceklerini

Dışımızda örgütlenen eylemliklere örgütlü ve kitlesel bir şekilde katılarak yer alınmalıdır. Toplumun ezici bir bölümü İsrail işgaline ve saldırganlığına karşıdır. Her geçen gün işgalci Siyonist İsrail saldırısı sonucu çoğu savunmasız çocuk, kadın, yaşlı, korumasız siviller katledilmektedir. Bunun sonucu halkta güçlü bir öfke ve tepki oluşmaktadır. Bu süreçte yürütülecek propaganda ve ajitasyon çalışması daha anlaşılır ve somut şekilde halkın bilincinde yankı bulacaktır.

belirleyecekleri sürece dönüşecektir. Kaderini değiştirme ve geleceğini belirleme yolu silahlı kurtuluş yoludur. Hiçbir yanılsama, hiçbir aldatmaca ve hiçbir karşı-devrimci güç, halkları direniş ve mücadele yolundan alıkoymayacak, onları tarihin öznesi olma iddiasından vazgeçiremeyecek, kendi kaderini belirleme gücünden yoksun kılamayacaktır.

Dünya genelinde başta ABD emperyalizmine olmak üzere işgalci katliamcı İsrail Siyonistlerine karşı protestolar, eylemlikler örgütlenmektedir. Emperyalizm ve hegemonya kavramları halkların bilincinde yeniden uyanmaktadır. Öfkeler, bir yanardağı patlatacak düzeyde derindir. Rüzgâr ekenler, mutlaka fırtına biçecektir.

Anti-Emperyalist Mücadele ve Direniş Geleneği

ABD emperyalizmine ve işgalci İsrail Siyonistlerine karşı örgütlenen gösterilerde ve ortaya konan tepkilerde "İslami" kesim, devrimci ve demokrat kesimlerden daha önde durmaktadır. Onların ortaya koydukları tepkinin kitlesel olmasının yegâne nedeni ibadet yerlerinde kolaylıkla biraraya gelip toplanabilme gibi bir avantaja sahip olmalarıyla, işgale ve katliama uğrayan halkların Müslüman olması olgusuyla açıklanamaz.

Oysa bu süreç, emperyalizm, sömürü ve hegemonya gerçekliğinin halkların bilincinde güçlü yankı bulması açısından muazzam olanak sunmaktadır. Bu süreç gerek devrimin örgütlenmesi, güçlenmesi açısından, gerek devrimci propaganda ve ajitasyon faaliyetinin örgütlenmesi, mücadele ve örgütlenme pratiğinin güçlendirilmesi açısından muazzam olanaklar sunmuştur. Okun sivri ucu başta ABD emperyalizmi olmak üzere genel olarak kapitalist-emperyalist sisteme (saldırı ve işgal sürecinde sessiz kalarak saldırganlığa onay veren bütün emperyalist-kapitalist kurum ve kuruluşlara ve onların uşaklığını, sözcülüğünü ve savunuculuğunu yapan BM, AB, Arap Birliği, İKÖ vb. örgüt ve kurumlarla) yöneltmeli, işgalci katliamcı Siyonist İsrail'e karşı mücadeleye çevrilmelidir. Protesto eylemlikleri bu temelde örgütlenmelidir. Her türlü legal ve illegal, barışçıl-askeri eylemler, kitlesel gösteriler bu bilinci örgütlemeye hizmet etmelidir. İşçilerin, köylülerin, kamu emekçilerinin, öğrencilerin, kadınların, Kürt ulusunun ve diğer milliyetlerden emekçilerin mücadelesi, emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadeleyle ilişkilendirilmelidir. Ortak payda, emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadele olmalıdır. Toplumun her kesiminin yaşadığı yoksulluk, işsizlik, baskı ve zulmün temel nedeninin ül-

kemizin emperyalizme bağımlılık ve bağımlılık ilişkileri olduğu, bugün Ortadoğu'da yaşananların gerçek sorumlusunun aynı sömürü ve hegemonya merkezi olduğu bilinciyle hareket edilmelidir. Bu bilinçle emekçilere ezilenlere propaganda ve ajitasyon çalışması yapılarak, örgütlemeye gidilmelidir.

Dışımızda örgütlenen eylemliklere örgütlü ve kitlesel bir şekilde katılarak yer alınmalıdır. Toplumun ezici bir bölümü İsrail işgaline ve saldırganlığına karşıdır. Her geçen gün işgalci Siyonist İsrail saldırısı sonucu çoğu savunmasız çocuk, kadın, yaşlı, korumasız siviller katledilmektedir. Bunun sonucu halkta güçlü bir öfke ve tepki oluşmaktadır. Bu süreçte yürütülecek propaganda ve ajitasyon çalışması daha anlaşılır ve somut şekilde halkın bilincinde yankı bulacaktır. Bunun zemini elverişlidir. Süreç, devrimin lehine gelişmektedir. Örgütlenecek eylemliliklerin, yürütülecek mücadele ve direnişlerin meşruluk ve haklılığı daha fazla benimsenecek ve daha kolay kabul edilecektir. Özellikle İslami ideolojinin etkisi altında kalan halk kesimlerinin devrimci tarzda etkilenmesi bu süreçte mümkündür, bunun koşulları uygundur. Nasıl ki seçim süreçlerinde halkın büyük bir bölümü doğal bir "politik" ortama çekiliyorsa, "politik" ortamda devrimci politikanın yapıma zemini daha fazla uygun hale geliyorsa, aynı şekilde her karşı-devrimci işgal, saldırı ve katliam sonucunda doğal bir tepki ve öfke ortamı oluşmaktadır. Dolayısıyla anti-emperyalist ve işgal karşıtı devrimci politika yapma koşulları olgunlaşmakta, örgütlenme zemini güçlenmektedir. Halkın duyarlılık, ilgi, karşı koyma istemi, tepki gösterme bilinci daha fazla artmaktadır. Bu süreçlerde örgütlenecek propaganda ve ajitasyon çalışması daha etkili olur, daha güçlü bir yankı bulur.

Sınıf bilinçli proleterler bu süreçte doğru bir mücadele pratiğiyle devrimci etkilerini artırıp, örgütlenme potansiyelini geliştirebilir.

Ülkemizde sınıf savaşımının her alanında mücadele ve direniş geleneğini yaratma görevi sınıf bilinçli proleterlerin omuzlarındadır. Gelenek haline getirilen mücadele ve direniş bilinci, emekçilere, ezilenlere kazandırılmalıdır. Türkiye halkının ezici bir çoğunluğu ABD emperyalizmine, onun işgalci katliamcı politikalarına ve uyguladıkları işkencelere karşıdır. Halkımızın ezici bir çoğunluğu İsrail'in Filistin ve Lübnan'a yönelik işgal ve katliamlarına karşıdır. Bu objektif gerçeklik, kalıcı ve köklü bir mücadele ve direniş geleneğine çevrilme zemini haline getirilmelidir. Bu zemin bilinçle, sabırla, itinayla cesaret ve kararlılıkla işlenmelidir.

Sınıfsal Yaklaşım

HALK SAVAŞI-GERİLLA SAVAŞI

Birleşmiş Milletler'in 1701 sayılı kararıyla sağlanan "ateşkes"ten ardından başlayan "kim kazandı?" tartışmalarında, Hizbullah'tan yana görüş belirtenlerin yorumları, belli belirsiz ahkam kesmelerle beraber "gerilla savaşı"ni bir kez daha gündeme taşımış bulunuyor. "Asimetrik Savaş"ın da konu edildiği bu platformda, bir dizi gerçekliğin bilinçli-bilinçsiz karartılması söz konusudur.

ABD emperyalizminin azmettirci/yönlendirici rolünü hiç de gizlemeye gerek duymayacak biçimde dillendirdiği Lübnan ve Filistin saldırı ve işgalinde; hak (meşru müdafaa), hukuk (meşruiyet), savaş suçları (halka ve sivil hedeflere yönelme vd.) kadar ilgi gösterilen bir diğer olgu, savaşın askeri bakımdan analizidir. Buna, en ileri teknoloji ile donanmış, hava, deniz ve kara kuvvetlerinin sınırsız kullanımıyla yüklenmenin, Afganistan ve özellikle de Irak'taki başarısızlığına yeni bir örnek eklenmesi neden olmuştur.

Silahlı mücadele yürüten ulusal ve sosyal kurtuluş hareketleriyle girilen savaşı, "düşük yoğunluklu çatışma" olarak tanımlayan ve buna uygun bir biçimde "kontra" faaliyetler örgütleyen emperyalistler; şimdi de "4. Nesil Savaş" tabirini kullanmaya başladılar. Bu çerçevede, asimetrinin zayıf/güçsüz tarafı olarak kabul edilenlerin kaçınılmaz biçimde başvurduğu "vur-kaç" taktiğinin gerillaya mahsus niteliği, bütün benzer savaş ve çatışmaları, yarıltıcı biçimde "gerilla savaşı" şemsiyesi altına toplamıştır.

Oysa, Başkan Mao öncesinde MLM biliminin ustalarında yer alan partizan savaşımdan fokocu "öncü savaşı"na, halk çetelerinden direniş ekiplerine kadar hakim sınıflara ya da işgalcilere yönelen "gerilla"nın bütün formları Halk Savaşı teorisindeki işlevine uygun bir karakter taşımamaktadır. Gerillayı siyasi iktidara yönelik bir perspektiften (stratejik) yoksun biçimde ele alan bütün anlayışlarda, savunma-direniş hattından ötesi yoktur.

"Büyük bir ülke varsa gerilla savaşı olanaklıdır; bundan dolayı, geçmişte de gerilla savaşları olmuş-

tur. Ama gerilla savaşı ancak Komünist Partisinin yönetiminde sürebilir. Geçmişte gerilla savaşının genellikle başarısız kalmasının nedeni budur." (Mao Zedung, Askeri Yazılar, Sol yay. 2.Baskı, sf. 346)

Halk savaşı teorisindeki "gerilla savaşı" anlayışı, benzerlerinden temelli hususlardaki farklılığıyla ayrılmaktadır. Bir devrim, siyasi iktidarı ele geçirme stratejisi olan Halk Savaşı'nın temel mücadele biçimi olan Gerilla Savaşı, adım adım, parça parça iktidarı kurma perspektifiyle verilmektedir. Gerilla, halkı savaştırmayı esas aldığı için, kitlelerle kurduğu ilişkisinden kaynaklı olarak "suda balık" haline gelir. Kimilerinin yanlış anladığı ya da bilinçli olarak çarpıttığının aksine, askeri açıdan başarılı olmak için "balık" olmaya çalışmaz.

"Gerilla savaşı, çoğu kez sanıldığı gibi, küçük çapta bir savaş ya da güçlü bir orduya karşı gruplaşan bir azınlığın yönettiği bir savaş değildir. Hayır; gerilla savaşı hüküm süren baskıya karşı bütün halkın savaşıdır." (Ernesto Che Guevara, Havana, 03.12.1967)

Halkın bir parçası olmak ile halkın içine saklanmak arasındaki ayırım, gerillanın işleviyle ilgili bir anlayış farklılığına karşılık gelir. Bu farklılık, gerillanın yalnızca askeri bir kimlik taşıyıp taşımaması ile doğrudan ilintilidir. Bir örgütleyici olarak gerillanın kitlelerle kurduğu ilişkide onun politik niteliği öncelikli bir özelliğe sahiptir. Bundan ötürüdür ki, gerilla sadece düzensiz savaşın (aynı zamanda hareketli savaş) unsuru değildir. Öncülük vasfının önderlik göreviyle kurduğu bağ gerillaya, salt yıkıcı ve dağıtıcı değil, aynı zamanda ve esasen "kurucu" ve "yaratıcı" bir misyon yüklemektedir.

Küçük, zayıf, düzensiz birliklerin kendisinden daha güçlü düşmana karşı yürüttüğü mücadeleden ibaret olarak nitelendirilmesi, gerilla savaşını tamamen askeri bir pozisyona kitlediği için, asıl fonksiyonuna yönelik rolü ihmal edilmiş olmaktadır. Bu koşulda, sınıf savaşımı açısından taşıdığı anlam ve işlev de ortadan

kalkmaktadır.

Bu çerçeveden bakıldığında; ulusal kurtuluşçu, direnişçi bir kimlikle sergilenen "gerilla savaşları"nın Halk Savaşı parantezinde bir anlam taşıdığından söz etmek yanıltıcıdır. Ne örgütlenme ve askeri yetenek bakımından sahip olduğu artılar/avantajlar ne de kitleler tarafından sahiplenilen bir konum elde etmiş olması bu durumu değiştirebilir. Nitekim politik perspektifi dar/sınırlı bir gerilla savaşının uzun soluklu olması da düşünülemez. Bu nedenle, barış süreci koridorlarına açılan tükeniş, çok sayıda gerilla hareketinin, trajikten öte kaçınılmaz sonu durumundadır:

"Bu dünyada savaşların ve şiddetin sorun çözmeyeceğini iddia eden ender siyasal hareketlerden birisi Kürt Özgürlük Hareketi'dir. Savaşla hak elde edeyim mantığı içinde değildir. (...) Türkiye, PKK kadar anlayışlı ve Kürt sorununu mevcut sınırlar içinde çözmeye kararlılığına sahip başka bir hareket bulamaz." (Mustafa Karasu, Ülkede Özgür Gündem, 15.08.2006)

Silahlı reformizmin aracı olarak yürütülen gerilla savaşının "devrim/iktidar" derdi bulunmadığı için, kitlelerle kurduğu ilişki de kaçınılmaz olarak bozulacak; hedefini yitiren, yönü kaybolan her türlü mücadele biçimi, bataklıkta kulaç atmakla nihayetleneyecektir. Gerilla, uzun soluklu bir savaşımı temsil ettiğinden ki, askeri teknik ve taktiklerden öte politik bir önderliğe bağlı olarak sonuç alıcıdır.

Hizbullah'ın Lübnan'da 5 haftalık yoğun ve yüksek tesirli saldırılar karşısında esasen başarılı bir direniş sınavı vermesinde, yürüttüğü gerilla savaşının büyük bir role sahip olduğu yadsınamaz. Bunu, Irak'taki direniş gruplarının benzer taktiklerle yürüttüğü işgale karşı direnme savaşı için de söylemek yanlış değildir. Her iki örnekte de coğrafi açıdan elverişsiz koşullara karşın esas belirleyici unsur olan kitleler ile bağ noktasında yeterli bir düzey tutturulması, meselenin açıklayıcı yanını oluşturmaktadır.

Halka mal edilen savaş ve direnişlerin başarılı olması için, güçlerin askeri bakımdan iyi yönetilmesi vazgeçilmez bir unsurdur. Gerek örgütlenme ve askeri donanım gerekse de moral değerler, vazgeçilmezliğin yapıtaşları olmaktadır. Irak ve Filistin (ve Lübnan) direnişlerinde sıkı bir örgütlenmenin yanısıra İslami

değerlerin (şehadet-cennet) son derece ciddi bir rol oynadığı iyi görülmelidir.

"Bir Hizbullah siperine beyaz bayrak çekilmesini bekliyorsanız, sizi temin ederim ki böyle bir şey olmayacaktır." (Tümgeneral İdo Nehuştan, İsrail Genelkurmay üyesi, Ağustos 2006)

"Düşmanınız kendi davası için memnuniyetle ölecekse ve siz kendi davanız için ölmeyi düşünmeyecekseniz (hatta davanızın ne olduğundan emin değilseniz) savaş bırakın şiddetli olmayı, intihardan farksız olacaktır. Açıkça görülen kısa vadeli çare, soğuk, ölümcül teknoloji. Fakat ileri teknoloji ürünü silahlara bel bağlamak Irak'ta işe yaramadı ve Lübnan'da en nihayetinde çöktü." (Richard Cohen, The Washington Post, 15.08.2006)

Ancak sorun bunun da ötesine taşan bir içerikle anlam kazanmaktadır. Gerilla usulünün de bir parçasını oluşturduğu savaşın, mevzi kazanımların ötesine geçmesi için "doğru" bir politik önderliğe sahip olması gerekir. Sınıfsal bakımdan proletarya ideolojisinin yön vermediği bütün savaşların, iktidar başarılarıyla taçlandığı koşullarda dahi, karşıdevrime yollanmaları, emperyalizm ve proleter devrimleri çağının karakteristiğidir.

Vo Nguyen Giap'ın "kendine güven" noktasında yaptığı vurguların Komünist Partisi'ne (önderliğine/çizgisine) güven ile doğrudan ilişkiyi kapsadığı ve onun rolüne de işaret ettiği yeterince açık değil midir?

"Uzun süreli bir Direnme Savaşı yapmak için, kendi kendine güven duygusunu yüceltmek zorundaydık. Direnmenin ilk yılları sırasında, halkımız, her yandan kuşatılmış bir halde mücadele etmek zorunda kaldı; bu durumda, kendi kendine güven hayati bir meseleydi. Halkımızın düşmanla başa çıkmak için kendi güçlerine dayanmaktan başka çıkar bir yolu yoktu. Kendi kendine güven duygusunu yücelterek askerlerimiz, halkın üzerindeki yükü hafifletmek amacıyla malzemelerini savaş alanlarında elde ettiler, kendilerini silahlandırmak için düşmanın silahlarını ele geçirdiler, cephane konusunda iktisatlı davrandılar, dayanıklılıklarını geliştirdiler, güçlükleri yendiler, üretimde görev aldılar, ihtiyaçlarını asgariye indirdiler." (Halk Savaşı, Halk Ordusu, Sol yay. 1. Baskı, sf. 87)

SCT Turbo işçilerinin direnişi devam ediyor!

Tarsus'ta kurulu bulunan SCT Turbo Filtre Fabrikası'nda çalışan işçilerin sendikalaşma mücadelesi devam ediyor. Direnişin ilk günlerinde gazetemize konuşan işçiler 155 gündür direnişlerini kararlı bir şekilde sürdürüyor. İşçiler bu süre boyunca işyerlerinde kurdukları direniş çadırında nöbet tuttu.

Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olan işçiler, insanca yaşanacak bir ücret ve çalışma koşulları için sendikaya üye olmuşlardı. Patron direnişi kırmak amacıyla geçtiğimiz günlerde 150 işçinin iş akdini fesh etti. Patronun amacı işçilerin işe sendikali olarak geri dönmesini engellemek.

Biz de İşçi-köylü gazetesi olarak, gelişmeleri öğrenmek ve işçilerin düşünce-

lerini almak amacıyla Birleşik Metal-İş Mersin Şubesini ziyaret ettik. İşçiler uzun bir süredir burada biraraya gelerek neler yapacaklarını tartışıyor.

Burada karşılaştığımız bir işçi ile sohbet ediyoruz. Patronun öğrenebileceği korkusu ile ismini vermek istemeyen işçi, dört yıldır fabrikada çalışıyor. O da atılan işçilerden biri. **Fabrikada şu an üretim yok, buna rağmen patron 150 işçiyi işe gelmedikleri ve işi yavaşlattıkları gerekçesi ile işten çıkarıyor.** Görüşme çabalarının devam ettiğini belirterek şu ana kadar patronun herhangi bir adım atmadığını, görüşme talebini kabul etmediğini söylüyor.

Patronun direnişin başlarında işten çıkardığı 54 işçiden 40'ı açtıkları davayı

kazanmış. Bu yüzden patronun bu saldırısı işçiler üzerinde çok etkili olmamış. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın öncülüğünde 155 gündür direnen işçiler, sendikayla beraber birçok şeyi ilk defa yaşıyor. Hayatlarında ilk defa 1 Mayıs'a katılan işçiler 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin yıldönümünde Taş Bina'nın önünde bir basın açıklaması düzenlediler. Direnişin uzun sürmesi işçileri maddi anlamda oldukça sıkıntıya düşürmüştü, ancak işçiler sendikaya güveniyor ve sendikanın yaptığı aylık yardımları alıyor. İşçiler kararlı; **"on yıl geçse de biz fabrikaya sendikali olarak geri döneceğiz"** diyorlar.

SCT işçilerinin diğer fabrikalarda çalışan işçilere kendi deneyimleri üzerinden önerileri de var. İşçiler, iş kaybetme korkusu ile sessiz kalmamak gerektiğini dile getirerek hakları için mücadele etmelerini öğütüyor.

Geçen süre içinde patron depolarda bulunan malı ihraç ederek zararını gidermeye çalışmış, ancak artık depolar da boşalmış ve şimdi zor durumda. Fabrika filtre, klima üretiyor ve ağırlıklı olarak Doğu Avrupa ülkeleri üzere yurtdışına ihraç ediyor. Fabrikadaki üretimin yüzde 85'i ihraç ediliyor. Fabrikada çalışan 207 işçinin 200'ü direnişi sürdürüyor.

İşçiler **"ne kadar sürerse sürsün işe sendikali dönene kadar grev pankartını indirmeyeceğiz"** diyerek kararlılıklarını haykırıyorlar! (Mersin)

Taşeron virüsü can almaya devam ediyor!

Tuzla Tersanelerinde iş cinayetleri son bulmuyor. Son 1.5 yılda 18.500 iş kazasının yaşandığı Tuzla Tersaneleri'nde 38 işçi de yaşamını yitirdi. İşçi sağlığı ve iş güvenliği üzerine hiçbir tedbir alınmadığı tersanelerde işçiler, taşeronların sömürü ve baskısına maruz kalmaktadır. Köle pazarı gibi işleyen tersanelerde, taşeron virüsü işçilerin yaşamını almaya devam ediyor.

Türkter Tersanesi'nde taşeronluk yapan Dadaş Gemi'de çalışan Kahraman Dalmaz adlı işçi, 7 Ağustos'ta vinç ile makine arasına sıkıştı ve hastaneye kaldırıldı. 5 gün boyunca hastanede yaşam mücadelesi veren Dalmaz, 11 Ağustos'ta yaşamını yitirdi. Bunun üzerine 12 Ağustos'ta eylem örgütleyen sendika yaklaşık 250 işçiyle bir yürüyüş gerçekleştirdi. Limter-İş Sendikası iş cinayetlerinin sorumlusunun patron derneği GİSBİR olduğunu vurguladı.

Eylem günü öğlen saatlerinde yeni bir iş cinayeti daha yaşandı. Torlak Tersanesi'nde çalışan Tan Denizcilik işçisi, soyadını öğrenemediğimiz Behçet adlı işçi elektrik kaçağına yakalanarak öldü. Arkadaşlarının ölümü üzerine Torlak Tersanesi işçileri iş bırakarak cinayeti protesto etti.

(Kartal)

Emekçinin Gündemi

SINIF SENDİKACILIĞINI HÂKİM HALE GETİRMEK İÇİN ÖRGÜTLENMEYE HIZ VERELİM!

İşçi sınıfı ve diğer emekçilere yönelik yapılan ajitasyon ve propagandanın zenginleşmesi onların siyasal bilinç kazanmasını hızlandıracaktır. Bu noktada son yıllarda yetersizlikler önemli bir aşamaya gelmiştir. Ajitasyon ve propaganda darlaşmış belli kaplara sıkışmıştır. Bu sıkışmışlık kitleler tarafından "yine aynı şeyler" olarak algılanır hale gelmiştir. Bunda somut koşulları kavrayıp bunun üzerinden A/P faaliyeti yürütmenin önemli etkileri vardır. İşçi ve emekçilerin bilinçlenmesi için ekonomik A/P ile siyasal A/P birleştirilmelidir. Bunlar elbette somut koşullara uygun bir şekilde ele alındığında olumlu sonuçlar doğurabilir. İşçilere ve emekçilere iktisadi açıdan sömürüldüklerini siyasal olarak baskı altında olduklarını söylemek onların siyasal bilincinin gelişmesini sağlamayacaktır. Lenin yoldaşın dediği gibi **"Ajitasyon baskının (ve sömürünün) her somut örneği ele alınarak yürütülmelidir."**

Somut koşullar irdelenmeden yapılacak bir ajitasyon ve propaganda faaliyeti, hedefine ulaşmaz. Örneğin deri fabrikasında çalışan bir işçinin ücretini, çalışma ortamını, çalışma saatlerini, sosyal haklarını alıp alamadığını, sendikal örgütlenmeye sahip olup olmadığını, patronla yaşadığı diğer çelişkileri yeterince bilmeden yürütülecek ajitasyon çalışması kaba olacaktır. Sadece sömürüldüğü

belirtilecek, zor koşullarda çalıştığı gibi kaba yaklaşımlarda bulunulacaktır. Oysa bunları zaten işçinin kendisi de bilmenin de ötesinde yaşamaktadır. Bunun yerine yaşam ve çalışma koşullarının bütün yönleriyle bilinmesi sonucu yapılacak ajitasyon, onun hangi açmazlar içinde olduğunu göstermeyi sağlayacak, işçi eyleme geçmesinin zorunluluğunu kavramaya başlayacaktır.

İşçi ve emekçileri çalışma ve yaşam koşullarını teşhir faaliyetine yönlendirmek önemlidir. Teşhir faaliyeti aynı sorunları yaşayan işçilerin birlik olmalarını, birlikte hareket etmelerini sağlayacaktır. Çalışma koşullarının teşhiri yeterli olmayacaktır. Bununla birleştirilerek siyasal koşulların teşhiri de yapılmalıdır. Siyasal teşhir işçi sınıfının bilinçlenmesinde esas faktörü oynayacaktır. Ekonomik koşulların teşhiri işçi ve emekçilerle somut bağların kurulmasını sağlar. Yaşam koşullarının iyileştirilmesi işçi ve emekçiler tarafından daha çabuk algılanır. Bundan kaynaklı bu yöne daha duyarlı olurlar. İktisadi koşulların teşhiri ve bunun üzerinden gelişecek olan A/P faaliyeti işçi ve diğer emekçilerle daha rahat bağ kurulmasını sağlar. Bu anlamda sendikal mücadelenin geliştirilmesi, sendikaların gerçek misyonlarını oynamaları önemlidir. Ülkemizde işçi ücretleri, çalışma koşulları olabildiğince kötüdür. Bu aynı zamanda yaşam koşullarının da kötü oldu-

ğunu göstermektedir. Tüm bunların kavranarak hareket edilmesi bunun üzerinde yoğunlaşılması işçilerin ve emekçilerin sınıf mücadelesine çekilmesi, sınıf bilinci kazanmaları açısından asgari zemini oluşturmaktadır. Ancak faaliyetlerimizde bu elverişli ortamı kullanma noktasında sıkıntılar yaşamaktayız. Bu sıkıntının temelinde bilinçli ve örgütlü bir faaliyetin yürütülmemesinin önemli bir etkisi vardır.

İşçi ve emekçilerin iktisadi mücadele yürütmeleri onların yaşam koşullarının iyileştirilmesini sağlasa da, sömürülmelerinin baskı altında olmalarının önüne geçmez, özgürlüklerine ve kurtuluşa kavuşmalarını sağlamaz. İktisadi mücadele siyasal mücadele ile birleştirilmelidir. Siyasal bilinç ya da eğitim neyi içermelidir? Bu soruya Lenin yoldaş şu cevabı vermektedir: **"Bu otokrasiye karşı işçi sınıfı düşmanlığının propagandasından ibaret olabilir mi? Elbette ki hayır. İşçilere siyasal bakımdan ezildiklerini açıklamak yetmez (nasıl ki, onlara çıkarlarının işverenlerin çıkarlarına uzlaşmaz karşıtlıkta olduğunu açıklamak da yetmezse). Ajitasyon, bu baskının her somut örneği ele alınarak yürütülmelidir (tıpkı iktisadi baskının somut örnekleri etrafında ajitasyon yürütmeye başlamış olmamız gibi.) Bu baskı toplumun çeşitli sınıflarını etkilediğine göre, kendisini yaşamın ve eylemin en çeşitli alanlarında -meslek, kamu, özel, aile, din, bilim vb. alanlarında- ortaya koyduğuna göre, otokrasinin siyasal teşhirini bütün yönleriyle örneklemeye girişmeyecek olursak, işçilerin siyasal bilincini geliştirme görevimizi yerine getiremeyeceğimiz besbelli değil midir? Baskının somut belirtileri etrafında ajitasyon göre-**

vini yerine getirebilmek için bu belirtileri teşhir etmek gerekir. (Nasıl ki ekonomik ajitasyonu yürütebilmek için fabrikalarda yapılan haksızlıkları teşhir etmek zorunluydu.)" Bu uzun alıntı işçi sınıfı ve emekçiler içinde yürüteceğimiz ajitasyon ve propagandayı nasıl ele alacağımızı özetlemektedir.

Ekonomik temelde ajitasyon yapmada yetersiz kaldığımızdan bahsetmiştik, aynı şekilde siyasal temelde ajitasyon yürütme noktasında da yetersizliklerimiz fazladır. Her ikisinde de bir kalıplaşma, yüzeysellik söz konusudur. Bunun nedeni toplumsal yaşamla ve toplumun çeşitli kesimlerinin durumunu incelemede var olan yetersizliktir. Bu noktada kitlelerden öğrenmek önemlidir. Onların işyeri koşullarını, yaşamındaki zorlukları dile getirmeleri önemlidir. Bunların bizler tarafından öğrenilmesi, yapacağımız ajitasyonu zenginleştirilecektir. Yine faşist sistemin işçi ve emekçilere yönelik baskılarını takip etmemiz, açığa çıkarmamız, emperyalistlerle olan ilişkilerini bilmemiz, ayrıntısını öğrenme çabasıyla bilmemiz ajitasyon ve propagandamızın zenginleşmesini sağlayacaktır.

Bu anlamda yayınların bildirilerin iyi kullanılması, sürekliliğinin sağlanması dikkate alınması gereken bir meseledir. Tüm bunları doğru şekilde ele almak ise bilinçli, sıkı ve kolektif örgütlenmeyi şart koşar. Bilinçli, sıkı ve kolektif örgütlenme önüne çıkan zorlukları aşmayı başarır. Gevşek, kendiliğindenci ve kolektifi esas almayan örgütlenmeler ise zorluklarla başa çıkamaz. Bunun için bilinçli, sıkı ve kolektif örgütlenmeler oluşturmaya ve geliştirmeye önem vermeliyiz.

Bizi bu devletten kurtaracak başka bir devlet yok mu?

Özelleştirme uygulamalarıyla KİT'lerin tasfiyesiyle, tarım ürünlerine getirilen kota uygulamalarıyla, Doğrudan Gelir Desteği gibi saldırılarla IMF talimatlarını uygulayan uşak AKP hükümeti, bunun yanında bir de köylüyü, tefeci tüccarın insafına bırakmıştır. Örneğin, köylü bir yıllık emeğinin karşılığı olan domatesin 1 kg'ını 8 kuruşa tüccara satmakta, tüccar ise hiçbir emek harcamadan üç-dört misli bir fiyata tüketiciye satmaktadır. Yani tüccar köylünün emeği üzerinden büyük bir rant almaktadır. Köylünün örgütlü birlikleri olmaması, olan birlikler ve odaların köylüye yabancı ve burjuva feodal partilerin yarıdakçıları olmaları da köylüyü sıkıntıya sokmaktadır. Bu konu ile ilgili söyleşi yaptığımız bir emekçi köylü kadının "bizi bu devletten kurtaracak başka bir devlet yok mu?" feryadı kulaklarımızda çınlamaktadır. Köylülerin bu feryadını ve yaşadığı sorunları kamuoyu ile paylaşmak için Bursa'nın **Mustafa Kemal Paşa** ilçesine bağlı **Ormankadı** ve **Kumkadı** köylüleriyle yaptığımız söyleşi gazetemize taşıyoruz.

- Bir üretici köylü olarak yaşadıklarınızı anlatır mısınız?

- Alaattin Kumlucu (Ormankadı köylüsü): Ben kavun, karpuz, domates, biber üretiyorum. Ürettiğimiz karşılığını alamıyoruz. Bugün mazotun litresi 2.5 YTL. Gübrenin torbası 35 YTL. Tohum 1 YTL. İşçiliği ve sulaması da var, yani masrafları çok. Ama direkt tüketiciye satamadığımız için tüccar gelip domatesi 8, kavunu 20 kuruşa alıyor. Yani tüccara vermek zorunda kalıyoruz. Parayı tüccar kazanıyor. Salça fabrikasına vermek istiyoruz, o da parayı zamanında vermiyor. Fide veriyorlar onun da parasını vermediğin zaman icraya veriyorlar.

- Seçim döneminde var olan siyasi partiler birçok vaatte bulunuyorlar, buna ne diyorsun?

- Evet, her parti seçim döneminde gelip atıp atıp gidiyor, zaten bizim onlardan bir beklentimiz yok.

- Siz ne üretiyorsunuz? Sorunlarınızı anlatır mısınız?

- İbrahim Akbahar: Ben hayvancılıkla uğraşıyorum, inek besletiyorum. Yani süt satıyorum. Sütün kilosunu 35-40 kuruşa satıyoruz, ama bu da bizi kurtarmıyor. Yem pahalı, geçen sene de sütü aynı parayla satıyorduk bu sene de aynı, yani halimiz kötü. Bu gidişle hayvanları satacağım, çünkü masraflarımızı kurtaramıyoruz. Bizi yönetenler seçim döneminde gelip "iktidar olursak şunu yapacağız, bunu yapacağız" diyor. Ama biz onların yalan söylediğini çok iyi biliyoruz. Süttaş denen bir şirket var, sütlerimizi alıyor, o da başımızın belası, aldığı parasını zamanında vermiyor.

- Size vaatlerde bulunanlar zaten bağımsız hareket etmiyorlar. IMF denilen emperyalistlerin kurumu var. Onun direktiflerini uyguluyorlar, buna ne diyorsunuz?

- Biz zaten herşeyimizle onların elindeyiz onlar ne diyorsa onu yapıyoruz.

- Siz yaşadığınız sorunları bize anlatır mısınız?

- Eftal Günhan: Sorunlarımız çok, ürettiğimiz karşılığını alamıyoruz. Aracıların elinde kaldık, ürettiklerimizin karşılığını vermiyorlar. Ucuz alıyorlar masraflarımızı bile kurtaramıyoruz.

- Siz tüccarın elinde kaldığınızı söylü-

yorsunuz. Niye köy sendikalarını, köy kooperatifleri kurmuyorsunuz? Birlik olursanız tüccardan, aracından kurtulursunuz.

- Zaten sorun burada. Biz köylüler birlik olmadık, birlik olmadığımız için de gelen vuruyor, giden vuruyor. Zaten bizim zaafımız bu, bunu yenersen kendi kooperatifimizi kurarsak, kendi malımızı kendimiz satarsak az da olsa rahatlarız.

- Hasan Sayman: Bizim pazar sorunu var. Domatesin kilosunu 8-11 kuruştan satıyoruz. Kavunu 20 kuruştan satıyoruz. Bu da mazot parasını çıkarmıyor.

- Başbakan bu sene köylüye "gözünüzü Allah doyursun" diye tepki gösterdi, buna ne diyorsunuz?

- Başbakan yalan konuşuyor, yalan. Domatesin kilosunu 10 kuruştan satarsan dönümünün 350 YTL'ye kiraya verirsen ne kazanırsın? Mazotun litresini 2.5 YTL'yi geçiyor. Ben 75 yaşındayım. Sabah ezanından, akşam kadar çalışıyorum. Bak ayaklarım şişmiş. Koltukta oturup konuşmak kolay, gelsin benim şartlarımda çalışsın başbakan, ondan sonra konuşsun. Bak bu insanlar ta nereden gelip burada 12 YTL-15 YTL'ye çalışıyorlar. Ne yiyip ne içecekler? Kendi bebeğini römorkun gölgesinde bırakıp bu parayla çalışıyor. Öyle koltukta oturup lak lak konuşmak kolay.

- Sabri Gündüzcü: Zaten sorununuz insanlar, bizim köyde birlik yok, birlik olsak tabii ki olur, bir şeyleri çözeriz. Şimdi ben 35 kilo domatesle 1 litre benzin zor alıyorum, masraflar çok. Başbakan diyor "gözünüz doymuyor." Bu sene Başbakanın gözü doyacak, Allahın izniyle, onun gözünü bu sene doyuracağız. Geçen sene bir depoyu 70 YTL'ye doldurduk, bu sene 120 YTL'ye dolduramıyoruz. Fark yüzde sekseni geçiyor. Geçen sene de domates 8 kuruş bu sene de, yani ileriye değil geriye gidiyoruz.

- Şeynur Gündüzcü: Biz bıktık bu devletten, bizi bu devletten kurtaracak kimse yok mu? Mazot pahalı, gübre pahalı, yani girdiler pahalı bize bir ramak domatesle ancak 200 YTL kalıyor. Gel bununla geçin, bizi bu devletten kurtaracak başka bir devlet yok mu? Bizi bu devletten kurtarın. Başka bir iş de yok, çiftçiyiz yapacağımız iş bu.

- Hepimizin sorunları aynı birlik olursak birçok şeyi hallederiz.

- Şeynur Gündüzcü: Evet birlik olmamız lazım. Biz bu devletten bıktık, bak üstümüz başımıza, ne haldeyiz.

- Yakup Bingöl (Kumkadı köylüsü): Ben bu sene bu tarlayı 3500 YTL icarla kiralamışım köy muhtarından. Burası köy merası yani hayvanların otlak yeri. Başka yapacak işimiz yoktu. Ama ektiğimiz karşılığını alamıyoruz. Çünkü girdiler çok fazla, ürünü ucuz alıyorlar. Ben bunun maliyetini kurtaramıyorum. Devlet buna bir çare bulsun. İhracat kapısını açsın.

- Mersin'de köylü Başbakan'a seslendi "anamız ağlıyor" dedi. Başbakan "anani al git" dedi. Yani çare bu devlette değil. Biz birlik olursak sorunlarımıza çare oluruz.

- Yakup Bingöl: Zaten birlik olursak sorunlarımız çözülür. Bizde birlik yok, biz üretiyoruz, biz emek veriyoruz tefeci tüccar kazanıyor. Bizi tefeci tüccarın eline bıraktı. Bak işçiye para vermeyelim diye altı yaşındaki çocuğu bile çalıştırıyoruz. Yani ailece çalışıyoruz. (Bursa)

Tütünde kota köylünün belini büküyor!

gerilemiş durumda. Bu nedenle işsizlik de bölgenin başlıca gündemlerinden birisi halinde.

Üretime devam eden köylüler ise yıllık 1.5-2 milyarla geçinmeye çalışıyor. Bölgedeki bu sorunlar nedeniyle Adıyamanlılar büyük oranda mevsimlik işçi olarak günlük 10 ile 15 YTL arası yevmiyeyle **Karadeniz'e fındık, Malatya'ya kayısı** ve **Çukurova'ya biber, pamuk** vb. toplamaya gidiyor. Özellikle yaz aylarında birçok bölgede mevsimlik tarım işçisi olarak çalışan Adıyamanlı işçiler, hem ücretlerin düşüklüğü hem de çalışma şartlarının ağırlığı altında eziliyor. Günlük 10-15 YTL arası yevmiyeyle hem karınlarını doyurmaya, hem de kış ayları için birikim yapmaya çalışıyorlar. Bölgede yaşanan bu sorunlar aynı zamanda göçü de beraberinde getirmiş durumda. Tütün üretimiyle geçinmeye çalışan aileler, geçim kaynaklarına konulan bu kota nedeniyle ve iş bulma umuduyla büyük şehirlere göçüyorlar. (Malatya)

ZMO'dan uyarı: Pamuk üreticisi tarımdan uzaklaşıyor

ZMO Diyarbakır Şubesi Başkanı **Akif Karakoyunlu**, pamuk üreticisinin içinde bulunduğu sıkıntılara dikkat çekerek, üreticilerin tarımdan hızla uzaklaştığını ve bunun için acil önlemler alınması gerektiğini söyledi.

20 milyar dolarlık ihracata sahip tekstil ve konfeksiyon sanayisinin hammaddesi olan pamuk üretimindeki açığın büyüdüğünü kaydeden Karakoyunlu, "Ülke ihtiyacımız olan 1 milyon 350 bin ton lif pamuk üretiminde açık her geçen gün büyümüştür. 2005 yılı öncesine kadar yaklaşık 550 bin pamuk ithalatı yaparken 2005 yılında 748 bin ton pamuk ithal edip bunun karşılığında 900 milyon dolar para ödendi" dedi.

Teknik elemanlarının yaptığı araştırmalar sonucunda bu yıl bir kilogram kütlü pamuk maliyetinin 0.75 Ykr'yi bulduğunu, buna karşılık satış fiyatının 1.25 YTL olması gerektiğini ifade eden Karakoyunlu, son yıllarda girdi maliyetlerinin sürekli olarak fiyatlar aleyhine geliştiğini kaydetti. Üreticinin hızla pamuktan uzaklaştığını belirten Karakoyunlu, "1980 yılında, bir kilogram

pamuk satarak 7.9 kilogram gübre alabilen bir üretici, 2005 yılında ancak 3.1 kilogram gübre alabilmektedir. 1980 yılında 1 kilogram pamuk satarak 1.9 lt mazot almıyordu. Bu durum ve üreticinin zamanında ve yeterli derecede desteklenmemesi sonucu üretici hızla pamuk tarımından uzaklaşmaktadır" diye konuştu. Karakoyunlu, ayrıca şunları söyledi:

"Destekleme priminin tapu kaydına ve DGD'ye göre verilmesi halinde gerçek üreticiler bu destekten faydalanamamaktadır. Ödemeler için üretici belgesi yeterli sayılmaktadır. Pamukta var olan sorunlar bir an evvel çözüme kavuşturulmalıdır. Tarımın yapısal sorunlarına yönelik hiçbir kalıcı iyileştirme politikası güdülmeyenken, kamunun tarım sektörünü düzenleme görevi neredeyse tümüyle terk edilmiş durumdadır. Tarım sektörü, bu ülkenin can damarıdır. Türkiye bu gerçekten hareketle bir an önce tarıma gereken önemi vermeli, doğru tarım politikalarını uygun kaynak büyüklükleri ile birlikte yaşama geçirerek sektörü dünya ile yarışabilir bir konuma taşımalıdır." (H. Merkezi)

Enerji halka değil, peşkeşe lazım!

Birçok ülkede bırakılmasına ve karşı çıkılmasına rağmen Türkiye'de her hükümet tarafından ortaya atılan nükleer enerji ve termik santral Tekirdağ'da halkın gündeminde. Tekirdağ'ın Saray ilçesine yapılmak istenen Termik Santral, Temmuz ayından bu yana halkın tepkisini çekiyor.

Açıldığı birçok bölgede tarımın ölmesine sebep olan Termik Santral'in ihalesi şimdiden yapılmış. Türkiye Kömür İşletmeleri'nin (TKİ) gündemine aldığı ve başta Saray ilçesi olmak üzere Trakya bölgesindeki 22 köyü birebir etkileyecek olan santrale karşı halk imza kampanyası yaparak tepki gösterdi. Halkın topladığı 12 bin 720 imza **12 Ağustos Cumartesi** günü Saray ilçesinde yapılan yürüyüşle iktidardan daha iktidarcı olan CHP'nin Tekirdağ Milletvekili Erdoğan Kaplan'a Meclis'e iletilmesi için verildi.

Saray Doğayı Koruma ve Temiz Çevre Derneği tarafından imzaya açılan metin-

de ise **Anayasa'nın 56. maddesinde** geçen "...herkesin sağlıklı ve dengeli bir yaşama sahip olma hakkı" gerekçe gösterilerek devletin düştüğü yasadışılık gösterildi.

TKİ ise Tekirdağ ve Trakya'daki kömür rezervinin kullanılması için termik santrali bir çözüm olarak gösteriyor. Lakin aynı imza metninde geçen "**termik santralin oldu bittiye getirilmek istendiği**" gerçeği ise gene **TKİ'nin Tekirdağ Saray'daki Linyit Sahası Değerlendirme Raporu**'nda ortaya çıkıyor.

Çözüm değil peşkeş kokuyor!

TKİ'nin raporunda işletme ruhsatı TKİ'de olan Tekirdağ Saray Havzası'ndaki kömür rezervinin atıl durumda olduğu, rezervin herhangi bir yatırım veya harcama olmadan ancak ve ancak kiralama yöntemiyle kurulacak bir santral ile elektrik enerjisine dönüşebileceği ve bunun da özel sektör tarafından yapılabileceği yazıyor.

"Yaptırmayacağız, doğamızı yıktırmayacağız!"

Temmuz ayından bu yana yürüyüşler düzenleyen halk ise en son olarak imzaları iletmek için 5 bin kişi ile kadın erkek, genç yaşlı yürüdü. Elllerinde kuru ağaç fotoğrafla-

rı olan ve "Ayçiçeklerini Öldürmeyelim" yazılı dövizler taşıyan halk ise durumdan rahatsızlığını ve termik santralin kurulması devam ederse tepkisinin şeklini ortaya koydu.

Geçtiğimiz günlerde ihalesi gerçekleşen **Saray Termik Santrali**'ni inşa etme peşkesini ise Başat İnşaat Firması aldı. 5 yıl içerisinde kurularak faaliyete geçmesi beklenen santralin yapım anlaşmalarının ise önümüzdeki günlerde yapılması bekleniyor.

Diğer yandan ise termik santralinin devreye geçmesiyle halkı bekleyen tehlike ortaya çıkıyor.

Yatağan Santrali'nin yanısıra Sivas

Kangal'da bulunan termik santral de bunların bir örneği. Kurulduktan 3-4 yıl sonra çevredeki köylerin toprağını zehirleyerek tarımın bitmesine sebep olan santral aynı zamanda "**bir türlü kullanmadığı**" filtrelerinden ötürü çevre köylerdeki hayvancılığın da ölmesine sebep olmuştur. Daha sonrasında bölgede kamulaştırma uygulayacağını açıklayan devlet ise, zarara uğrayan köylülerin halen mağduriyetini gidermedi. Tekirdağ'da ise bu örneğe benzer olarak geçim kaynakları içinde ağırlıklı olarak tarım ve kısmi olarak hayvancılık var. Halk ise sloganını belirlemiş görünüyor; "**Ayçiçeklerini Öldürmeyelim**"! (H. Merkezi)

Naldöken köylüleri sağlığını istiyor

İzmir Bornova'ya bağlı Naldöken köyünde kurulu olan **Batçim** adlı çimento fabrikası filtrelerini çalıştırmayarak köylülerin sağlığıyla oynuyor.

Filtrelerini çalıştırmayan fabrika geceleri ise biriktirdiği tozu serbest bırakarak köyde yaşayan birçok insanın akciğer hastalıklarına, özellikle astıma yakalanmasına neden oluyor. Fabrikanın bir an önce yerleşim birimlerinden uzak bir noktaya taşınmasının mücadelesini veren Naldöken köylüleri, İzmir Valiliği ve Çevre Bakanlığı'na görevi çağırarak için 15 Ağustos günü Batçim önünde toplandı ve "**Zehir solumak istemiyoruz**" diye haykırdı.

Fabrikadan bırakılan toz nedeniyle çevrenin beyaz bir örtüyle kaplandığını, taş ihtiyacını karşılamak için patlatılan dinamitler nedeniyle de sürekli sarsıntı ve gürültü oluştuğunu söyleyen köylüler, köy muhtarının da sorunlarıyla ilgilenmeyerek fabrika sahipleriyle işbirliği içinde olduğunu ifade ettiler. Özellikle çocukların çok sık hastalandığı Naldöken köyünde kurulu olan fabrikanın taşınması için İzmir Valiliği ve Çevre Bakanlığı'na görevi çağırarak köylüler eylemlerine talepleri kabul edilene kadar ısrarlı bir şekilde devam edeceklerini dile getirdiler.

(İzmir)

Develi köylüleri; "Çöp İstiyor muyuz? Hayır!"

Daha önce de gazetemizde çeşitli eylemlerine yer verdiğimiz **Manisa'nın Saruhanlı** ilçesine bağlı **Develi köylüleri 17 Ağustos**'ta yine eylem yaptı. Hep bir ağızdan slogan atan ve "**Çöpe Hayır!**" diyen köylüler, yaşadıkları sıkıntıları Manisalılarla anlatarak destek istedi.

17 Ağustos sabahı, otobüs ve minibüslerle Manisa merkeze gelen köylüler, **Cumhuriyet Meydanı**'nda toplandı. Yaklaşık 150 kişilik grubun erkekleri, burada üstlerini çıkararak kadınlarla birlikte yürümeye başladı. Valilik binası önünden geçen köylüle-

ri, **Vali Refik Arslan Öztürk** de uzaktan izledi. Elllerinde çalı süpürgeleri, üzüm ve çeşitli sebze bulduğu sepetlerle yürüyüş yapan köylüler, kentin en işlek caddesi olan **Mustafa Kemalpaşa Caddesi** ve **Doğu Caddesi**'nde ilerleyerek Malta semtine kadar yürüdü. Polisin geniş "**önlem**"leri altında

gerçekleşen yürüyüş sırasında, yoldan geçen insanlara ve esnafa bildiri dağıtarak destek isteyen köylüler, ayrıca üzüm ikramında bulundu. Belediye hizmet binası yakınlarında da caddeyi süpüren köylüler, burada çöp istemediklerini belediyeye duyurmaya çalıştı. Ardından yürüyüşe ilk başladıkları nokta olan Cumhuriyet Meydanı'na dönen köylüler, tesisin yapılacağı alanda 20 bin zeytin ağacının bulunduğunu ifade ederek, kurulması durumunda tüccarın kendilerinden zeytin almayacağını söylediler.

(İzmir)

Nemli hava köylülüğü etkiledi!

Hatay'ın İskenderun ilçesinde yaklaşık bir aydır havaların nemli ve sisli olması, meyvelerin dalında çürümeye neden oldu. Yaşanan bu olayla ilgili çeşitli yorumlar yapılırken, üreticiler ve çevreciler, sorunun termik santrallerden ve mahalleye yakın çöp alanından kaynaklandığını düşünüyor.

Verdikleri tüm emeklerin boşa gittiğini dile getiren köylüler, termik santrallerin ve çöp alanının kaldırılmasını istiyor. Konuyla ilgili açıklama yapan Akdeniz

Çevre Koruma Derneği Sekreteri **Oktay Demirkan** da, İskenderun'un ekolojik bir felaketle yüz yüze olduğunu belirtti. 10 yıl önceye kadar İskenderun ve Dörtöyl ilçelerinde nar bahçelerinin bulunduğunu hatırlatan Demirkan, bu bahçelerin şu anda yok denilecek kadar azaldığını söyledi. Neden olarak bölgede kurulan termik santralleri ve denetimsiz olarak kurulan fabrikaları gösteren Demirkan, önlem alınmaması halinde İskenderun ve çevresinde ekolojik bir felaket yaşanacağını iddia etti.

(Mersin)

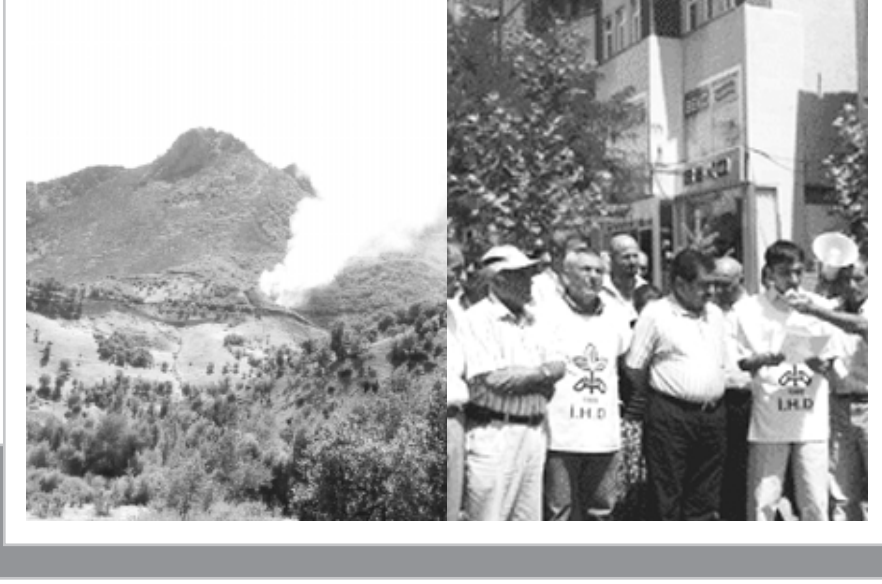
Otopark mevsimlik işçilere yatakhane oldu

Birçok çevre ilden, günlük **15-20 YTL yevmiye** karşılığında çalışmak amacıyla **Malatya**'ya gelen mevsimlik işçiler, barınacak yer bulamadıkları için otoparkta kalıyor. **Yaşlıları 17 ile 45** arasında değişen ve hamallık, kayısı toplayıcılığı, inşaat gibi işlerde çalışan işçilerin sayısı 200'ü buluyor.

Otellerin dolu olduğunu belirten işçiler, otoparkta yatınca da çevreden insanların engel olmaya çalıştıklarından şikayet ediyorlar. Her yaş grubundan mevsimlik işçinin kaldığı otoparkta, çocuklar da bulunuyor. Kimi zaman dönüş parasını bile çıkaramayan işçiler, ayrıca sağlık sorunları ile de karşı karşıya.

(Malatya)

Dağlarımız, ormanlarımız yangın yeri...

Türkiye Kürdistanı'nda son birkaç aydır orman yangınlarında büyük bir artış yaşanıyor. Dersim'den Bingöl'e, Cudi'den, Gabar'a kadar bölgenin birçok ili, dağı ve yaylasında ormanlar askerler tarafından yakılıyor. Tabii ki suçlular açıktır; faşist patron ağa devleti ve onun ordusu. Devlet yıllar önce uyguladığı köy boşaltmalara, köyleri ve yaylaları gelişmiş güzel tarama ve bombalamalara, orman kesimi ve yakmalarına kadar birçok faşist yöntemi gerilla savaşını bitirme, gerillayı korunaksız ve desteksiz bırakma adına tekrar uygulamaya başladı.

Konumuz özgülünde devletin son bir ayık süreçte yaptıklarına bir göz atalım;

- Dersim Festivali sürecinde Ovacık'ta operasyon yapan faşist ordu kuvvetleri **Ovacık-Hozat** sınır hattında yer alan ormanlık bölgeyi helikopterlerle saatlerce bombalamış ve bu bombalamalardan sonra **Buzlutepe**, **Çalbaş**, **Vankuk**, **Emirgan** ve **Bilgeç** yaylalarında geniş çaplı orman yangınları başlamıştı. 50 hektarlık orman alanında başlaya-

rak giderek yayılan yangına ilçe Orman Müdürlüğü ekipleri güvenlik nedeniyle gitmezken ilçe Jandarma Komutanlığı da herhangi bir müdahalede bulunmadı.

- Bingöl'de "güvenlik" gerekçeli orman kesimleri il genelinde geniş çaplı olarak sürdürülürken, Genç ilçesine bağlı **Doğanlı** köyü civarında 6 Ağustos'ta başlayan ve günlerce süren yangın **Doğanlı**, **Dedebağ** ve **Çamlyurt** köyleri arasındaki ormanlık alanın büyük bir kısmı yanarak yok oldu. Ve bu yangınlara hiçbir müdahalede bulunulmadı.

- Şırnak'ta bulunan Cudi dağındaki ormanlık alan, 13 Haziran günü **İkizce Komando Taburu** tarafından aynı gerekçeyle ateşe verildi. Müdahale edilmeyen yangın kısa sürede yayılarak çevrede bulunan birçok köy ve ekili araziye tahrip etti.

- Dersim, Bingöl ve Cudi'den sonra Cizre ilçesi yakınlarında bulunan Gabar dağındaki ormanlar da **İkizce Jandarma Taburu** tarafından **13 Haziran** günü akşam saatlerinde ateşe verildi. Cizre ilçesine bağlı 7 km

uzaklıkta bulunan Gabar Dağı'nın uç kısmında başlayan yangına herhangi bir müdahalede bulunulmadı. Büyüyerek devam eden yangın nedeniyle çevre köyler tehdit altında kaldı.

- Cudi'de ormanları yakan askerlerden sonra Silvan'a bağlı Üçdirek köyünde JİTEM elemanları köyü çember altına alarak, bölgedeki ormanlık alanı ateşe verdiler, köylülerin yangına müdahalesini engellediler.

Yukarıda yazdığımız bu örnekler, faşizmin bölgedeki uygulamalarını açığa vururken, bir yandan da gerilla mücadelesi karşısında düştüğü çaresizliğin boyutunu göstermesi açısından ibrettir.

Bölgede, patron ağa devletinin faşist ordusuna başvuru "güvenlik gerekçeli" orman kesimleri ve yangınlarına ilişkin İHD başta olmak üzere birçok kurum ve kuruluş tarafından suç duyurularında bulunulmakta, duyarlılık çağrıları yapılmaktadır. Yine birçok basın kuruluşu bunlarla ilgili haberler yapmaktadır.

Yine başka bir yönüyle, Türkiye Kürdistanı'nda gerilla mücadelesini engelleme temelinde orman yakan faşist patron ağa devletinin, ülkemiz coğrafyasının değişik kesimlerinde rant-kâr ve uşaklık misyonu gereği birçok ormanlık alanı imara açtığını, kesimler yapıp, orman yangınlarına göz yumduğunu, birçok bölgede baraj yapma hevesi ile (rant sağlamak için) doğal güzellikleri tahrip ettiğini ve nükleer santral, siyanürlü maden aramalara zemin sunup, göz yumarak çevre katliamlarına yol açtığını görmekteyiz. Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Özcesi vurgulamak istediğimiz nokta şudur: Emperyalistlerin uşağı faşist patron ağa devletinin Türkiye ve Türkiye Kürdistanı halkına, bu halkların kültürlerine, topraklarına ve doğaya-çevreye giriştiği tüm saldırılar esas olarak sınıfsal gerçekliği ve sınıf savaşımı temelinde ele alındığında doğru sonuçlara ve tespitlere ulaşırız ve bu durumda gerçekten sistemi yıkacak ve özgür geleceği kuracak bir rotaya girmiş oluruz. (Erzincan)

Dersim'de yangına protesto

Dersim'de yaşanan orman yangınları ile ilgili olarak İHD Dersim Temsilciliği tarafından Sanat Sokakı'nda saat 12.30'da bir basın açıklaması düzenlendi. Açıklamada İHD Dersim Temsilcisi **Barış Yıldırım** "17 Ağustos tarihinde sabah saatlerinde **Tunceli Merkez Güleç Köyü Kırmızı Dağ (Dot) mevkiinde** büyük bir orman yangını meydana gelmiştir. Güleç Köylüleriyle yaptığımız görüşmede yangın öncesi Güleç Köyü ve çevresinde askeri operasyon yapıldığı, askeri helikopterlerin Kırmızı

Dağ mevki bölgesinde gittikleri, sonrasında da orman yangınının başladığı tarafımıza bildirilmiştir. İlginç olan ise **Tunceli Ovacık, Hozat, Pülümür** ilçelerinde ormanlık alanların son süreçte eşzamanlı çeşitli yangınlarının çıkmasıdır. Bu yörelerde yaşayan insanlar yangınların operasyonel faaliyetlerin sonrası çıktığını iddia etmektedir. Genel olarak ilimizde 1990'lı yıllarda yoğun çatışma ortamında da terörle mücadele adı altında ormanların yakıldığı bilinen bir durumdur" dedi.

(Malatya)

Arıcılık yapan köylüyü öldüren askerlere takipsizlik kararı!

Dersim'in **Pülümür** ilçesinin **Küllü** köyünde arıcılık yapan **Hüseyin Arslan** isimli köylünün 18 Mayıs tarihinde Jandarma Özel Harekât Timleri tarafından öldürülmesine ilişkin soruşturmasını tamamlayan Pülümür Cumhuriyet Savcılığı, "kovuşturmaya gerek yok" kararı verdi. Hazırlanan soruşturmada, Arslan ve arkadaşlarının "PKK'li-ler için keşif ve gözetleme yaptıkları" görüşüne yer veren Savcılık, askerlerin de kendilerini savunmak için ateş açması sonucunda Arslan'ın hayatını kaybettiğini savundu.

"Hayatın olağan akışında o bölgede o saatte bir köylünün bulunamayacağına karar veren" Savcılık, bu kararla bir ilke daha imza atmış oldu. Bölgenin ağaçlık ve çalılık olduğu, geceleri herhangi bir nedenle ulaşılacak bir bölge olmadığı, av yapılacak bir alan da olmadığı vb. ifadeler de bu iddiayı kanıtlamak için raporda yer alıyor.

Rapor askerlerin yargılanmasının yolunu kapatırken, Hüseyin Arslan'ın oğlu Özgür Arslan

ise, olay yerinde yaklaşık 600 merminin kullanıldığını tespit edildiğini, ancak bunun evraklara yansıtılmadığını söyledi. Arslan, "Babam o saatte arılarım bulunduğu alana ayı geldiğinden kuşkulananarak etrafı kontrol etmeye çıkmış ve çıktığı sırada da ayağında terlik üzerinde de pijaması varmış. Bu şekilde giden bir insan nasıl oluyor da örgüt için keşfe çıkıyor, anlamadım. Hazırlanan tutanaklar tamamen failleri kurtarmaya dönük" dedi.

Arslan'ın kızı **Öznur Arslan** ise babasının cenazesine gelen askeri yetkililerin kendilerine olayı unutmaları ve dava açmamaları karşılığında 16 bin YTL teklif ettiklerini söyleyerek gerçek suçluları açıkladı. Babasının kasten öldürüldüğünden ve öldürüldükten sonra da bir süre sürüklendiğinden şüphelendiklerini belirten **Öznur Arslan**, "Babam demiryollarında çalışan ve aynı zamanda arıcılıkla uğraşan bir insandı. Ne olursa olsun bu olayın peşini bırakmayacağız" şeklinde konuştu. (Malatya)

"Babam demiryollarında çalışan ve aynı zamanda arıcılıkla uğraşan bir insandı. Ne olursa olsun bu olayın peşini bırakmayacağız"

12 Eylül hukuku sürüyor

Eğitim-Sen Eskişehir Şube Başkanı **Ali Paşa Şanlı**, 1986 yılında açılmış olan ve Malatya'da görülmeye devam eden bir davada adı geçtiği gerekçesiyle **8 Ağustos**'ta gözaltına alınarak tutuklandı.

50 yıldır Eskişehir'de yaşayan ve 27 yıldır öğretmenlik yapan Şanlı'nın 1986'da Malatya'da açılmış bir davada üzerine verilen "TKP/ML üyesi olduğu" ifadesine dayanılarak ve adresinin tespit edilememesi gerekçe gösterilerek hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkarılması ve tutuklanması üzerine yazılı bir açıklama yapan Eğitim-Sen Genel Merkezi tutuklama kararını kınadıklarını ve şube başkanlarının bir önce serbest bırakılmasını istedi. Genel Merkez adına açıklamayı yapan Genel Sekreter **Emirali Şimşek** bu gibi gözaltı ve tutuklamaların daha önce de birçok kez sendika başkanlarına ve şube

üyelerine uygulandığını ve amacın toplumsal muhalefet içerisinde aktif olan insanların üzerinden halka gözdağı vermek olduğunu söyledi.

Eğitim-Sen Eskişehir Şube Başkanı **Ali Paşa Şanlı**'nın tutuklanmasını Limter-İş Sendikası da yazılı bir basın açıklaması yaparak kınadı. Bir sendika başkanının tutuklanmasıyla ülkemizdeki işçi ve emekçilerin örgütlenme, hak arama mücadelesinin söz ve eylem özgürlüğünün ayaklar altına alındığını bir kez daha kanıtlandığını belirten Limter-İş "Coğrafyamızda adaletsizliğin ve eşitsizliğin ne kadar derin olduğu bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Adalet, eşitlik ve kardeşlik isteyenlerin hapisanelere konulması biçiminde işli-

yor" diyerek Ali Paşa Şanlı'nın yanında olduklarını vurgulayarak Şanlı'nın bir an önce serbest bırakılmasını istedikler. **Ali Paşa Şanlı 13 Ağustos günü serbest bırakıldı.** (H. Merkezi)

"Coğrafyamızda adaletsizliğin ve eşitsizliğin ne kadar derin olduğu bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Adalet, eşitlik ve kardeşlik isteyenlerin hapisanelere konulması biçiminde işli-

Silahlı mücadelenin 84 çıkışı kutlandı!

PKK'nin Siirt-Eruh ve Hakkâri-Şemdinli'de 15 Ağustos 1984'te düzenlediği baskınlarla başlayan silahlı mücadelesinin yıldönümü Türkiye Kürdistanı'nda coşkuyla kutlandı. Havai fişekli sokak eylemlilikleriyle kutlanan silahlı mücadelenin yıldönümü, Kürt halkının özgürlük umutlarının yeşerdiği ve büyütüldüğü bir gün olarak tarihe damgasını vururken, egemenler cephesinden de bir o kadar rahatsızlık verici bir anlam taşıdı yıllarca. Her yıl yapılan kutlamalara saldıran polis bu yıl da, geleneğini bozmayarak Adana'da yapılan bir eylemde iki genci yaralaya- rak kutlamaları engellemeye çalıştı.

12 Ağustos'ta Adana'nın Gülbahçe Mahallesi'nde bildiri dağıtarak mahalle halkını yapılacak kutlamalara katılmaya çağıran F.A ve C.S adlı gençler polisin açtığı ateş sonucu yaralandı. Yaralanan gençlerin üzerinden araçlarla geçmeye çalışan polisin önün-

den yaralıları alan mahalle halkı gençleri hastaneye kaldırdı. Yaralanan gençlerden F.A 16 Ağustos'ta yaşamını yitirerek Gülbahçe Mahalle Mezarlığı'nda gömüldü. Henüz 15 yaşında olan F.A'nın öldürülmesi üzerine Mersin polisi, gençlerin kendi üzerlerine ateş ettikleri gerekçe- siyle silah kullanmak zorun- da kaldığını açıklamak zo- runda kaldı. Ancak olayın ta- mamen aksi yönde geliştiğini bilen ve gören mahalle halkı her sokak eyleminde, her et- kinlikte çocuklarının öldürülmesine tepki gösterdi. Polis bu kez de F.A'nın ölümü son- rası gelecek protesto eylemlerini engelle- mek için mahalle giriş ve çıkışlarında "gü- venlik" önlemi aldı.

Diyarbakır'ın Bağlar Dört Yol, Oryıl, 5 Nisan Mahalleleri, Suriçi, Huzurevleri, Seyrantepe gibi yoğun çatışmaların yaşandı- ğı noktalarda özel hareket timlerinin kontrol noktaları oluşturuldu. Özellikle Amed Serhil- danının merkezi olan Bağlar'da panzerler ve akrepler eşliğinde kimlik kontrolleri yoğun- laştırıldı. Kentler arasındaki yol güzergâhla- rında insanlar tek tek GBT'den geçirildi. Yi- ne Dersim'de Tunceli Valiliği, Belediye Baş- kanlığı'na yazı göndererek karakollar, polis noktaları, ekip otoları ile kamu kurum ve ku- ruluşlarına yakın yerlerdeki çöp bidonlarının

den yaralıları alan mahalle halkı gençleri hastaneye kaldırdı. Yaralanan gençlerden F.A 16 Ağustos'ta yaşamını yitirerek Gülbahçe Mahalle Mezarlığı'nda gömüldü. Henüz 15 yaşında olan F.A'nın öldürülmesi üzerine Mersin polisi, gençlerin kendi üzerlerine ateş ettikleri gerekçe- siyle silah kullanmak zorun- da kaldığını açıklamak zo- runda kaldı. Ancak olayın ta- mamen aksi yönde geliştiğini bilen ve gören mahalle halkı her sokak eyleminde, her et- kinlikte çocuklarının öldürülmesine tepki gösterdi. Polis bu kez de F.A'nın ölümü son- rası gelecek protesto eylemlerini engelle- mek için mahalle giriş ve çıkışlarında "gü- venlik" önlemi aldı.

olayı bir 15 Ağustos kutlamasında barikat kurmak için kullanılabileceğini gerekçe gös- tererek kaldırttı. Siirt, Batman, Hakkari, Van gibi birçok ilde benzer "tedbir"ler alına- rak PKK'nin başlattığı silahlı mücadelenin yıldönümünde yapılacak olan kutlamaları ve eylemleri engellemeye çalışan devlet, yine de Kürt halkının yarattığı değerleri sahiplen- mesini engelleyemedi. Ancak her sene sokak eylemlilikleriyle kutlanan yıldönümü bu se- ne ağırlıklı olarak havai fişekli gösterilerle kutlanarak festival havasında geçti. Öyle ki yaralanan ve öldürülen gençler için henüz hiçbir açıklama ya da protesto eylemi ger- çekleşmedi.

13 Ağustos'ta İstanbul DTP Avcılar İlçe Örgütü binasında düzenlenen şenlikte 15 Ağustos'un Kürtler için "Ulusal Diriliş Günü" olduğu vurgulandı. İlçe Başkanı Muhsin Batgı yaptığı konuşmada söz konusu dirili- şin anlaşılması durumunda barışın da an- laşılacağı söyleyerek demokratik mü- cadelenin 15 Ağustos ruhuyla yükseltilmesi gerektiğini belirtti.

Adana Halk İnisyatifi, 14 Ağustos'ta Şakirpaşa Mahallesi'nde havai fişekli bir şenlik düzenledi. 500 kişinin katıldığı şenlik- te halaylar çekilerek yürüyüş yapıldı. Geç sa- atlere kadar süren şenliğin sonunda bir bina- ya "Ne operasyon ne TMY, çözüm İmra- lı'dadır" pankartı asıldı ve havai fişek göste- risi yapıldı.

Van Halk İnisyatifi 14 Ağustos'ta Ha-

cıbekir Mahallesi'nde havai fişekli gösteri düzenleyerek PKK'nin silahlı eyleme başla- masının 22. yılını kutladı.

15 Ağustos günü DTP Tarsus İlçe bina- sında düzenlenen şenlikte ilçe başkanı Tay- fur Eren 15 Ağustos'un Kürtler için dönüm noktası olduğunu söyledi.

Siirt'te yüz kişinin katıldığı şenlik DTP Siirt il binasında gerçekleşti. "Bijî 15'ê Te- bax" sloganlarının atıldığı şenlikte bu uzun ve kararlı yolda şehit düşenler anısına sine- vizyon gösterimi yapıldı.

Mersin'de 15 Ağustos'ta ateş yakarak 22. yılı kutlayan gençlere polis panzerlerle saldırdı. Şevket Sümer Mahallesi'nde ateş yakan gençler slogan atarken önce Pazar so- kağında toplanarak yaktıkları ateş etrafından halay çektiler. Bir süre sonra gelen polisin ateşi söndürmesi üzerine gençler olay yerin- den uzaklaşarak Cuma Pazarı sokağında tekrar biraraya geldi ve çöp konteynırları ile barikat kurdu. Polis burada da saldırıya geçti ve akşam saatlerine kadar kovalamaca ya- şandı.

İstanbul'da Çağlayan Meydanı'nda bir araya gelen 100 kişi sloganlar atarak eylem yaptı. Burada havai fişek gösterisi düzenle- yen gençler eylemi bitirdikten sonra polis panzerleri çevrede görünmeye başladı.

Aynı gün Küçükçekmece'ye bağlı Ka- narya Mahallesi'nde toplanan 100 kişi Florya Caddesi üzerinde toplanarak yolu trafığa kapattı.

Günlük Azadiya Welat, yasak engeline takılmadı!

Haftalık yayımlanan Azadiya Welat gazete- si, 15 Ağustos'tan itibaren günlük olarak yay- ın hayatına devam etme kararı aldı. Günlük yayınlanması için 5 yıldır tartışılan ve altyapı- sı hazırlanan gazetenin Kürt halkının ihtiyaç- ları doğrultusunda hazırlandığı açıklamalarını yapan gazete yönetimi, haftalık olarak yayı- nlandığı süreçte bu ihtiyaçlara ve sıkıntılara ge- rektiği kadar cevap veremediklerini belirtti. Türkiye'de ilk defa Kürtçe bir gazetenin günlük olarak yayı- nlanması haberi Türkiye Kürdistanı'nda coşku ve sevinçle karşılanırken, gazetenin dağıtımı için anlaş- ma yapılan Ciner Grubu'na ait Merkez Dağıtım Şirketi Azadiya Welat'ı Kürtçe'nin yasak bir dil olduğunu öne sürerek dağıtımını yapmaktan vazgeçti. Merkez Dağı- tım Şirketi avukatlarıyla görüşen Azadiya Welat gazetesi avukatları, Kürtçe yayının serbest olduğu ve bu gerekçenin kabul edilemeyeceği yönünde ısrar etmelerine karşın şirket, kararında ısrar ederek gazeteyi da- ğıtmayacağını söyledi.

Bu tavırla birlikte AKP hükümeti döne- minde Kürtçe'nin bir dil olarak kabul edilme- si ve yayın yasağının kaldırılması yönündeki yasanın da sadece kâğıt üzerinde yani göster-

melik bir adım olduğu bir kez daha görülmüş oldu. TRT'de 45 dakika boyunca Kürtçe yay- ın yapılmasıyla bu noktadaki "samimiyeti- ni" göstermeye çalışan devlet, açılan Kürtçe dil eğitim kurslarına çıkardığı engellerle, Kürtçe kelimelerin kullanıldığı işletmeleri ka- patarak göstermişti zaten samimiyetini. Ancak bugüne kadar "demokratik Türkiye öze-

Türkiye'de ilk defa Kürtçe bir gazetenin günlük olarak yayı- nlanması haberi Türkiye Kürdistanı'nda coşku ve se- vinçle karşılanırken, gazetenin dağıtımı için anlaşma yapılan Ciner Grubu'na ait Merkez Dağıtım Şirketi Azadiya Welat'ı Kürtçe'nin yasak bir dil olduğunu öne sürerek dağıtımını yapmaktan vazgeçti.

miyle" hareket ettiğini, Türkiye'de yaşayan Türkiye üst kimlikli her vatandaşın istemleri- ne "saygı duyduğunu" her fırsatta dile geti- ren AKP hükümeti döneminde de değişen bir durum olmadığı bu örnekle gözler önüne seri-

lirken devletin yasakçı zihniyetine karşı kendi araçlarını yaratmayı bilen Kürt halkı gazetesin- in Kürt kitleleriyle buluşması için seferber ol- du.

Merkezi dağıtımı yapılamayan Azadiya Welat, her bölgede sesli ajitasyonlarla esnaf- lara ve mahallelere her gün elden dağıtılarak kitleleriyle buluşuyor. Ankara'dan Diyarbakır'a kadar gönüllü olarak gazete dağıtımını

yapan onlarca Kürt genci her gün sa- bah saatlerinde kargodan aldıkları gazeteleri ellerinde dolaştırarak her kapıyı çalıyor. Ya- sakçı zihniyeti kırmak için gazete dağıtımını yapanların sayısı ise her gün artmaya devam ediyor. (H. Merkezi)

Devrimci ve sosyalist basın susturulamaz

Ülkede Özgür Gündem gazete- sine yönelik kapatma saldırısının ardından bir açıklama yapan İHD, ÇHD, Özgür Gündem gazetesi, Atılım, Evrensel gazetesi, Ada Kültür Sanat Merkezi, GÖÇ-DER, TAYD-DER, ESP, EMEP, DTP, SDP, Tunceliler Derneği, DHP, Partizan ve Ege 78'liler Derneği Konak/Kemeraltı girişinde bir ara- ya geldi. "Özgür-sosyalist basın susturulamaz", "Toplumla Mü- cadele Yasası iptal edilsin" döviz- lerinin taşındığı ve "Baskılar bizi susturamaz", "Devrimci-sosyalist basın susturulamaz" sloganları- nın atılmasının ardından açıklama- yı okuyan İsmi naz Ergül "Bugüne kadar yayımlanan haberler Tür- kiye'de yaşanan yolsuzluk ve haksızlıkları açıkça ortaya koy- maktadır. Son olarak da Terörle Mücadele Kanunu ile hedefe ko- yuldular. Bu kanun Türkiye'yi insan hakları, düşünce ile basın özgürlüğü ve bir bütün olarak demokratikleşme konusunda yıl- larca geriye götürüyor" dedi. Okunan açıklama son dönemde ar- tan faşist saldırıların kınanmasıyla son buldu. (İzmir)

Hapishanelerde hak gaspları bitmiyor!

Erol Zavar'a ameliyat dönüşü dayak

Mesane kanseri olan Erol Zavar, geçirdiği ameliyat sonrası Sincan F Tipi Hapishanesi'ne götürüldüğünde X-Ray cihazından geçirilmesi esnasında yaşanan tartışmanın ardından dövüldü ve 150 metre sürüklenerek hakarete maruz kaldı. Odak Gazetesi eski Genel Yayın Yönetmeni Erol Zavar'ın eşi Elif Zavar, mesane kanseri olan eşinin, 2 Ağustos günü ameliyat olduktan sonra 7 Ağustos'ta hastaneden taburcu olarak hapishaneye tekrar götürülürken, arama sırasında dövüldüğünü belirtti.

Zavar, ziyaret esnasında eşinin şiddete maruz kaldığını öğrendiğini söyledi. Başta kollarında olmak üzere, eşinin vü-

cudunun çeşitli yerlerinde morluklar gördüğünü anlatan Zavar, "Morlukları sorduğumda eşim bana morlukların hastane dönüşü hapishane girişinde arama esnasında gördüğü şiddet sonrası oluştuğunu söyledi" dedi. Mesane kanseri olan eşinin 2 Ağustos günü rahatsızlığından dolayı ameliyat olduğunu, 7 Ağustos'ta da taburcu olduğunu aktaran Zavar "Eşimle, hapishane güvenlik görevlileri arasında X-Ray cihazından geçiş esnasında üst araması nedeniyle tartışma yaşanmış" diye konuştu.

"Düzmece rapor hazırlanıyor"

Bu tartışma sonrası eşinin hapishane görevlileri tarafından dövülerek 150 metre sürüklendiğini anlatan Zavar, "Eşim kanser hastası ve çok ağırları var. Zaten ameliyattan da yeni çıkmıştı. Ameliyatl olduğunu söylemesine rağmen bunu bahane ettiğini söyleyerek ona hakaret etmişler" dedi. Eşinin olayın ardından doktora başvurarak rapor istediğini, ancak hapishane doktorunun bu talebi "gerek yok" şeklinde yanıtladığını da anlatan Zavar, "Tabi daha sonra eşimin itirazı üzerine bir rapor hazırlanmış, ancak içeriğini eşime göstermemişler" diye konuştu. Dayak olayının daha önce birçok kere yaşandığını ancak, her seferinde rapor verilmediğini ya da düzmece raporlar hazırlandığını söyleyen Zavar, bugüne kadar eşinin şiddet görmesiyle ilgili hiçbir rapordan olumlu sonuç alamadıklarını ve savcının her zaman takip-

sizlik kararı verdiğini söyledi.

"İstisnai bir durum değil"

Konuyla ilgili görüşlerini dile getiren ÇHD Genel Sekreteri Selçuk Kozağaçlı, bu konuda çok sayıda başvuru aldıklarını belirterek, bunun istisnai bir durum olmadığına dikkat çekti. F Tipi hapishanelerin altyapısız hayata geçirildiğini ifade eden Kozağaçlı, hapishanelerde soyarak arama, insan onuruna aykırı muamele, hakaret ve şiddetin sürekli yaşandığını söyledi.

Mevcut ceza infaz modelinin çöktüğüne dikkat çeken Kozağaçlı, en kısa zamanda mevcut sistemin islah edilerek, reforma tabi tutulması gerektiğini vurguladı. (Ankara)

"Kadın tutsaklara yönelik keyfi uygulamalar sürüyor!"

Ulucanlar Hapishanesi'nin kapatılmasıyla Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'ne sevk edilen siyasi kadın tutsaklara onur kırıcı davranışlarda bulunulduğu ve baskı yapıldığı belirtildi.

Tutsak yakınları, konuya ilişkin İHD Ankara Şubesi'nde açıklama yaptı. Tutsak yakınları adına konuşan İHD Ankara Şube Başkanı Halil İbrahim Özdemir, sevk sırasında yaşanan onur kırıcı olayların devam ettiğine ve işkenceyle insanların yaşam koşullarının ağırlaştığına işaret etti. Elektrik kesintisi gibi teknik sorunların kasten yapıldığını dile getiren Özdemir, yaratılan bu durumla toplumun tepkisinin ölçüldüğünü, herhangi bir tepki yükselmediği durumda da bu ihlallerin artacağını söyledi.

"Onur kırıcı davranışlar sürüyor!"

Kadın tutsaklardan Nilüfer Şahin'in görüşçüsü Gökçe Uzun sevk sırasında yaşanan zorla anüs ve vajına araması gibi onur kırıcı davranışların sürmekte olduğuna dikkat çekti. Uzun, tutsaklarla görüşlerin engellendiğini, hapishane idaresiyle görüşme talebinin ise reddedildiğini belirtti. Nilüfer Şahin'in 5 günlük hücre cezası aldığını ifade eden Uzun, Şahin'in hastalanmasına rağmen hastaneye kaldırılmadığını, geçtiğimiz ayki duruşmasına da getirilmediğini bildirdi. Hapishanedeki diğer uygulamalara da değinen Uzun, hapishanede 22 gündür sıcak su bulunmadığını, musluktaki suların içilmemesi üzerine damacanayla su almalarının ise alışveriş gününün ertelenmesiyle engellendiğini, görüşlerde ayakkabıların çıkartıldığını, duruşma öncesinde tutsakların elbiselerinin zorla çıkartılarak arama yapıldığını belirtti. Avukatların da görüşmelerde zorluklar yaşadığını, sağlıklı görüşmelerin gerçekleştirilemediğini ifade eden Uzun, konuyla ilgili olarak İHD aracılığıyla Adalet Bakanlığı'na başvuracaklarını söyledi.

Figen Çağrı'nın görüşçüsü Adile Demir de, Çağrı'nın aldığı 5 günlük hücre cezasının bitmesi üzerine hücreye götürdüğü eşyalarını geri almasına izin verilmediğini, görüşlerin ise sürekli ertelendiğini vurguladı. Necla Çomak'ın görüşçüsü Sibel Can ise Çomak'ın mektuplarına el konulduğunu, kendisinden haber alınmadığını ve durumlarından endişeli olduklarını aktardı.

(Ankara)

Tecriti kaldırın!

Hapishanelerde tüm ağırlığı ile devam eden tecritin kaldırılması talebiyle Adana Merkez Postanesi önünde 11 Ağustos Cuma günü bir eylem düzenlendi.

İHD, Alınteri, İşçi Mücadelesi, ESP, SDP, BDSP, Çukurova Halk Kültür Merkezleri, TAY-DER ve DHP tarafından örgütlenen eylemde kitle Adalet Bakanlığı'na faks çekti.

Hapishanelerde yaşanan tecritin kaldırılmasını isteyen kitle adına basın açıklaması okuyan DHP temsilcisi Cemal Doğan; uluslararası hukuka göre 25 kişinin altındaki yaşam alanlarının tecrit mekanları olarak kabul edildiğini, F tipi hücrelerde en fazla 3 kişinin bir araya gelmesi ve İmralı Hapishanesi'nde Abdullah Öcalan'ın tek kişi olarak tutulmasının, tecridin sürdüğünün açık bir delili olduğunu belirterek gerekli düzenlemelerin yapılması gerektiğini ifade etti. (Adana İK okurları)

Van F Tipi Hapishanesi'nde insanlık dışı uygulamalar

Emirkhani, askerlerin "Güvenliği sağlayamayız, kaçabilir" gerekçesi ile kendisini hastaneye götürmediklerini aktardı.

Van F Tipi Hapishanesi'nden tahliye olan DTP Merkez İlçe Başkanı Bazi Bor, yaptığı açıklamada insanlık dışı uygulamalara maruz kaldıklarını anlattı. Kurulduğundan bu yana uygulamaları ile sürekli gündemleşen Van F Tipi Hapishanesi'nde bulunan İranlı Ali Emirkhani, hastane sevki verilmiş olmasına rağmen tedaviye gönderilmediğini açıkladı. 2004 yılında Van merkezinde meydana gelen patlamada ağır yaralanan Emirkhani, ziyaretçileri aracılığıyla yaptığı açıklamada, tedavi için uzun süredir yaptığı başvurulara oldukça geç yanıt aldığını, hastaneye gönderilmek üzere bindirildiği araçtan da son anda indirildiğini belirtti. Emirkhani, askerlerin "Güvenliği sağlayamayız, kaçabilir" gerekçesi ile kendisini hastaneye götürmediklerini aktardı.

Aynı hapishanede 4 ay kaldıktan sonra, 10 Ağustos günü çıkarıldığı ilk duruşmada tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılan DTP Merkez İlçe Başkanı Bazi Bor ise, hapishanede her hareketlerinin cezalandırıldığını belirtti ve şunları anlattı:

"Hapishanede bulunan gardiyanların % 80'i uzman çavuş. Çatıda üzerinde 'merhaba' yazılı bir not bile yakalandığı zaman en az 3 ay hücre cezası verilmektedir. Yazıyı kimin yazdığını bile tespit etmeden, canları kimi isterse 'bu yazı senindir' diyerek ceza verilmektedir. Şu an hapishanede bulunan bütün tutsaklar hücre cezası almış durumdadır. Ziyaretimize gelenler çırılçıplak soyulmaktadır. Bu insanlık dışı bir uygulamadır. Normalde görüş bir saat olmasına rağmen ancak 15 dakika görüşme yap-

maktayız. Sayımlar sürekli ayakta yapılmaktadır. Tutsaklar sayımlarda ayağa kalkmadıkları zaman hakaretlere maruz kalmaktadır. Tutsaklar hastaneye götürülüyor. İlaçlar düzenli verilmiyor. Sabah verilmesi gereken ilaçlar bazen akşam veriliyor, bazen verilmiyor."

Hapishanede ayrıca siyasi tutsaklar ile itirafçıların aynı ortamda tutulduğunu da aktaran Bor, tahliye olan tutukluların eşyalarını yanlarında bulunan arkadaşlarına vermesine izin verilmediğini söyledi. Kantinden aldıkları birçok malzemenin bozuk çıkmasına rağmen geri alınmadığını da aktaran Bor, kamuoyunu yaşanan uygulamalar karşısında duyarlı olmaya çağırdı. (H. Merkezi)

Günlük gazetelere sansür!

12 Ağustos tarihli gazetesinde olayı işleyen Evrensel gazetesi aynı zamanda eline geçen bazı sansürlenmiş sayfaları da yayınladı. Sansürlerin ise yönelimi şöyle; çete haberleri, Osman Baydemir gibi "HPG yöneticilerinin" yaptığı açıklamalar, onlarla yapılan röportajlar, R. T. Erdoğan'ın devrimcilere ve yurtseverlere ilişkin yaptığı açıklamalar ve Abdullah Öcalan'ın F tipine nakli doğrultusunda verdiği talimata ilişkin yapılan açıklama vb.

Türkiye hapishanelerinde uygulanan tecrit politikasının en önemli ayaklarından biri olan iletişim ve haberleşmeyi engelleme, **Bandırma Kapalı Hapishanesi**'nin en son uygulamasıyla trajikomik bir hal aldı.

Bandırma M Tipi Hapishanesi'nde tutulan Tahir Canan

adlı tutsağın şikâyeti ile ortaya çıkan olayda, **Evrensel** ve **Özgür Gündem** gibi günlük gazetelere yönelik sansür ortaya çıktı. Suudi Arabistan'da yayınlardaki kadın fotoğraflarının ve bazı yazıların boyanması ile yapılan sansür metodunu kendisine örnek alan hapishane idaresi, bu iki gazetenin birçok sayfasını siyah mürekkep ile boyayarak tutsaklara veriyor.

"Devlet buyurmuş kul yapmış"

Uygulama üzerine Canan'ın verdiği 15 Ağustos tarihli dilekçeye ise İnfaz Hakimliği'nden gelen cevap daha da şaşırtıcı. Hapishane müdürlüğüne bağlı Yayın Seçici

Kurulu'nun 26 Ağustos'ta verdiği yanıt uygulamanın "y^{erinde bulunarak}" şikâyetin reddedilmesi oldu.

Red yazısı üzerine bir üst mahkeme olan Bandırma Ağır Ceza Mahkemesi'ne başvuran Canan;

buradan da olumsuz yanıt aldı. Bu mahkemenin reddetme sebebi ise; hapishane idaresinin "Evrensel ve Özgür Gündem gazetelerinin Emniyet Müdürlüğü'nden toplatma kararı olup olmadığının resmi olarak tespit edilene kadar bekletileceği, toplatma kararı yoksa tutukluya verileceği" yönünde.

Yalnızca bununla yetinmeyen Ağır Ceza Mahkemesi aynı zamanda gazetelere ve tutsaklara uygulanan sansürü "kurum güvenli-

ğini tehdit ettiği" gerekçesi ile tekrar kutsuyor. Tüm bu olanlar ise "Hoca, kadıya şikâyet edilir mi?" sorusunu akla getiriyor.

12 Ağustos tarihli gazetesinde olayı işleyen Evrensel gazetesi aynı zamanda eline geçen bazı sansürlenmiş sayfaları da yayınladı. Sansürlerin ise yönelimi şöyle; çete haberleri, Osman Baydemir gibi "HPG yöneticilerinin" yaptığı açıklamalar, onlarla yapılan röportajlar, R. T. Erdoğan'ın devrimcilere ve yurtseverlere ilişkin yaptığı açıklamalar ve Abdullah Öcalan'ın F tipine nakli doğrultusunda verdiği talimata ilişkin yapılan açıklama vb.

Önemli olan ise sansürlen yazıların büyük çoğunluğunu devletin kirli ilişkilerini teşhir eden, dışarıda devam eden sınıf mücadelesi içerisinde yaşanan olayları anlatan haberler ve röportajlar olması. Bir diğer yön ise şöyle, 6 yıllık tecrit uygulamasında yasaklama, toplatma vb. kararı olmayan yayımlar keyfi olarak hem adli hem de siyasi tutsaklara verilmemekteydi. Şimdi ise Suudi sansürüyle yapılan iş niteliğini sıratmış halde.

(H. Merkezi)

Hapishanede Kürtçe konuşmaya dayak

Tekirdağ F tipi Hapishanesi'nde tutsak olan ağabeyi Abdullah Çelik'i ziyaret eden Mehmet Çelik, Kürtçe konuştuğu için jandarmanın saldırısına uğradı.

13 yıldır hapishanede kalan Abdullah Çelik, bir hafta önce Sincan F Tipi Hapishanesi'nden Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ne sevk edildi. Kardeşini ziyarete giden Mehmet Çelik, görüşme devam ederken Kürtçe konuştukları için jandarma ve gardiyanın saldırısına uğradıklarını ifade ederek, "İçeride de ağabeyim saldırıya uğradı. Kapı kapandı ne oldu bilmiyorum" dedi. Türkçe bilmediklerini söylediklerinde, Kürtçe'ye hakaretler edilerek "Bileceksiniz" denildiğini anlatan Çelik, Ankara'dan getirdiği eşyaların da verilmediğini belirtti.

(H. Merkezi)

Av. Behiç Aşçı Ölüm Orucu'nu sürdürüyor

Ölüm orucunun 137. gününde Behiç Aşçı'yı ziyaret ederek sağlık durumunu sorduk. Aşçı, görüşmemizde sağlık durumunu şu şekilde aktardı; "Normal insanların sağlık değerlerine göre ortalama bir düşme var. Örneğin tansiyonda belirli bir düşme var ama o benim içinde bulunduğum sağlık koşullarıyla ilgili bir şey. 137 günlük bir açlık grevinde normal bir şey bu."

Belirgin bir sağlık sorununun ortaya çıkıp çıkmadığı konusundaki sorumuza ise yanıtı şu oldu; "Şu anda belirgin bir sağlık problemi yaşamıyorum doğrusu. Sadece göz sinirlerimde hafif bir zayıflama var fakat bunun henüz görme ile bir ilgisi olmadı. Bir hafta önce İstanbul Tabip Odasından doktorlar gelmişlerdi. Böyle bir sorun olduğunu onlar tespit ettiler. Hafızamda veya midemde bir sorun yok. Şu an kilom 63 eyleme 88 kiloyla başlamıştım yani 25 kilo vermişim. Belirgin bir rahatsızlık yok ama bu değerler benim durumuma göre normal."

Kısa görüşmemizin sonunda okurlarımıza bir mesaj olarak Behiç Aşçı tecritle ilgili sözlerine şunları da ekledi; "Doğru yoldayız. Bu sorunu çözebiliriz. İçerdekilere bir borcumuz var. Bunu çözme konusunda biraz daha emek harcamamız gerekir. Biraz daha çaba harcamamız gerekir."

(İstanbul)

TAYAD'lı aileler tecriti anlatıyor

TAYAD'lı ailelerin "Sana tecridi anlatmak istiyorum" kampanyası çerçevesinde bu hafta F Tipi hapishanelerdeki uygulamalara dikkat çekildi.

TAYAD'lı ailelerin "Sana tecridi anlatmak istiyorum" kampanyası çerçevesinde Ankara'da her Cumartesi günü gerçekleştirdikleri eylemde bu hafta F Tipi hapishanelerdeki uygulamalara dikkat çekildi.

Abdi İpekçi Parkı'nda biraraya gelen aileler adına açıklama yapan Ayşe Arapgirli, haftalardır sürdürdükleri eylemler ile taleplerini hükümete aktarmaya çalıştıklarını ha-

tırlattı. AKP'nin destek verdiği İsrail'in, Filistin ve Lübnan'da katliamlara devam ettiğini belirten Arapgirli, "Amerikalı ve Avrupalı efendilerle işbirlikçilikte bugüne kadar gördüğümüz en pervasız hükümet olan AKP, zammıyla, zulmüyle vatanımızı yaşanmaz hale getiriyor" dedi.

Tecride karşı ölüm orucunda bulunan Sevgi Saymaz, Av. Behiç Aşçı ve Gülcan Görüroğlu'nun 100'lü günleri geride bıraktıklarını hatırlatan Arapgirli, "Efendileri Irak'ı, Filistin'i, Lübnan'ı kana boğarken, uşakları da 6 yıldır tecrit hücreleriyle evlatlarımızı katlediyor" diye konuştu.

Açıklamanın ardından, Rabbeba Hanedar tarafından yazılan ve F Tipi hapishanelerdeki uygulamaları anlatan mektubu, yazar Selma Ağabeyoğlu temsili tabut içinde okudu. (Ankara)

Anti-emperyalizm rüzgarını büyütelim!

Emperyalizmin sömürü ve zulmü, dünya halklarının üzerinde her geçen gün artarak sürüyor. Dünya halkları açlık, yoksullukla boğuşurken diğer taraftan da iliklerine dek sömürülüyor. Atom bombaları, kimyasal silah oluyor yağıyor üzerlerine. Irak, Afganistan, Filistin ve dünyanın diğer halkları üzerlerine yağın, kendilerine getirilen “demokrasi(!)” ve “özgürlük(!)”ten nasibini alıyor. Her gün onlarca yüzlerce insanın bu demokrasi(!) ve özgürlük(!)ten nasıl nasiplendiğini yanbaşımızdaki Irak'ta görüyoruz.

“Kitle imha silahı” olduğunu söylediği Irak'ı diğer emperyalist müttefikleriyle işgal eden ABD, bugün de İsrail ile birlikte Lübnan'a saldırmakta, İran'ın nükleer silah üretme programını durdurması, bunun dünya için bir tehdit olduğunu aksi halde askeri yöntem de dahil her türlü müdahaleyi gerçekleştirdiğini söylemekte. Kendisiyle beraber diğer emperyalistleri de İran'a yönelik tutum almaya, ambargo (askeri, siyasi, ekonomik) uygulamaya zorlayan ABD, Irak halkına bahsettiği “demokrasi(!)” ve “özgürlük(!)”ten İran halkını da nasiplendireceğinin sinyallerini vermektedir.

Azgınlaştıkça azgınlığını halkına bomba olarak yağdırmaktan kaçınmamaktadır. İran'ın nükleer silah üretmesini dünya için bir tehlike olarak nitелеmekte, aynı zamanda enerji olarak kullanılmasına da karşı çıkmaktadır. Kendi üretip de kullandığı nükleer silahlardan bahsetmemekte. Nagazaki ve Hiroşima'ya atılan atom bombalarının bugün hala etkileri devam etmektedir. Bugün de; Afganistan, Irak, Filistin ve daha birçok ülkede kimyasal silahlar da dahil olmak üzere birçok silah kullanılarak halklar katledilmeye devam etmektedir. Nükleer ve kimyasal silahlar halklar için tehdittir.

ABD'nin nükleer silahlarını üslerinde barındıran 6 NATO üyesi ülkeden biri de Türkiye'dir. ABD'nin 90 adet nükleer silahını barındı-

ran Türkiye'nin bu silahları nerede barındırdığını Greenpeace Uluslararası Genel Direktörü Dr. Gerd Leipold şöyle açıklamakta “2005'te yayınlanan Kristensen Raporu'nda nükleer silahların nerelere taşındığıyla ilgili detaylı bilgiler yer alıyor.” “Balıkesir Hava Üssü, Akıncı Hava Üssü ve İncirlik Hava Üssü'nün uyduları fotoğrafları –hem de belli yerleri ve bazı savaş uçakları özellikle işaretiler edilerek- olduğu gibi önümüzde” demekte Yeni Şafak yazarı Kürşat Bumin. Bura-

dan da anlaşılacağı üzere nükleer silahlar sadece İncirlik Üssü'nde bulunmamakta. Yukarıdaki alıntılarda birkaç üste olduğu ortaya konulsa bile biliyoruz ki, ülkenin birçok bölgesinde bu nükleer silahlar barındırılmaktadır.

Irak işgali öncesi “üslerin modernizasyonu” adı altında üsler tamamen Irak savaşına yönelik donanımlı hale getirildi. Gaziantep Havaalanı, İncirlik Üssü'nün genişletilmesi için ABD'ye açılmıştı. Türkiye, Adana-İncirlik, Diyarbakır-Pirinçlik, Malatya-Erhaç, Batman, Muş, Van, İstanbul Sabiha Gökçen vb. havaalanlarını ve dolayısıyla hava sahasını Irak işgali öncesi ABD'ye açarak Irak işgalinin büyük destekçilerinden biri olduğunu, Irak halkının üzerine yağın bombaların, katliamların açık

açık savunucusu olduğunu göstermiştir. Türk hâkim sınıfları, emperyalizme uşaklığını layıkıyla yerine getirmekte, emperyalistlerin “sınava-rından” başarıyla çıkmanın büyük gayreti içine girmekten asla geri durmamaktadırlar.

ABD emperyalizminin Ortadoğu'ya yönelik saldırılarında halklara karşı kullanıma ihtimali yüksek olan bu nükleer silahlar ülkemiz, Ortadoğu ve dünya halkları için bir tehdit oluşturmaktadır. 90 adet nükleer silahın ülkemiz üslerinde bulunuyor olması, üslerin ABD emperyalizmine açılması Irak işgalinin ve dünya ve Ortadoğu halklarına yönelik saldırıların açıkça onaylanması-desteklenmesi demektir. Dün Nagazaki ve Hiroşima'da halkın üzerine atılan bomba yarın Ortadoğu halklarının üzerine atılacaktır. Ve buna Türkiye ortak olmuştur. Irak halkının üzerine yağın bombalardan Türkiye de sorumludur.

Halkların emperyalist savaşlardan bir çıkarı yoktur. Emperyalist savaşlar emperyalistlerin çıkarıdır. Halkların payına ise daha fazla açlık-yoksulluk-zulüm ve sömürü düşmektedir. Halklar emperyalist savaşın yanında değil karşısında olmalıdırlar. Bugün ülkemiz üslerinde bulunmakta olan nükleer silahların Ortadoğu ve diğer halkların üzerine yağdırılma ihtimali yüksektir. ABD emperyalizminin Japonya'da olduğu gibi Ortadoğu'da da kullanması kuvvetle muhtemeldir. Sadece Ortadoğu değil ülkemiz ve dünya halkları için de tehdit oluşturmaktadır. Emperyalist savaşlardan paylarına daha fazla açlık-yoksulluk, zulüm ve sömürü düşen halklar bu savaşlara ortak edilmeye çalışılmakta. Halklar her türlü emperyalist savaşa karşı çıkmalıdırlar. Ülkemiz üslerinde de bulunan, ülkemiz, Ortadoğu ve dünya halkları için tehdit olan nükleer silahlara karşı da mücadele etmelidirler. Bu mücadele aynı zamanda Irak, Ortadoğu ve dünya halklarına yö-

nelik saldırılara karşı da mücadeledir. Ülkemizin emperyalist savaşa ortak edilmesine, her türlü emperyalist savaşın onaylanıp-desteklenmesine de karşı çıkmaktır.

Ülkemiz üslerinde 90 adet nükleer silah olduğu açıklansa da bu sayının daha fazla olduğunu düşünmememiz için hiçbir neden yoktur. Stratejik ortaklık diye ifade edilen aslında stratejik uşaklıktır. Türk hâkim sınıfları, ABD'nin nükleer silahlarının bekçiliğini yapmaktadır. Ve bu bekçilik ülkemiz, Ortadoğu ve dünya halklarına kan-katliam, zulüm, sömürü ve işgal olarak dönmektedir. Her gün onlarca, yüzlerce insan bombalarla, kimyasal silahlarla katledilmektedir.

Bunun için ülkemiz üslerinde, gerek ülkemiz halkı, gerekse Ortadoğu ve en genelde dünya halkları için bir tehdit olan nükleer silahlara, ülkemizde bulunuyor olmasına karşı çıkılarak mücadele edilmelidir. Emperyalistlerin halkları, nükleer ve kimyasal silahlarla katletmesine ortak olmamalı, izin vermemeliyiz. Emperyalizme karşı tepki ve ökemizi anti-emperyalist mücadele içinde örgütlenerek ortaya koyalım. Ezilen halkların anti-emperyalist mücadelesini birleştirmeye çalışan, emperyalizmin dünya halklarına yönelik saldırılarına karşı anti-emperyalist mücadeleyi yürüten ve bu mücadeleyi yükseltmeye çalışan ILPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi) saflarında örgütlenelim. Bugün Irak halkının üzerine yağdırılan bombaların yarın başka halkların üzerine yağdırılmasını beklememeliyiz. Türkiye üslerinde bulunan ve genelde dünya halkları için bir tehdit olan nükleer silahlara karşı da mücadele etmeliyiz. Bu aynı zamanda emperyalizmin özelde ise ABD emperyalizminin ve onun uşakları Türk hâkim sınıflarının, ülkemiz, Ortadoğu ve dünya halklarına yönelik her türlü saldırısına karşı mücadelenin de bir parçasıdır.

Emperyalizmin dünya halklarına yönelik her türlü saldırısına karşı anti-emperyalist mücadeleyi yükseltelim. (Bir İK okuru)

İstanbul Türkiye Kamu-Sen pazarlık sürecine başladı 15 Ağustos'ta Türkiye KAMU-SEN

üyeleri Aksaray Metrosu önünde basın açıklaması yaparak toplu pazarlığa başladıklarını ilan ederek pazarlık süresince duracak bir çadır kurdular. Basın açıklamasını Türkiye Kamu-Sen İstanbul İl Başkanı Hanefi Bostancı yaptı.

Taleplerin arasında grev, toplu sözleşme ve yönetime katılma hakkını içeren sendikal hakların verilmesi, geçmiş yıllara ait kayıpların karşılanması, en düşük memur maaşının yıl sonu itibarıyla 1023 YTL'ye çıkarılması vb. yer alırken son olarak yeni yasalaşan ve 1 Ocak 2007 tarihi itibarıyla yürürlüğe girecek olan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'na karşı, mücadele edecekleri vurguları yer alıyor.

Emekçiler enflasyon karşısında eziliyor!

BES İstanbul 1 No'lu Şube üyesi emekçiler, 10 Ağustos'ta işyerleri önünde yaptıkları basın açıklamasıyla toplu görüşmelerde hükümetin kamu emekçilerini enflasyonla ezmeye çalışmasına tepki gösterdi. Geçen yılki toplu görüşmelerde % 5'lik zam alan kamu emekçileri, artan enflasyonun da dikkate alınarak bu yıl KESK'in belirlediği oranlar doğrultusunda en az % 10'luk bir ek zam talep ettiler.

“Toplu sözleşme hakkımız grev silahımız”, “IMF defol bu memleket bizim”, “Filis-

İnsanca yaşayacak ücret...

tin'de intifada Lübnan'da direniş kazana-cak”, “Katil ABD Ortadoğu'dan defol” sloganlarının atıldığı açıklamanın devamında, İsrail vahşeti kınandı ve AKP hükümetinden de İsrail ile ekonomik ve askeri işbirliğine son vermesi istendi.

İnsanca yaşayacak ücret

15 Ağustos'ta Okmeydanı SSK A Polikliniği önünde toplanan SES Şişli üyesi sağlık emekçileri, “gece gündüz demeden sağlık hizmeti sunan, yaşamla ölüm arasındaki ince noktaya müdahale edenler olarak iş kazaları ve meslek hastalıklarına maruz kalanlarız” dedi. Açıklamayı okuyan SES Şişli Şube Başkanı Rabia Tuncer, gereksiz tıbbi girişimleri teşvik eden, özele sevk yoluyla sağlık harcamalarının gereksiz biçimde artmasını sağlayan hükümetin şimdi de Maliye Bakanlığı Tebliği ile hasta başına fiiks fiyat uygulaması başlattığını söyledi.

Sağlık emekçileri açıklama boyunca “Katil ABD Ortadoğu'dan defol”, “Katil İsrail Filistin'den defol”, “Filistin, Lübnan halkı yalnız değildir”, “İnsanca yaşayacak ücret istiyoruz” sloganlarını atarken çevredeki personel ve hastalar da alkışlarla eyleme destek verdiler.

Ankara

Ankara'da da “Sağlıkta Dönüşüm Programı”nı protesto eden sağlık emekçileri, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Cebeci Hastanesi'nden, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi İbn-i Sina Hastanesi'ne yürüdüler. Poliklinikler önünde basın açıklaması yapan sağlık çalışanları, hükümetin IMF ve DB talepleri doğrultusunda çıkardığı yasaların halkın sağlık hakkını gasp ederken, sağlık emekçilerini de esnek, kuralsız, düşük ücretli ve ağır çalışma koşullarına mahkum ettiğini belirttiler.

Sağlık çalışanları adına açıklama yapan, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi SES İşyeri Temsilcisi Nevruz Polat, kamu sağlık alanının tasfiye edildiğini belirtti.

Eğitim emekçilerinden yoksulluk protestosu

Eğitim-Sen üyesi emekçiler Milli Eğitim Bakanlığı önünde bir araya gelerek yaşadıkları ekonomik sorunlara dikkat çekti. Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, temel tüketim mallarındaki fiyatların son 10 yılda ortalama 50 kat artarken aynı dönemlerde öğretmen maaşlarının sadece 28 kat arttığını belirterek, eğitim emekçilerinin gün geçtikçe daha da yoksullaştığını ifade etti.

Eğitim emekçileri sık sık, “İnsanca yaşamak istiyoruz” ve “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek” sloganlarını attı.

Öğretmen maaşlarıyla milletvekili maaşlarını da kıyaslayan Dinçer, 1996 yılında bir öğretmen ile bir milletvekilinin maaşı arasındaki farkın 3.8 kat olduğunu, 2001'de bu farkın yaklaşık olarak 3 kat artarak 10.4 kata çıktığını belirtti. 2006 yılında bir öğretmenle bir milletvekili maaşı arasında 9.3 kat fark olduğuna dikkat çeken Dinçer, öğretmen maaşlarının son 10 yılda 28 kat arttığını, milletvekili maaşlarının artış oranının ise tam olarak 70 kat olduğunu kaydetti.

İzmir

KESK İzmir Şubeler Platformu, 2006 Toplu Görüşme taleplerini kamuoyuna açıklamak için 15 Ağustos tarihinde Konak Yeni Karamürsel Şubesi önünde bir araya geldi. Burada toplanan yaklaşık 200 kişi, “Devlet güdümlü sendikaya hayır”, “Toplu sözleşme hakkımız grev silahımız” şeklinde sloganlar eşliğinde Konak eski Sümerbank önüne yürüdü.

Platform adına açıklamayı okuyan Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Ziya Kayna, Türkiye'de yıllardır sürdürülen IMF programları ile geniş halk kesimlerinin yoksulluğun ve açlığın kısırcasında yaşam mücadelesi verdiğini belirterek, 4 yıldır yapılan görüşmelerin tamamında sendikaların değil IMF'nin ve hükümetlerin isteklerinin olduğunu söyledi.

Şehirlerdeki kitle çalışması deneyimimizden çıkartılan önemli dersler

Açıklama: Aşağıda yayınladığımız bu yazı Filipinler Komünist Partisi tarafından Genel Sekreterliğin ve Ulusal Örgütlenme Bölümü Yönetim Kadrolarının Konferansında (Kasım-Aralık 1994) sunulmuştur. Konferans öncesi süreçte özellikle şehirlerdeki faaliyet içinde etkin olan sağ ve "sol" oportünist çizginin açtığı tahribatları ortadan kaldırmak ve süreci tahlil etmek için kaleme alınan yazıyı kardeş örgütlerden öğrenme pratiğine hizmet etmesi için yayınlıyoruz.

Şehirlerdeki devrimci hareket bugün geçmişteki hasardan, sapmalar ve hatalardan kurtulma sürecindedir. Bu hareket, güçlerini pekiştirme ve yeniden kuvvet kazanma sürecindedir. Şehirlerde sağlam devrimci gücü inşa etmek amacıyla zahmetli kitle çalışması üzerine vurgu yapmaktayız. Bu görevi yerine getirmek için, deneyimimizden çıkartılan başlıca ders-

canlandırmaya "sol" ve sağ oportünist politik çizgileri reddederek ve yeni-demokratik devrimin doğru çizgisini bilinçli bir şekilde sürdürerek başlamalıyız.

Şehirsiz isyancılık vasıtasıyla, zafere kısa bir yolla ulaşmaya dair istek gelişigüzel örgütlemeyi ve özensiz kitle çalışmasını cesaretlendirdi. 80'lerin başlarındaki kuvvetli bir isyancı rüzgâr, şehirsiz-

hale geldi. İşçi hareketi, gençlik ve öğrenci hareketi ve kadın hareketi içerisinde "sol"dan sağ oportünizme savrulmalar, on yıldan fazla bir süre devam etti.

Şehir kitle çalışmasında, "sol" ve sağ oportünizm tarafından sebep olunan başlıca hasarın bileşenlerinden bazıları:

- **İşçi sınıfı ve köylülüğün ittifakının ihmali ve inşasındaki başarısızlık.** Kırsal alanlardaki mücadelenin önemini küçümserken ve şehirlerdekinin önemini abartırken, işçi sınıfını en güvenilir müttefiki köylülüğün uzaklaştırma akımı kuvvetlendi.

- **Reformcu numarası yapan burjuvazi ile uzlaşmak için işçi-köylü ittifakının inşası ve kuvvetlendirilmesini gözden çıkarmak.** Yüzeysel olarak, kentsel küçük burjuvazi ile ittifakla uğraşıldı, fakat gerçek sonuç burjuvaziye teslimiyetti. Çünkü ilki kentsel küçük burjuvazi ile ittifak, işçi-köylü temel ittifakının inşasından ve kuvvetlendirilmesinden ayrılmıştı. İkincisi bu ittifakı, emperyalizmin ve komprador büyük burjuvazinin hizmetindeki reformist gruplar ve küçük-burjuva unsurlarla bir ittifak için şaşırtma eğilimi mevcuttu.

- **Hatalı, devrimci safları genişletme görüşü.** O, esas olarak zahmetli kitle çalışmasına güvenme çizgisinden saptı. Burjuva medya ve küçük-küçük-burjuva reformist gruplar ve şahıslarla ittifak sayesinde fazla genel propaganda ve ajitasyona aşırı vurgu yaptı. Genel odak, sağlam kitle gücünü inşa etmekten ziyade kendiliğinden kitleleri "etkilemeye" kaydırıldı. İdeolojik, politik ve örgütsel standartların kasıtlı bir küçültülmesi ve kitleler arasındaki politik çalışmanın ve örgütlenme çalışmasının daraltılması vardı.

- **Gevşek ve gelişigüzel örgütlenme.** Kitle hareketi içinde devrimci özün kapsamlı liderliğinin güçlendirilmesi gibi, Partinin devrimci özünün ve illegal hareketin inşası ihmal edildi.

- **Politik ve ideolojik eğitimin ağır ihmali.** Örgütlü kitle tabanının politik bilincini ve ideolojik düzeyini yükseltme işi ihmal edildi. Böylece o, revizyonist dönemler ve küçük-burjuva reformistler tarafından savunulan reformist, işbirlikçi ve karşı-devrimci görüşler karşısında aşırı derecede savunmasız hale geldi. Kitle hareketi son derece gevşekti, çünkü onun

kendi ideolojik bilincinin ve kitlelerin politik bilincinin seviyesini sistemli bir şekilde yükselten ve örgütlü kitlelerden daha fazla üye çeken devrimci bir öz yoktu.

- **Komutacılık ve bürokratism.** Bu, esas olarak kitle çalışmasının ağır ihmali ile sonuçlandı. Çünkü kadrolar gittikçe kitlelerden izole edilmiş personel birimlerinde ve bürolarda yoğunlaşmış hale geldi. Gazetelerdeki paralı ilanlara, kitleler için seferberlikler için bağışlara ve kitlelerle sağlam olmayan bağlantılarla kitlelerin liderliği gibi, zayıflayan bir mekanizmaya da konulmuş kotalara dayanan sürekli bir şekilde koordine edilmiş kitle kampanyaları dizisi ile zihinlerini meşgul ettiler. Bunlar sağlam kitle gücünün inşasını kısıtladı ve engelledi.

- **Komplocu operasyon yöntemleri, kitlelere isyancı projeler için kullanılacak piyonlar gibi davranmak, isyancı durumlara "neden olmak" için yapay ajan-provokatör yöntemler.** Mücadelenin henüz erken olan yüz yüze (düşmanla) biçimleri için ihtiyatsız meydan okumalar, kitle hareketini düzensizliğe soktu. Geniş kitlelerin görece ileri kesiminin diğer kesimleriyle olan bağlantılarını yıktı ve kitle hareketini düşman saldırılarına karşı son derece savunmasız kıldı.

- **Kitle hareketini zayıflatmış olan "politik-askeri" taktikler.** Askeri eylemlerin yanlış yerde ve zamansız başlatılması ve artırılması, legal demokratik hareketi tekrar tekrar rayından çıkardı, tehlikeye attı ve ona zarar verdi. Ayaklanmacı eylemler, tekrar tekrar kitle mücadelelerini kesintiye uğrattı, mücadele hevesini kırdı ve kitle hareketinin manevrasını ve inisiyatifini daralttı.

2. Sağlam kitle örgütlenmesi, kitle çalışmasının temel bir ilkesidir. Ho Chi Minh Yoldaşın söylediği gibi, devrimci gücü inşa etmek için gerekli üç şey vardır: **örgüt, örgüt ve örgüt!**

Uzun süreli Halk Savaşı ve Filipin devrimi, büyük güçlülere göğüs germe, emperyalistler ve yerel gericilerce estirilen karşı-devrimci şiddetin ve yanılmanın cephaneliğini yenmeye, devrimin sosyalist aşamasına doğru giden devrimci yolda sebat etmeye muktedir kitleler gerektirir. Sağlam kitle örgütlenmesi sadece bir yöntem sorunu değildir. O, bir kenara atılamaz ve yüzeysel propaganda ve ajitasyonla ve "fırsatlar ele geçirmek"le ve ihtiyatsızlıkla onun yeri doldurulamaz.

Gençlik-öğrenci hareketinde, AG (Acil Görevlerimiz) tarafından talep edilen öğrenci örgütlenme grupları ve örgütlenme komitelerinin (ÖÖG/ÖK) yerini, propaganda ve örgütlenme takımları (PÖT) aldı. Bu, 80'lerin başından beri, ÖG ve ÖK'ların basamaklarını atlamak amacıyla, açık öğrenci örgütlerini öncekinden daha hızlı bir şekilde inşa etme nfile çabasıyla yapıldı.

kitle hareketinin liderliğindeki birçok kişiyi örgütlemenin "daha hızlı" ve "daha uygun" yollarını aramaya zorladı ve onlar sağlam örgütlemenin yöntemlerini, doğrudan reddetmeseler de, karalamaya ve bu yöntemlerden sapmaya başladılar.

Şehir çalışmasının ve şehirsiz kitle hareketinin dağıtılması, devrimci çizgiden ve proleter devrimci liderlikten kurtulmak suretiyle, aynı şehir kadrolarının "politik-askeri" mücadeleler yoluyla isyan mahiyetinde bir duruma "neden olmak" ve "fırsatlar ele geçirmek" için tekrarlanan teşebbüslerde bulduklarında ve isyan için, küçük-burjuva ve burjuva unsurlarla hâkim olunan geniş bir ittifakı içeren birleştirilmiş bir komuta inşa etmeye çabaladıklarında daha da göze çarpar bir hale geldi.

"Sol" ve sağ oportünist hatalar, kitle çalışmasını ortadan kaldıran ve kitle hareketine zarar veren politika ve yöntemleri uygulamak için birbirine geçti ve birleşti. **Oportünizmin kısır döngüsünde, sağ oportünizm, "sol" oportünizm için temel haline geldi.** "Sol" oportünist çizgi bozguna uğradığı zamanlarda, sağ oportünist çizgi daha iddialı ve hakim bir

leri kavramalı, "sol" ve sağ oportünizmi reddetmeli ve oportünist hainlerle kararlılıkla mücadele etmeliyiz.

1. Şehirlerdeki kitle çalışmasının ilkelinin ve yöntemlerinin çarpıtılması ve bunun sonucunda meydana gelen hasar, politikadaki ciddi "sol" ve sağ oportünist sapmalardan ve hatalardan kaynaklandı. Bu yüzden, kitle çalışmamızı yeniden

Şehirlerde, sağlam örgütlenme aşağıdakilerden oluşur:

- Legal kitle örgütlerini, esas olarak işçiler ve yarı-proletarya içinde, ikincil olarak öğrenci-gençlik ve diğer kentsel küçük-burjuvazi içinde inşa etmek. Geleneksel örgütleri, kitlelerin devrimci örgütlerine dönüştürmek bu sürecin bir parçasıdır. Bunlar, açık kitle hareketinin kaslarıdır.

- Partinin temel seviye ve temel kitleler içerisinde kuvvetli bir şekilde kökleştirilmesini sağlamak için fabrikalarda, okullarda, topluluklarda Parti temsilcilikleri; kitle örgütlerinde Parti grupları kurmak. Bunlar, kitle örgütlerinin ve kitle hareketinin çekirdeğini oluşturur.

- Şehirlerdeki sömürülen ve ezilen sınıflar içerisinde, aşağıda belirtilen ana niteliklere sahip temel kitle örgütleri kurmak:

* Özde, onların hareketinin ve gelişiminin devrimci yönelimini ve yönünü garanti altına alan, iyi gizlenmiş bir Parti birimi;

* Kitle örgütlerinin inşasında her adımda üyelerin politik ve ideolojik bilinçlerinin sistematik yükseltilmesi;

* Devrimci çalışmanın çeşitli biçimlerine ileri unsurların katılımını sağlamak, geliştirmek ve legal örgütler baskı altında olsalar dahi tutarlı örgütlü eylemleri garanti altına almak için Parti üyelerinin ve onların dışındaki militanların gizli bir hareketi;

* Üyelerin, örgütün yaşamına ve eylemlerine ve bunlar için uygun yapılara aktif katılımı;

* Üyelerce güvenilen ve onlarla yakından bağlantılı, güçlü, sınanmış ve güvenilir bir liderlik.

- Gizli, devrimci kitle örgütlerini şehirlerdeki gizli hareketin bir bileşeni olarak inşa etmek. Parti birimleri özde inşa edilir ve gizli kitle örgütünün karakteri ve bütünlüğü tanınırken ve buna riayet edilirken bile Parti liderliği güçlendirilir. Gizli kitle örgütleri Partinin rakipleri olarak değil ortakları ve müttefikleri olarak inşa edilirler.

- Örgütlü gücü, aşağıdan yukarıya doğru adım adım ve yukarıda sayılan gereklilikleri yerine getirme yolu ile inşa etmek.

3. Hatalı şehirselleşme çizgisi ve sağ oportünizm tarafından zorlanınca, sağlam kitle örgütlenmesi ilkesine hakettiği değeri vermedik ve onu ihlal ettik. Partiyi dışlayan ve proleter önderliği tasfiye eden, kitle örgütlerinin “**özerk dinamizmi**” veya “**legal dinamizmi**” gibi hatalı kavramlar; belirli bir miktar gayret göstermeden etki yaymaya, kestirme yol olarak “**fazla genel**” ve “**geniş**” örgütlenme ile beraber zahmetli kitle çalışmasının “**siper kazma**” ve “**yavaş-süreç örgütlenme**” olarak karalanması; legal politik örgütlerin diğer temel ve geleneksel kitle örgütlerindeki çalışmanın ihmaline varacak derecede tek-terafli inşası.

İşçi hareketinde, **-Acil Görevlerimiz (AG) tarafından istendiği gibi-** işçilerin

örgütlenme grupları ile örgütlenme komitelerini (İÖG-ÖK) Sendika Komitesi-Sendika Grubu (SK-SG) ile değiştirdik. Bu, sendikalara liderlik etmek için grupların oluşumunu, sendikalar üzerindeki liderliğin gerçekten ele geçirilmesini, fabrikalarda grevler ve işçilerin mücadelelerinin diğer biçimlerini başlatmayı ve devam ettirmeyi daha erkene almaya dair bir istek nedeniyle oldu. SK-SG'nin İÖG-ÖK üzerine bir gelişme olduğu, sendikalar üzerine vurgu eksikliği ve **İşçi Örgütlenme Komitelerinin (İÖK)** varsayılan aşırı derecede politik standartları gibi problemleri çözdüğü şeklinde bir övgü yapıldı.

Sendikalar genişledi ve sendikal mücadele canlandı. Fakat başlangıçtaki ani yükselmeden sonra halinden memnun olma durumu hemen başladı. Sadece bir başlangıç durumu olanın gücünü aşırı yüksek tahmin ettik. Güçlerin düzenlenmesindeki boşlukları doldurmaya ve onları daha da kuvvetlendirmek için başlangıçtaki zaferleri akıllıca kullanmak yerine, sağlamlaştırmayı, özellikle Partiyi inşa etmeyi, daha da ihmal etmeye devam ettik. Amaçsız ve gelişigüzel örgütlenme ile devam ettik. Mücadelenin seviyesini ve yoğunluğunu artırma isteğimizde, geniş fakat gevşek kitle hareketini düşman karşısına getirdiğimiz zaman, başlangıçtaki canlılık ve genişlik azaldı ve biz ciddi hasarla ve büyüyen iç problemlerle karşılaştık.

Aşağıdakiler SK-SG'nin başlıca hatalarıdır:

- İşçi kitleleri içinde “**liderliğin gizli bir özü**” kavramı, işçiler içerisindeki devrimci çalışmanın değişik yönlerine kapsamlı olarak katılan ve sendikal çalışmayı devrimci bir bakış açısıyla veya devrimci çalışmanın daha geniş çerçevesi içerisinde yürüten önceki devrimci özden, temel ve esas olarak liderliğin sen-

dikal özüne dönüştü.

- SK ve sendika liderliği yapabilecek kişiler için uygulanan politik standartların düşürülmesi. Sendikal bilinç SK'ya dahil olmak için yetti. Önceki İÖK' de, devrimci çizgi ve programın başlangıçta anlaşılması bir zorunluluktur.

- Devrimci politik ve ideolojik eğitimin ihmalinin artması, liderlik özü için politik standartların düşürülmesi ile eş zamanlıydı. Kitlesele üyeliğin eğitimi, pratikte genel sendika (GS) seviyesinden ileri gitmedi.

- Daraltılmış örgütsel, eğitsel ve seferberlik çalışması sonucunda Parti genişlemesi için tabanın daraltılması. Eş zamanlı olarak, ekonomizmle ilgili görüşler ve pratikler kuvvetlendi.

- Sınıf bilincini geliştirmek için bir okul olarak ve bağımsız proleter gücün ideolojik, politik ve örgütsel inşası için bir silah olarak hizmet vermeleri için devrimci sendikaların Parti liderliği altında inşası temel görevinin kavranmasının genel zayıflayışı. Sendikal çalışma sendikal ekonomizme sıkıştırıldı ve daraltıldı. Eğer bu seviyeden yükseltildiyse, yalnızca çok hafifçe yükseltildi. Bu arada temel sağlamlaştırma ve ilerleme görevinin daha çok ihmal edilmesi daha da kötü sonuçlara yol açtı. Uzun dönemdeki eğilimimiz, kavrayışımızı, baştaki zaferlerin kavranışını bile gevşetmek ve böylece muhafazakarlık ve oportünizmin göstergeleri burjuvazi ve devlet tarafından kullanılan terör ve kendi safına geçirme taktikleri karşısında ortaya çıktı ve büyüdü.

- Sokak eylemlerinin tek-terafli takibi ile birleştirilen daraltılmış örgütsel çalışma, işçi hareketinde komutacılık ve bürokratinin varlığı ve kötüleşmesi için temeli genişletti.

SK-SG, sendikaların ve sendikal mücadelelerin cesur genişlemesini ve işçiler arasında daha geniş ve daha esaslı bir devrimci eğitim, propaganda ve Parti in-

şası gerektiren bir duruma bizim tek-terafli yanıtımızdı. İşçiler arasındaki çalışmanın odağının sendikalar ve sendikal mücadeleyle sınırlandırılması, tüm şehirselle hareketin ve mücadelenin yönlendirilmesinin kendi “**dinamizm**”i ile şehirselle isyana doğru daraltılmasına yol açtı. Bu, geniş işçi kesimleri üzerindeki etkimizi arttırmak için başarısız çabalara, sokak eylemleri üzerine tek-terafli vurguya, isyancı rüzgarın kışkırtılması, mücadelenin felce uğratılması ve yükseltilmesi fırsatını değerlendirmeyi denemek istek ve ivediliğine de bağlıdır.

Langman'ın dört mekanizması devrimci işçi hareketine daha da ciddi hasar verdi. Dört mekanizma **-sağlamlaştırma, genişleme, legal ve “politik-askeri”**- devrimci çalışmayı, birbirleri ile araları açık olarak konumlandırılmış bölümlere ayırdı. Bu, Parti temsilciliğini bir kısmının arasında sağlamlaştırma çalışmasına; sendikaları ekonomizme ve ekonomik mücadelelere; legal mekanizmayı, açık maceracı (**yanlış bir şekilde devrimci olarak adlandırılan**) eylemleri ilerletmiş ve onu isyan hayali için komuta merkezi olarak konumlandırmış politik mücadelelere; “**politik-askeri**” mekanizmayı isyancı bir durumun patlamasını “**tetiklemek**” amacıyla legal kitle mücadelelerinden halkın ilgisini almaya sınırlandırdı.

Sağlamlaştırma için planlar, bunlar kitle kampanyaları (**sokak eylemleri**) ve “**politik-askeri**” mücadeleler tarafından tekrar tekrar geride bırakıldıkça hiçbir şeye dönüştü. Temel ve ara birimler, merkezileştirilmiş büro personeli ve legal mekanizma denilen yöneten güçlü elit bir grubun komutası altında doğrudan idare edildi ve kitlesele desteği zayıfladı. Şehirselle hareketlerin ve işçi hareketlerinin bu şekilde alt üst oluşuyla eş zamanlı olan, revizyonist zehir ve nefretin Parti ve devrimci harekete karşı amansız dağıtımı hizipçilik ve bölücülük için çabaydı.

Sınıf bilincini geliştirmek için bir okul olarak ve bağımsız proleter gücün ideolojik, politik ve örgütsel inşası için bir silah olarak hizmet vermeleri için devrimci sendikaların Parti liderliği altında inşası temel görevinin kavranmasının genel zayıflayışı. Sendikal çalışma sendikal ekonomizme sıkıştırıldı ve daraltıldı. Eğer bu seviyeden yükseltildiyse, yalnızca çok hafifçe yükseltildi. Bu arada temel sağlamlaştırma ve ilerleme görevinin daha çok ihmal edilmesi daha da kötü sonuçlara yol açtı.

Gençlik-öğrenci hareketinde, AG (*Acil Görevlerimiz*) tarafından talep edilen öğrenci örgütlenme grupları ve örgütlenme komitelerinin (ÖÖG/ÖK) yerini, propaganda ve örgütlenme takımları (PÖT) aldı. Bu, 80'lerin başından beri, ÖG ve ÖK'ların basamaklarını atlamak amacıyla, açık öğrenci örgütlerini öncekinden daha hızlı bir şekilde inşa etme nafiye çabasıyla yapıldı. Süreçte, kitle hareketinin inşası ve ilerletilmesi için gereken birçok temel politik ve örgütsel gereklilik atlandı. İleri kitle eylemcileri ve proleter devrimcilerden oluşan gruplar ve komiteler yerine, kapsamlı ideolojik, politik ve örgütsel çalışmadan yoksun gevşek PÖT'ler vardı. Bu politika, öğrenci örgütlerinin inşasını hızlandırmak yerine gerçekte yavaşlattı ve daralttı.

PÖT'ler, kitle (sokak) eylemlerini hazırlama ve harekete geçirme çalışmasına odaklanan, ajitasyon ve propaganda için küçük (3-5 kişilik) takımlardı ve gençlik-öğrenci hareketinde esas olarak, gizli örgütün temel biçimi haline geldi. PÖT'lerde sistematik ve sürekli politik eğitim yoktu. Sokak eylemlerinde faaliyetleri mevcut değildi. Onun öğrenci kitleleriyle bağlantıları birebir olarak yürütüldü, amaç kapsamlı propaganda ve ajitasyon olsa da, yukarıdaki nedenlerden dolayı sınırlıydı. İdeolojik, politik ve örgütsel zemin Partinin genişlemesi ve sağlanışması için dardı ve nadir görülen bir şeydi. Böyle küçük takımların, küçük grupçuluk zihniyetini ve pratiklerini oluşturmaları ve yaymaları sürpriz olmadı.

Belirli kesimlerdeki kitlelerle bağ kurmak ve onlara önderlik etmek için, geleneksel örgütlenmelerin liderliğinin içerisinde ve tanınmış liderlerinin arasında çalışan özel PÖT'ler ve Öz Grupları vardı. Fakat bu geniş bağlantılar ve bu liderler geleneksel örgütlenmelerin yapısı içerisindeydi ve öz gruplarının eğitim ve örgüt çalışmasının esas kısmı sadece bu liderler arasındaydı.

Gizli veya legal olsun, geniş öğrenci kitlelerine yoğunlaşan devamlı ideolojik, politik ve örgütsel çalışmaya girişmek için çaba yoktu. Geniş kitlesel karakterdeki ulusal-demokratik örgütler inşa edilmedi. Geniş fakat gevşek geleneksel örgütlenmeler arasındaki liderlik pozisyonları ve etkiye ek olarak, sadece küçük eylemci takımları mevcuttu. Bundan dolayı, uzun bir süre, demokratik reformlar için mücadelelerin ve geniş anti-faşist mücadelelerin doruğunda bile, devrimci öğrenci hareketinin örgütlenmiş güçleri, etkileri geniş olsa da, küçük kaldı.

PÖT planına göre KM'yi inşa ederken, politik liderlik gençlik-öğrenci hareketinin omurgası ve lideri olarak KM'ye verilirken küçük Parti birimlerinin rolünün ideolojik ve örgütsel çalışmayla sınırlandırılmasına dair tasfiyeci kavram Partiden ayrılır. Bazı okullarda, KM liderliği ve Parti arasında çelişkiler ve rekabet mevcuttu.

PÖT planı, görevlerin ve ilişkilerin Parti ve PÖT arasında tasfiyeci tayini,

öğrenci kitlelerinden uzaklaştırılmış liderlik, idare ve koordinasyonun bürokratik katmanlarını çoğalttı. Öz grupları geleneksel örgütlenmelerde oluşturuldu ve politik çalışma için ek bir liderlik ve koordinasyon katmanı haline geldi. KM bölümleri ve Parti temsilciliği yürütme komiteleri gittikçe artan bir biçimde ayrılmış ve değişken bırakıldı.

Belli bir süre, tek-tarafli vurgulama legal politik bir örgütlenme kurma üzerine yapıldı ve geleneksel örgütlenmeler içerisindeki çalışma, gençlik-öğrenci hareketinin politik mücadeleler aşamasına ulaştığı şeklindeki hatalı değerlendirme temelinde ihmal edildi. Bu, kesimdeki kitleler ile bağların daha da daraltılması etkisinde bulundu.

Langman çetesinin bir "**öncü eylemcilerin örgütü**"nü diğer örgütlü kitlelerin üstüne koyma ve isyancı bir fırtınanın patlamasının ateşlenmesi amacıyla mekanizma olarak hareket etmeleri için öğrenci eylemcileri süratle toplama çabası sağlam örgütlenme ilkesinin daha da ağır bir ihlalini oluşturdu ve öğrenci hareketini karışıklık içinde bıraktı.

Örgütsel çalışmada, legal kadın hareketi dar ilk-ittifak yöneliminin ötesine gidemedi. Başlangıçtan itibaren, sağlam örgütlenme görevine açıklık getirilmedi. Uzun vadede, bir "**legal dinamizm**"i zorlamak, Parti çalışmasını ideolojik ve örgütsel görevlerle sınırlamak ve politik liderliği legal ittifaka havale etmek gibi tasfiyeci kavramlar güçlendi. Burjuva STÖ yöntemlerinin ve burjuva idare sisteminin farklı etkileri güçlendi. Parti'den ayrı olarak, legal kadın örgütlerinin omurgası olarak gizli bir devrimci kadın örgütüne sahip olma kavramı, Parti'yi bir kenara koymanın ve izole etmenin ve onun devrimci kadın hareketinin özünde hizmette bulunmasını engellenmenin diğer bir yöntemi haline geldi. Bazı alanlarda, illegal örgüt sonunda yok olana dek ihmal ederken legal örgütü kuvvetlendirmeye dair legalci bir eğilim gelişti.

4. Devrimci hareketi ilerletmek kitle tabanının sürekli genişlemesi ile sağlanışmasını, onun düşman ve gericilerle savaşma kabiliyetinin artırılmasını gerektirir. Sağlam örgütlenme ve kitle seferberliği gibi, **Marksizm-Leninizm-Maoizm**'de eğitim çalışması ve halkın demokratik çizgisi devrimci hareketin ilerlemesinde her aşamada temel gerekliliklerdir. İkincisi mücadelede ilerleyen eylemcilerin ideolojik ve politik olarak güçlendirilmesinin ve kitlelerin politik bilincinin yükseltilmesinin anahtarıdır.

Şehir kitle hareketi, 70'lerin ikinci yarısı boyunca, anti-faşist propaganda ve ajitasyon temelinde yeniden canlandı. Kitle örgütlerinin genişlemesinin ve kitle mücadelelerinin patlamasının çok gerisinde kalan eğitim çalışmasını yeniden canlandırmak ve geliştirmek için dağınık çabalar vardı. Nesnel koşulda, tabii ki, faşist sınırlamalar ve diğer sınırlayıcı faktörler vardı. Fakat ana faktör Partinin ideolojik sağlanıştırmaya çalışmasındaki ciddi hatalarla eksiklikler devamlı ve

sistemli eğitim çalışması için temel gereksinimlerin zayıf kavranışı idi. Pratik hareketin ivedilikleri tarafından yakalanmış durumda olma eğilimi güçlendi ve onun için sağlam kuvveti inşa etmeye dair uzun-vadeli amaç ihmal edildi.

Eğitim çalışmasının ihmali, oportunistler zafere kestirme bir yol için isyancı rüzgarı kışkırttığı zaman daha da belirligin hale geldi. Vurgu, kendiliğinden kitlelerin öfkelerini kışkırtmak ve onun üzerinde ilerlemek üzerine kaydırıldı. İdeolojik, politik ve örgütsel standartlar bariz bir biçimde düşürüldü; kitleler arasındaki devrimci çalışma daraltıldı; vurgu kendiliğinden kitleleri ve kararsız müttefikleri tatlı sözlerle ikna etmeye kaydırıldı. İdeolojik ve politik eğitimin ihmaline yardımcı olan, çeşitli revizyonist ve burjuva fikirlerin ve ideolojik zehirin yayılmasını meydan okunmamış olarak bırakan aşırı müsamahakar atmosfer idi.

Sonuç olarak, anti-faşist mücadelenin güçlü fırtınası tarafından heyecanlandırılan eylemcilerin ve kadroların çoğunluğu onların aygıtlarına bırakıldı ve geri çekildi. Parti içerisindeki ideolojik seviye düşük olduğu için başlıca kitle örgütlerinin üyeliğinin politik bilinci de düşük kaldı. Örgütlü kitle tabanı gevşekti ve onun büyük yığınları, burjuvazi ve gerici devletin saldırılarına ek olarak revizyonist döneğin sabotajı ve bölücü faaliyetleri yüzünden geri çekildi.

Düzeltilme hareketinde, en büyük önemi Parti ve kitle hareketi içerisindeki ideolojik ve politik eğitimin güçlendirilmesine vermekteyiz. Dikkatimizi, Demokratik Halk Devrimi'nin genel çizgisinin yayılması ve desteklenmesine ve eş zamanlı olarak Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin tiori ve pratikleri üzerine eğitim derslerinin ilerletilmesine yoğunlaştırmaktayız. Eğitim çalışmamız, zahmetli kitle çalışmasının yeniden canlandırılması ve temel seviyelerde sağlam örgütlenme ile doğru çizgiyi yayma ve şehrsel mücadeleleri esas olarak kırsal alanlarda yürütülen silahlı mücadeleyle birleştirmeye dair ciddi çabalarımız ile yakından bağlantılıdır.

5. Şehir kitle mücadeleleri, diyalektik olarak, temel seviyelerde örgütlü gücün zahmetli ve yoğun bir eğitim çalışmasının sağlam temeli ile ilişkilidir. Kitle mücadeleleri tarafından canlandırılabilen halktan kitlelerin destek ve katılımının genişliği ve kuvveti esas olarak temelin sağlam gücü tarafından belirlenir. Diğer taraftan, her kitle mücadelesi ek sağlam güç yaratabilir ve yaratmalıdır.

Kitle mücadelelerine tek-tarafli odaklanılmasını ve sağlam kuvvete dayandırılmayan ve hareketin kapsamlı gelişimini dikkate almadan girişilen kitle mücadelelerinin sözde yoğunlaştırılmasını reddediyoruz. "**Kesin sonuca ulaştırılan**" çarpışmalar için erken girişimde devrimci kuvvetin ve kitle desteğinin zıyanını reddediyoruz.

Diğer taraftan, militan kitle eylemlerinin başlatılmasındaki ve bariz engel-

lenmesindeki, burjuvaziye, ilkesiz uzlaşmalara, muhafazakarlığa ve kuyrukçuluğa hizmetten kaynaklı kararsızlığı reddetmek için tetikteyiz ve reddediyoruz.

Demokratik sınıfların ve kesimlerin kitle mücadelelerini ve kampanyalarını ulusal-demokratik çizgi ve şehirleri kırsal alanlardan kuşatmaya dair stratejik çizgi ekseninde ilerletmemize izin verin. **Legal demokratik kitle hareketinin ilerlemesi, devrimci hareketin tümünün ilerlemesi için temel bir gerekliliktir.** Onun faydası: bir, Parti olarak; iki, on yıldan daha fazla tecrübemizde açık bir şekilde gösterilmiştir.

Şehir kitle hareketlerinin ilerlemesindeki doruklar sırasında, bunları, esas olarak kırsal alanlarda yürütülen, mücadelenin başlıca biçimi ile koordine etmeyi ihmal etmemeli ve bunları ona hizmet edecek duruma getirmeliyiz. Eğer bunu ihmal eder ve kırsal kitle hareketini küçük göstermek ve onun yolunu kesmek amacıyla şehrsel kitle hareketinin öz-dinamizmini seçersek, Filipin devriminin pratiğindeki uzun tecrübedeki sayısız örnekler tarafından gösterildiği gibi, maceracılıkta veya reformizmde ve belirli felakete tuzağa düşürülmeye mahkumuz.

6. Silahlı şehir partizan operasyonları, şehrsel mücadelenin esasen legal ve savunmacı karakterinin çerçevesi içerisinde ve ona uygun olarak başlatılan özel askeri operasyonlardır. Bu operasyonların amacı, düşman gericilerine onların güç merkezinde sert darbeler indirmek ve halka, demokratik kitle protesto hareketini geride bırakmayan ve rayından çıkarmayan bir yolla güçlü politik mesajlar vermektir.

Şehir kitle hareketini ve mücadelelerini militarize eden, kitle hareketinin manevrasını ve inisiyatifini sınırlandıran ve onu düşmanın askeri ve psikolojik savaş saldırılarına maruz bırakan bir isyanı yapıp olarak kışkırtmak veya erken olarak hazırlamak amacı taşıyan silahlı şehir partizan operasyonlarının başlatılmasına dair hatalı kavramları reddediyoruz.

Şehirlerde partizan cepheleleri oluşturma amacı taşıyan hatalı silahlı partizan savaşımı kavramını, "**düzenli**" ve "**özel**" operasyonlara girişen, şehirlerdeki savaşım ile şehrsel legal kitle hareketi arasında ve hatta daha emrivaki bir biçimde ilki ile kırsal alanlardaki gerilla savaşımı arasında isyancı türde bir koordinasyonu dikte etmeye çabalayan, değişik seviyelerdeki bölgesel ve kesimsel oluşumların hepsini reddediyoruz. Kendinden fazla emin kibirle, şehrsel isyancılar, Partinin önderlik eden rolünü, ulusal-demokratik devrimin çizgisini ve uzun süreli halk savaşımının strateji ve taktiklerini yok etmeyi denedi.

Ayrıca, savaşmaya istekli fakat yetersiz politik eğitimli veya politikaya ilgisiz, kitlelerden yalıtılmış, kitle çalışması yapmayan ve hayatlarını sürdürmeleri ile tedarikleri için çeteci yöntemlere dayanan askeri uzmanlardan oluşan takımlar olarak çalışan silahlı şehir partizan birlikleri kavramını reddediyoruz.

BPKD 40. yılında, mücadele devam ediyor!

20. yy. başlarından itibaren yaşanan devrimler, işçi sınıfı ve ezilen halklar açısından **“yeni bir dünyanın”**, sosyalizmin ve komünizmin kapısını aralamıştı. Marks ve Engels’in kendi dönemlerinde yaşanan sınıf mücadelelerinden damıttıkları Marksizm bilimi; Lenin’in önderliğinde 1917’de Bolşevik Devrimin gerçekleştirilmesiyle **Leninizm aşamasına** ulaşmış, Stalin önderliğinde sosyalizmin inşası için önemli adımlar atılmıştı. **1949’da Çin’de Mao Zedung** önderliğinde başarıya ulaşan Çin Devrimi ise, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde devrimin yolunun nasıl olması gerektiği üzerine önemli ve belirleyici bir politik deneyim sunmuş ve Maoizm aşaması ortaya çıkmıştır.

20. yy. ikinci yarısından itibaren ve özellikle **Sovyetler Birliği’nde Stalin’in** ölümünden sonra yaşanan gelişmeler; proletaryanın bu ilk uzun erimli tarihsel tecrübesinde, iktidarın revizyonistlerin eline geçmesiyle sonuçlanmıştır. Yine **1976’da Mao Zedung’un** ölümünden sonra Çin’de de **“kapitalist yolcuların”** iktidarı ele geçirmeleri; beraberinde proletaryanın ve ezilen halkların mücadelesinde önemli birer mevzi olan bu iktidarların, birer birer kaybedilmesini, sosyalizmden geriye dönüşlerin yaşanmasını ve bu mevzilerin birer birer modern revizyonistlerin eline geçmesini getirmiştir.

Bugün yaşananlar **Marksizm-Leninizm-Maoizm** açısından bir sürpriz değildir. Sosyalizmde yaşanan bu geriye dönüşler ve Marksizm’e yönelik bu saldırılara; gerek Leninizm ve gerekse de Maoizm önemli derecede yanıt olmuştur. Marksizm’in bir bilim olarak ilerlemesi ve her tarihsel kesitte var olan somut koşullara/sorunlara yanıt olunması açısından Leninizm ve Maoizm birer sıçrama noktası olarak ortaya çıkmışlar, proletaryanın ve ezilen halkların andaki sorunlarına çözüm sunup, yön vererek önemli işlevler görmüşlerdir. Ki hala da görmeye devam etmektedirler.

Meseleye bu açıdan bakıldığında; sosyalizmde yaşanan geriye dönüşlerin ve proletarya diktatörlüklerinin, burjuva diktatörlüklerine dönüşmesinin nedenleri ve niçinleri üzerine (ve bununla bağlantılı olarak buna karşı mücadele edilmesine) Maoizm önemli bir yanıt olmuştur. Ve yine denilebilir ki bu saldırıların en “etkilisi” Marksizm-Leninizm-Maoizm’e açık sınıf düşmanlarından değil de; **“kızıl bayrağa karşı kızıl bayrak sallayan”**lardan gelmiştir. Ve 20. yy.da yaşanan bu sosyalizm deneyimlerinde proletarya diktatörlüklerinin birer burjuva diktatörlüklerine dönüşmesinde, Marksizm-Leninizm-Maoizm’i revize eden bu iç düşmanlar belirleyici rol oynamıştır.

Mao’nun, sosyalizmde sınıf mücadelesinin tüm şiddetiyle sürdüğü ve proletarya diktatörlüğünün, burjuva diktatörlüğüne dönüşme tehlikesinin var olduğuna dair; **ÇKP MK’nın 16 Mayıs 1966** yılında yayınladığı

16 Mayıs Genelgesi olarak adlandırılan belgedeki şu ifadeler de yeterince açıklayıcıdır: **“Partiye, hükümete, orduya ve çeşitli kültür alanlarına sızmış bulunan burjuvazinin bu temsilcileri, karşı devrimci revizyonistler takımındır. Şartlar elverdiğinde, siyasi iktidarı ele geçirecek ve proletaryanın diktatörlüğünü, burjuvazinin diktatörlüğüne dönüştüreceklerdir.”**

Mao Zedung önderliğinde komünistlerin bu öngörülerini gerçekleştirmiş; Sovyetler Birliği’nde Stalin’in 1953 yılında ölümünden sonra SBKP’nin 20. Kongresi’nde, Kruşçev’de somutlanan modern revizyonistler, proletaryanın bu ilk uzun erimli iktidar deneyimini; hedefinden saptırarak, kapitalizmin restorasyonuna girişmişlerdir. Yaşanan bu gelişmeler; **“olumsuz bir öğretmen olarak”** Çin’de Mao Zedung önderliğinde komünistler tarafından değerlendirilmiş, sosyalizm ve proletarya diktatörlüğü, devrimi proletarya diktatörlüğü altında sürdürme (daha somut olarak Büyük Proleter Kültür Devrimi) teorisi ileriye sürülmüştür.

Ne ki Çin’de de 1976’daki proletarya diktatörlüğünü, **“reformlar yoluyla”**, **“kızıl bayrağa karşı kızıl bayrak”** sallayarak burjuva diktatörlüğüne evriltmişlerdir. BPKD’nin Çin’de yaşanan bu geriye dönüşü engel teşkil edememesi, onun **“yanlış”, “hatalı”, “gereksiz”** bir devrim olduğu anlamına gelmemektedir. BPKD’yi bu anlamıyla eleştiren, onu gözden düşürmeye çalışanların, başta Çin’deki modern revizyonistler olmak üzere, her türden gericiliğin ve emperyalistlerin olması tesadüfî değildir. Nihayetinde BPKD’nin bizzat hedefinde olanlar, kapitalist yolu tutanlar olmuştur. BPKD’nin Çin’de geriye dönüşü engelleyememesi, sosyalizm ve proletarya diktatörlüğü altında

devrimi devam ettirme teorisi ve pratiğinin önemini ortadan kaldırmaz. Aksine, bu deneyim proletarya diktatörlüğü altında daha fazla BPKD’lerin gerçekleştirilmesi gerekliliğini ortaya koyar.

BPKD, revizyonizme karşı silahlanmaktır!

BPKD bu anlamıyla, bugün 40. yılını kutladığımız bu süreçte, sosyalizmde geriye dönüşlerin yaşanması ve modern revizyonizme karşı silahlanmak amacıyla incelenmelidir. ML biliminin Maoizm aşamasına ulaşmasının (diğer nedenleri bir yana) modern revizyonizmin ortaya çıkışı ve Mao Zedung önderliğindeki Uluslararası Komünist Hareketin ML’ye içten yöneltilen bu saldırılara karşı mücadelesi; ML’nin yeni bir sıçrama yaratmasını da beraberinde getirmiştir. UKH içinde yaşanan bu gelişmeler ve modern revizyonizmin ideolojik ve pratik eleştirisi; başta ülkemiz olmak üzere bir dizi ülkede KP’lerin kurulmasına, bir dizi ülkede ise kurulu olan “KP”ler içinde yaşanan saflaşmalarla yeni yeni KP’lerin oluşmasına neden olmuştur.

Bugün dünya üzerinde MLM ideolojisine sahip partilerin, emperyalizme ve onun yerli uşaklarına karşı, başarılı bir biçimde mücadele etmeleri, çeşitli ülkelerde Halk Savaşının artan bir etkiyle yürütülmesi; özellikle Maoizm’in yaşanan süreçte/sorunlara dair getirdiği çözümlemelerin yadsınamaz etkisi nedeniyledir. Leninizm ve Maoizm, Marksizm’e içten ve dıştan yönelen saldırılara karşı koymada ve Marksizm’i somut şartların somut tahlili doğrultusunda pratiğe uygulayarak, Marksizm biliminde nitel sıçrama yaratılmasının ve anda yaşanan sorunlara yanıt olunmasının adımları oldular.

BPKD gibi muazzam önemde bir tarihsel olayla kendini somutlayan bu olgu, devrimin proletarya diktatörlüğü altında sürdürülmesi, sosyalizmde de sınıf mücadelesinin sürdüğü, burjuvaziye karşı mücadelenin bir an bile aksatılmaması gerektiği, sınıf düşmanlarının dışta değil bizzat KP saflarında olduğu gerçeğinin dilendirilmesi; bir yandan MLM’leri sosyalizmin sorunları konusunda bilinçlendirirken, diğer yandan sosyalizmde yaşanan geriye dönüşleri açıklayabilmemize imkân tanımaktadır.

BPKD, bu açıdan tarihsel önemde bir olaydır. BPKD **“farklı”** bir devrimdir. Bu devrimi diğer devrimlerden ayıran en belirgin özellik, üstyapıda gerçekleştirilmesi ve proletaryanın devlet iktidarını elinde tuttuğu halde, özellikle KP ve proletarya diktatörlüğü saflarında ortaya çıkan kapitalist yolculara yönelik gerçekleştirilen ve sosyalizmi tahkim etmeyi amaçlayan bir devrim olmasıdır.

BPKD’nin amacını, devrimin henüz başlarında, **8 Ağustos 1966’da** yayınlanan

16. Madde Kararı’nda **“BPKD’nin amacı, halkın ideolojisini devrimciye dönüştürmek ve bunun sonucu olarak bütün çalışma alanlarında daha büyük, daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlar almak”** olarak açıklanmıştır. Esas olarak **“halkın ideolojisini devrimciye dönüştürme”**nin amaçlandığını, ancak bununla sınırlı kalmadığını, bu amaçla birlikte, ekonomik olarak da daha iyi sonuçlar almanın hedeflendiğini görmekteyiz.

Yine Mao Zedung, **Temmuz 1967’de** BPKD’ye ilişkin olarak **“Eğer iktidar sahibi bir avuç kapitalist yol izleyicisini yıkmak istiyorsak, bunu sadece örgütsel olarak değil fakat aynı zamanda siyasi ideolojik olarak da teorik alanda yapmalıyız. Bu ülke ve dünya açısından hayati bir meseledir. Revizyonizm yenilgiye uğratılmadığı takdirde, yeniden restorasyon aşamasına girecektir. Bu nedenle bu, büyük tarihi görevdir. İleriye baktığımızda bu işin tamamlanmamış olduğunu görürüz”** demektedir.

Görüleceği üzere Mao; **“Revizyonizm yenilgiye uğratılmadığı takdirde, yeniden restorasyon aşamasına girecektir”** diyerek var olan tehlikeye dikkat çekmektedir. Mao’nun bu yaklaşımı bizlere sosyalizmde, kapitalizmin restore edilme ihtimalinin olduğunu gördüğünü (nitekim Sovyetler Birliği’nde yaşanan gelişmeler, kendisi açısından önemli dersleri içinde barındırıyordu) bu tehlikenin hâlihazırda Çin’de de var olduğunu ve bu tehlikenin bertaraf edilmesinin yolunun **“sadece örgütsel olarak değil aynı zamanda siyasi, ideolojik olarak da”** revizyonistleri alaşağı etmekten geçtiğini ifade etmektedir. Nitekim bu düşüncelerinden hareketle Mao; BPKD’yi başlatmış ve devrim bu bakış açısında ifade edilen tehlikeyi bertaraf etmek ve bunun için de halkın ideolojisini değiştirip dönüştürmek ve böylece sosyalizmin kazanımlarına sahip çıkmayı amaçlamıştır.

Mao Zedung’un **“bu ülke ve dünya açısından hayati bir meseledir”** diyerek dikkat çektiği BPKD’nin Çin’de revizyonistlerin proletarya diktatörlüğünü, burjuva diktatörlüğüne çevirmeleri ve sosyalizmde geriye dönüşü engelleyememesini nasıl açıklamak gerekir?

Her şeyden önce bizzat Mao Zedung’un **“ileriye baktığımızda bu işin (BPKD sürerken kapitalist yolcuların yani modern revizyonistlerin yenilgiye uğratılmasının) tamamlanmamış olduğunu görürüz”** söylemindeki gibi; sosyalizmde gerçekleşebilecek geriye dönüş tehlikesine karşı atılan adımın henüz tamamlanmamış olduğunu, üstelik bu tehlikeye karşı bir tane BPKD’yi yeterli görmediğini, daha fazla proleter kültür devrimlerinin gerçekleştirilmesi gerektiğini düşündüğünü vurgulamak gerekiyor.

Bu düşüncesini 1967 yılındaki şu ifadelerinde oldukça açık ve net olarak ifade edecektir Mao Zedung: **“Şimdi yürürlükte olan BPKD ilerdeki çeşitlerinin sadece bir ilkidir. Gelecekte bazı durumlarda bu tür devrimler zorunlu olarak yer alacaktır... Bütün Parti üyeleri, en geniş halk kütlesi, bir iki, üç ya da dört kültür devriminden sonra her şeyin güllük gülistanlık olacağını sanmamalıdır. Her şeyden önce devrime**

uyamlığımızı bir an için olsun elden bırakmamalıyız.”

Açıktır ki Mao Zedung'un bu öngörülerine ve uyarılarına rağmen, Çin'de kapitalist yolcuların iktidarı ele geçirmesi önlenememiştir. Mao Zedung'un ölümünden sonra, modern revizyonistler, sosyalizmi ve BPKD'yi temsil eden MLM kadroları, karşı devrimci komplolarla “4'lü çete” tanımlamasıyla alaşağı etmiştir ve “Mao'ya karşı Mao bayrağı sallayarak” iktidarı ele geçirmişlerdir.

Mao Zedung'un ölümünün ardından Çin'in modern revizyonist bir hatta girmesi ve bugün BPKD'nin üzerinden 40 yıl geçtiği halde Çin'in sosyal emperyalist bir konumda bulunması, BPKD'nin tarihsel önemini ortadan kaldırırmı?

Bu soruya yanıtımız hayır olacaktır. Çünkü nasıl ki, Paris Komünü kısa bir sürede yenildiyse, ancak bu yenilgi onun tarihsel önemini ve ortaya koyduğu muazzam dersleri ortadan kaldırmadıysa ve başta 1917 Bolşevik Devrimi olmak üzere birçok devrime yol açmışsa; BPKD de proletarya ve ezilen halkların mücadelesinde muazzam önemdeki ders ve tecrübeleriyle yeni devrimlere ilham kaynağı olmaya devam edecektir.

BPKD'nin günümüz Çin'indeki yeri

BPKD'nin tarihsel önemi ve kitlelerin bilincinde nasıl bir değişim/dönüşüm yarattığını aradan 40 yıl geçmiş olmasına rağmen bugün Çin'de yaşanan kimi gelişmelere baktığımızda daha iyi anlayabiliriz.

Çin'de bugün tüm saklama ve gizleme çabalarına rağmen sınıf mücadelesi olanca şiddetiyle sürmektedir. İşçi sınıfı, köylüler ve aydınlar kendilerine dayatılan yaşam koşullarına karşı isyan etmekte, pratik eylemler gerçekleştirmekte, açıklama ve fabrika işgalleri yapmaktadırlar. Sınıf mücadelesi, bazen on binlerin katıldığı gösterilerle, grev ve işgallerle, bazen de sonu ölüm olan şiddetli çatışmaların yaşanmasıyla sürmektedir. Sosyal emperyalist Çin yetkililerinin açıklamalarına göre, “**kitlesele olayların ya da gösteriler ve isyanların**” sadece on yıl önceki 10 bin sayısından 2003'teki 58 bin sayısına ve 2004'teki 74 bin sayısına tırmandığı ifade edilmektedir. Sınıf mücadelesinin böylesi bir biçimde tüm yakıcılığıyla sürmesi, bugün Çin'de yönetici sınıfların yeniden “**Mao bayrağını sallamaya**” başlamalarını beraberinde getirmiştir. Çinli sosyal emperyalistler, karşı-devrimci yüzlerini gizlemek ve sınıf mücadelesinin artan şiddetini pasifize edebilmek için tekrardan “**Mao bayrağına**” sarılmışlardır.

Bunda sadece işçileri, köylülerin, aydınların artan tepkileri etkili değil elbet. Bundan daha da önemlisi, sınıf mücadelesinin şiddetlenmesiyle birlikte artan eylemliliklerde gözle görülür biçimde, “**Mao dönemine**”, “**Kültür devrimine**” yönelik vurgulama yapılması, sosyalist yola geri dönüş talebinin dillendirilmesinin vb. içermesidir.

9 Eylül 2004'te “**Zhengzhou Dörtlüsü**” olarak adlandırılan işçi eylemcilerin, “**Komünist Partisi**” ve hükümete yönelik yayınladıkları bildiri, bugünkü Çin önderliğini emekçilerin çıkarlarına ihanet etmekle, yaygın bir çürüme ve yozlaşma ile suçluyordu. Bildiri; “**Kapitalist Restorasyonu**” kınıyor ve Mao tarafından benimsenen sosyalist yola dönüş çağrısında bulunuyordu.

Yine benzer bir biçimde Ekim 2004'te

“**eski ÇKP üyeleri, kadroları, askeri personel ve aydınlar**” grubu imzası taşıyan (“**Mevcut Politik Manzara Hakkındaki Görüş ve Fikirlerimiz**” başlığında) bir mektubun yazıldığını görmekteyiz. Bu mektup her ne kadar var olan “**reformlara**” karşı net bir tutum takınmasa da “**Zhengzhou Dörtlüsü**”nün çağrısındaki gibi; “**kapitalist yoldan**”, sosyalist yola dönüş çağrısı yapması itibarıyla oldukça önem taşıyan bir mektuptu.

Monthly Review adlı derginin Temmuz 2006 tarihli sayısında Robert Weil tarafından “**Çin'de Emekçi Sınıfların Durumu**” başlığıyla kaleme alınan bir makale; Çin'de sınıf mücadelesinin tüm şiddetiyle sürdüğüne ve yaşanan gelişmeler içerisinde BPKD'ye yönelik göndermelere sıklıkla başvurulduğuna dair önemli veriler sunmaktadır bize.

Adı geçen makale bugünün Çin'inden ve Çin'deki emekçi sınıfların durumundan önemli veriler veriyor bizlere. Makalenin aktardığı bilgilere göre örneğin Zhengzhou ve Nanjiesun “**Güney Sokağı Köyü**” gibi yerleşim yerlerinde, “**Mao döneminin mirası burda bugün de canlı tutuluyor ve çizgi mücadelesinin başını çeken işçi bilinci düzeyi çok yüksek**” olarak ifade ediliyor.

Zhengzhou'da Elektrikli Üretim Cihazı fabrikasındaki bir işçinin fabrikaların özelleştirilmesi ve Dengci reformlar konusundaki tanıklığına başvuran makale, reformlar ve uygulanan ekonomik politikalar konusundaki düşüncesini: “**Yüzeyde ekonomikmiş gibi görünüyor, ama aslında kapitalizmle sosyalizm arasındaki bir mücadele**” dediğini aktarıyor ve meselenin temelde siyasal bir sorun olduğunu ifade ediyor. Makale yine aynı işçinin ağzından Çin'in “**asla sosyalizmi yaşamamış olan birleşik Devletler gibi değildir. Yaşlı işçiler bu tarihsel bağlamı anlıyorlar. Çoğu Mao dönemini ve kültür devrimini yaşadılar. Mao Zedung Düşüncesi'ni tecrübe ettiler ve onların kuşağı Çin'i yeniden 'Mao'nun Yolu'na sokmak istiyor. Bu da sosyalist yolu korumaya yönelik uluslararası mücadelenin bir parçasıdır**” dediğini aktarmaktadır.

Yine aynı makale; BPKD'den edinilen siyasal ve pratik tecrübenin, yani devrim mücadelesinin sadece ekonomik alanda değil, aynı zamanda kültürel alanda da sürdürülmesinin bir örneği olarak Zhengzhou kentinin bir işçi semtinin parkında, işçilerin ve işçi ailelerinin her gece bir araya gelerek eski devrimci şarkıları söylediğine değiniyor. Makalede aktarıldığına göre bu etkinliklere “**hatta sonlarında daha da çok sayıda kişinin, belki bin ya da daha fazlasının katıldığı da söyleniyor. Bizi parka götüren işçilerden birisinin de ortaya koyduğu gibi, bu şarkıların politik anlamı Komünist Partisi'ne; onun dönüşmüş olduğu şeye karşı muhalefetimizi göstermek ve Mao'yu onunla kapışmak ve bilinç yükseltmek için kullanmaktır**” dediğini aktarıyor.

Sosyalizm ve proletarya diktatörlüğünde yaşanan geriye dönüşler, emperyalist-kapitalizm ve sınıf düşmanları tarafından, işçi sınıfına ve emekçi halka karşı yoğun bir biçimde kullanılmıştı. Ve halen kullanılmaya devam ediyor. Ancak burada gerek Sovyetler Birliği'nde olsun ve gerekse de Çin'de olsun, sosyalizmden geriye dönüşlerin açıktan değil, gizli gizli yapılması, kapitalizmin restorasyonunun, MLM ilkelerin revize edilerek gerçekleştirilmesi ve bunların da MLM ideoloji-

yi geliştirmek adına yapıldığı maskesiyle gizlenmesi özellikle üzerinde durulması gereken bir olgudur. Modern revizyonistler kitlelere onların yaşam koşullarını daha da iyileştirme propagandaları eşliğinde gitmişler ve gerçek niyetlerini daima gizlemişlerdir. Böylelikle proletarya diktatörlüğünü adım adım burjuva diktatörlüğüne dönüştürmüşlerdir. Ancak ne var ki yaşanan bu tarihsel deneyimler ve modern revizyonizmin gerçek yüzü zamanla daha net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Bugün Çin'de “**KP**” önderliğinde yolsuzlukların, rüşvet ve yozlaşmanın üst boyuta çıkması, emekçilerin yaşam koşullarının gittikçe kötüleşmesi, işçi sınıfını, köylüleri, aydınları “**Mao dönemine özlem duymaya**”, “**Mao dönemi ve kültür devrimini incelemeye**” itmektedir.

Adı geçen makalede bu durum şöyle anlatılmaktadır: “**Başlangıçta Dengci reformları desteklemiş olan kişilerle; örneğin Renhin'de konuştuğumuz ilerici akademisyen gibi kişilerle, şimdi Mao'ya geri dönüş yapan ve hatta kültür devriminin kendisini yeniden inceleyen kişilerle ilgili birden fazla öykü duyduk. Bazı örneklerde, bu durum onların 'kitlelerden öğrenmelerinin' doğrudan bir sonucu. Kırsal bölgelerde rastladığımız, etkili ama eskiden oldukça muhafazakar olan bir öğrencinin durumu da buydu ki onun 'dönüşü' köylüleri ziyaret ettiğinde, asla Mao ile ilgili tek bir eleştiri cümlesi duymamışken, Deng'le ilgili birçok eleştiri duymuş olması, bu durumun da onu geçmişe yönelik kendi yaklaşımlarını yeniden incelemeye zorlamasının bir sonucu. Ama bu türden yeniden değerlendirmeler kişisel deneylerden ibaret olmayan daha derin köklere sahip...**”

...Hem eski bir Kızıl Muhafız'ın hem de genç bir eylemci aydının ayrı ayrı konuşmalarında ileri sürdüğü üzere, ‘başka her şeyi denedikten sonra’, başlangıçta reform politikalarını desteklemiş olan, ama şimdi neler olup bittiğini anlamaya başlayanlar, “**bugünle başa çıkabilmek üzere iki çizgi mücadelesine ve Kültür Devrimi'ne geri dönmek durumundalar! Çünkü diğer yaklaşımları denemişler ve bunlar hiçbir açıklama sunmamış.**”

Görüleceği üzere Çin'de bugün şu veya bu şekilde Mao'ya ve özellikle Kültür Devrimi'ne yönelik bir yönelim söz konusudur. Bu durum (Çin'in kendine özgü politik söyleminden bağımsız olarak), BPKD'nin aradan 40 yıl gibi bir zaman geçmesine rağmen kitleler tarafından yeniden dillendirilmesi (ki böyle bir davranışın dahi Çin'in bugünkü koşullarında ağır bedelleri olduğu göz önüne alınmalıdır.) BPKD'nin sosyalizmdeki sınıf mücadelesinde işçi sınıfı, köylülük ve aydınların bilincinde önemli bir tarihsel tecrübe olarak yer etmesinden ileri gelmektedir. Proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin somut teorik ve pratik adı olan BPKD, bu özelliğiyle, Çin işçi sınıfı başta olmak üzere, dünya proletaryasının ezilen emekçi halkların elinde halen önemli bir silah olma özelliğini koruyor. BPKD'nin sosyalizm koşullarında, hangi sınıfın, proletaryanın mı, burjuvazinin mi kazanacağı henüz belli olmadığı koşullarda, proletaryanın lehine, önemli bir kazanım olduğunu göstermesi açısından önemli olan bu yaklaşımlar, Mao Zedung'un BPKD ile MLM bilimine yaptığı katkının nedensel hayati olduğunu da göstermektedir.

Mao Zedung'un MLM bilimine katkılardan bir tanesi olan, devrimi proletarya dik-

tatörlüğü altında sürdürme yaklaşımının somut adımı olan BPKD'nin bu önemi bahsini ettiğimiz makalede de vurgulanmaktadır. BPKD ile ilgili olarak makale “**Sonuç olarak, Mao'nun Kültür Devrimi sırasında kapitalist yola karşı ileri sürdüğü eleştiri bugün bir kez daha geçerli gibi görünüyor, çünkü ömrünün son yıllarında geliştirdiği bu fikirler, mevcut sistemin giderek derinleşen çelişkilerinin, ta köklerine kadar uzanan ve sadece pansuman yapmayı amaçlayan girişimlerden daha derin çözümlere işaret eden kapsamlı türden bir çözümlemesini sunmaya devam ediyor. Aydınlar arasında varolan birçok eski tabu bu durumda devrilmeye başlıyor**” diyerek önemli bir tespitte bulunmaktadır.

Dünya üzerinde proletaryanın ve ezilen halkların iktidarlarının olmaması, varolan iktidarların modern revizyonistler tarafından birer birer içten tasfiye edilerek emperyalist-kapitalist sisteme entegre edilmesi, UKH safalarında doğaldır ki bir “**geriye çekiliş**” sürecine götürdü. Modern revizyonizmin MLM ilkelere yönelik bu içten tasfiye saldırısı, UKH safalarında da yankısını buldu ve yankıya paralel biçimde tasfiyecilik, reformizm, revizyonizm gibi MLM düşmanı akım ve anlayışlar hareket alanını genişletti. Ancak içinden geçtiğimiz bu süreçte MLM partilerin başta BPKD'nin kendilerine sunduğu muazzam teorik ve pratik ders ve deneyimler nedeniyle ki, modern revizyonizm başta olmak üzere her türlü gericiğin saldırısı boşa çıkartılabildi. UKH bugünkü süreçte BPKD ve onu yaratan Maoizm bilimi sayesinde proleter yanın ve ezilen halkların mücadelesinde önderliğini tesis etmeye ve özellikle bazı ülkelerde iktidarı almaya, bazı ülkelerde de hatırı sayılır bir biçimde mücadeleyi yükseltmeye başlamıştır.

Bugün dünya üzerinde emperyalist kapitalizmin, ezilen dünya halklarına yönelik gerçekleştirdiği ve bazı ülkelerde katliam düzeyinde sürdürdüğü saldırılar; yine emperyalist kapitalizmin “**küreselleşme**” politikalarıyla işçi sınıfı ve emekçi halklara yönelik azgın bir sömürü politikası yürütmesi, bu politikaların doğal bir sonucu olarak açlığın, işsizliğin, yoksulluğun alabildiğine artması, beraberinde dünya halklarını bu politikalara karşı çeşitli biçim ve içeriklerde protestolarını, direnişlerini ve mücadelelerini beraberinde getirmektedir. Kitleler, “**başka bir dünya mümkün**” sloganını haykırmaktadırlar. Kitlelerin bu hareketliliğine uygun olarak, Latin Amerika gibi ülkelerde “**sol**”, “**anti-Amerikancı**” söylemleri hükümetler ön plana çıkmakta, yine emperyalist kapitalizmin işgal, saldırı politikalarına karşı Afganistan ve Irak'taki ve genel olarak Ortadoğu'daki halklar başta olmak üzere, dünyanın çeşitli bölgelerinde “**İslam**” söylemleri de olsa silahlı başkaldırılar, direnişler giderek güçlenmektedir.

Ve tüm bu tarihsel gelişmeler içinde en önemli olgu ise; BPKD'nin muazzam ders ve tecrübelerine sahip olan ve bu anlamıyla modern revizyonizm başta olmak üzere, emperyalist kapitalizmin ideolojik saldırılarına MLM bilimine sahip olmaları nedeniyle cüretli bir şekilde karşı koyabilen MLM partiler önderliğindeki Halk Savaşları, işçi sınıfının ve ezilen halkların umudu olmaya devam ediyor. Dünya devrimine hizmet için, belli başlı ülkelerde proleter devrim, BPKD'nin de dersleriyle yüklü bir biçimde iktidara yürüyor.

100 bin fındık devi hükümeti sarstı: “Sarsmayalım bu devleti, yıkalım!”

Son dönem ülkemiz, sayıları 100 bin olarak ifade edilen ve ard arda yapılan köylü eylemleri ile sarsıldı. Fındık mitinginin ardından “fındık devi” olarak tanımlanan fındık üreticisi köylüler, Ordu Emniyet Müdürü’nün görevden alınmasında ve hükümetin köylü kitlesinde biriken tepkiyi görmesi anlamında oldukça “şaşırtıcı” bir etki yarattılar. Zira bir süredir uygulanan yıkım politikalarının sonucu olarak alanlarda kendilerini ifade eden köylüler, hükümete “sandıkta görüşmek üzere” randevu verip dağıldılar. Hükümet sözcüleri, başbakan başta olmak üzere bugüne kadar sürdürdüğü tarzını devam ettirir nitelikte oldukça saldırgan açıklamalarda bulundu. Sorunu kendilerinden uzaklaştırmak için FİSKOBİRLİK başta olmak üzere çeşitli kurum ve kuruluşlara karşı açıklamalar yaparak, köylü kitlesine “sorunlarınızın nedenleri bunlar” demeye getirdiler.

Erdoğan mitinginin ardından yaptığı açıklamalarda mitinge katılanların sadece köylülerden ibaret olmadığını, mitinge “TİKKO, THKP-C ve PKK” gibi örgütlerin katıldığını belirtme gafletinde bulundu. Bu açıklamanın ardından yapılan değerlendirmelerde, katılanların köylülerden ibaret olduğu gerçeğini görmek istemeyen hükümetin, bu gerçeği “daha kötü” bir biçimde kamufle etmeye çalıştığı tartışıldı. Ordu mitinginin ardından Manisa köylüleri Ankara sokaklarına döktükleri ürünlerini süpürdüler ve Ankara’da Bakanlıkları arşınladılar. Ardından 15 Ağustos günü üzüm üreticileri miting yaparak, hükümetin tarım konusundaki politikalarını protesto ederek, tepkilerini ifade ettiler.

Ülkemizde IMF eliyle belirlenen tarım politikalarının yarattığı yıkım tablosunu anlatan bu tepkilerin doğru değerlendirilmesi için, özellikle son yıllarda önemli boyutlara gelen belli temel sorunların anlaşılması ve üzerinde durulması gerekir. Köylüler tarafından gerçekleştirilen son mitinglerin yanı sıra bir dizi bölgede küçük çapta protestolar yapılmaktadır. Üreticilerin küçük çapta yaptıkları bu eylemlerin çıkardığı cılız ses ise yeterli etkiyi bulamadan kaybolup gitmektedir. Mersin’de bir köylüyle girdiği tartışmayla uzun süre gündemde kalan Tayyip Erdoğan’ın köylüye sunduğu tek çözüm “anani da al git buradan” olmanın ötesine geçememişti. Ordu mitinginin ardından da 4 köylüyü tutuklayan devlet, gelen tepkiler üzerine ikisini serbest bırakmak durumunda kaldı. Sürecin ezilenler açısından bütün cephelerde iyi gitmediği bir gerçek. Devlet bugüne kadar olduğu gibi bu sorunun çözümünü de saldırmakta bulmuş ve pratikte de bunu uygulamıştır.

Ülkemizde tarımın son durumu:

“Tütün bitmiştir. Dünyanın en güzel tütününü bitmiştir. Şu köyde şimdi, yüz balya ya var, ya yok. Sekiz on hane kaldı tütün yapan. Hükümetler bitirdi bu işi. TEKEL’i bitirdiler. Tüccara kaldı her şey. Tüccar tek

tarafı sözleşme yaptı. İstedığı fiyatı veriyor, istemediğini vermiyor. İşimize gelirseymiş. Ashnda köylü bitti.” Tütün üreticisi köylülerin bu ifadelerine domates, fındık, üzüm, fıstık ve daha bir dizi üreticinin benzer açıklamalarını ve ifadelerini eklemek mümkün. Manisa köylüsü kadınlar Ankara eylemlerinde kendilerine uzanan mikrofonlara ağlayarak ve “açız” çığlıkları ile konuştular. Büyük bir yoksullaşma yaşayan köylüler, emperyalist patentli politikaların etkisini her gün biraz daha fazla hissetmeye ve yaşamaya başladılar. Tepkinin bugün, bu derece patlamasının en önemli nedenlerinden biri de budur. Uygulanan politikalar sonucu göç ve yoksullukla daha fazla yüz yüze kalan köylüler, tepkilerini artık bastıramayacak duruma gelmişlerdir.

“Uzmanlar tarafından yapılan bir araştırmada, sözgelimi bundan 20 yıl önce 1 kilogram yaş çaya 1 kg zeytinyağı ya da şeker alınabiliyordu. Şimdi ise 5 kg yaş çay ile 1 kg şeker, 10 kilo yaş çaya ise 1 kilo zeytinyağı alınabiliyor. Bu karşılaştırma, çaydaki gelir kaybının hangi ölçülere vardığını göstermesi açısından çok çarpıcı. Artık çay, ailelerin büyük bölümü için geçim unsuru olmaktan çıkmış. Bu nedenle çay bölgesinde göç önemli bir olgu olarak halen yaşanıyor.”

Bugün yaşanan bu mevcut tablonun geçmiş emperyalistlerin krizine bağlı olarak yaşanan ekonomik krizlerin ülkemize yansımaları olmuştur.

Ülkemiz tarımında 1977-88 yılları arasında köylü gelirlerinin ana belirleyicisi olan Tarımın Ticaret Hadleri’nde (TTH) % 45 dolayında bir düşme yaşandı. TC tarihi boyunca Türkiye tarımının ve köylülerin böylesine ağır bir “fiyat şoku” yaşadığı başka bir dönem olmamıştır. Bu dönemin tarım ve köylülük üzerindeki faturası büyük kriz yıllarının (1929-36) bile çok üstünde bir seyir izlemiştir.

Bu süreci takiben gelişen diğer ekonomik krizler ve bu krizlerin engellenmesi veya “kabul edilebilir” bir seviyede tutulmasına yönelik önlemler köylülüğün daha fazla yıkı-

ma ve en önemlisi de yoksullaşmasına neden olmuştur. 5 Nisan Kararları bunların içinde yine özel bir öneme sahiptir. Bu süreçte destekleme alımlarının tarım katma değerine oranı düşürüldü. Bu süreçte devlet tarımdan elini büyük ölçüde çekti, küçük ve orta köylüyü tefeci ve tüccarla yüz yüze bıraktı. Yapılan bir araştırma bu dönemde küçük ve orta köylülerin elde ettiği safi hasılanın % 7.7’sine tefeci faizi biçiminde el konulduğunu ortaya koymaktadır. Kriz karşısında çözümün resmi adı olan “Ekonomik Önlemler Uygulama Planı” olan 5 Nisan Kararları, sermayenin Türkiye tarihinde emekçi sınıflara yönelttiği en önemli saldırılardan biriydi. Standart istikrar programlarının temel öğelerinin çoğunu kapsayan bu kararlar Temmuz 1994 başında bir stand-by anlaşmasıyla onaylandı.

Program, tüm üretken sektörler gibi tarımı da derinden etkileyen kararları içeriyordu;

* Destekleme alımlarının kapsamının daraltılması,

* Destekleme fiyatlarının dünya fiyatları ile maaş ve ücretlerdeki duruma göre belirlenmesi,

* Girdi sübvansiyonlarının kısıtlanması,

* Bazı ürünlerin ekim alanlarının ve üretiminin azaltılması,

* Tarımsal KİT ve TSKB’nin Merkez Bankası’nca finansmanına son verilmesi,

* Özelleştirme ya da kapatma yoluyla bazı tarımsal KİT’lerin (EBK, YEMSAN, TZDK) tasfiye edilmesi.

Bu kararlar gereğince tarımsal destekleme alımlarının kapsamı yalnızca hububat, tütün ve şekerpancari ile sınırlandırıldı.

IMF ve DB tarafından dayatılan bu tarımsal reform programının esas amacı, ülke tarımını uluslararası tarım teellerinin yağmasına açmak, ABD ve AB gibi emperyalist ülkelerin biriken gıda stoklarına pazar yaratmaktır. Bu süreçle birlikte uygulamaya sokulan girdi, kredi ve fiyat desteklerine dayanan mevcut sistemin Doğrudan Gelir Desteği (DGD) sistemiyle değiştirilmesi köylülüğün yıkım sürecini hızlandıran önemli bir saldırı olarak şekillendi.

Devletin taban fiyatlarını geç açıklamaları ya da çok düşük seviyelerde tutması, bunun yanısıra üretilen ürünün elde kalması köylüleri tefeci ve tüccarın eline bırakmaktadır. Üretilen ürünün fiyatını belirleyen tefeciler köylülere açık olarak “işinize gelirse” diyebiliyor.

DGD programı tam olarak uygulanınca ya kadar destekleme fiyatlarının dünya piyasası fiyatları ve hedeflenen enflasyon oranına göre belirlenmesi gibi çeşitli yaptırımlar ve uygulamalar

geliştirildi. Bunlardan birkaçı:

* Tarımsal kredilere uygulanan sübvansiyonların kaldırılması,

* Gübre ve diğer girdilere ilişkin sübvansiyonların sabit tutulması,

* Destekleme alımlarının nicel olarak sınırlandırılması,

* Bazı ürünlerin (fındık, tütün, şekerpancari) üretim alanlarının daraltılması, üretimlerinin azaltılması,

* Tarım ürünleri ithalatında koruma oranlarının düşürülmesi,

* Kamunun tarım ve tarımsal sanayi üretiminden çekilmesi çerçevesinde tarımsal KİT’lerin özelleştirilmesi, TSKB’nin işlevsiz hale getirilmesi, ürün işleme birimlerinin anonim şirket statüsüyle özelleştirilmesi ya da tasfiyesi, emperyalistlerin bağımlı ülkelelerin tarım ekonomilerini denetim altında tutmak ve kendi çıkarları doğrultusunda biçimlendirmek amacıyla başvurduğu saldırılardan biri olan DGD, üretimden tümüyle bağımsız olarak şu anda dünyanın hiçbir ülkesinde tek destekleme politikası olarak uygulanmamaktadır. Bu sistemin 2002 yılında başka tüm destekleme araçlarını tasfiye ederek Türkiye’de uygulanmak istenmesinin arka planında ABD ve AB’nin biriken tarım/gıda stoklarını Türkiye’ye ihraç etmek istemeleri bulunmaktadır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, DGD sistemi özünde arazi miktarına dayanmakta; verimlilik artışı, girdi kullanımı, teknoloji uygulaması gibi üretkenliği öngören hiçbir amacı bulunmamaktadır. Devletin köylülüğe yönelik geliştirdiği bu saldırıların tümü her yıl gittikçe kendini daha net biçimlerde göstermeye başladı ve bu saldırılara yenileri eklenerek süreç devam ettirildi. 2006 yılı IMF’ye verilen niyet mektubunda tarım alanlarının azaltılacağı söylenmiş durumda.

Oysa örneğin pamuk hem ülke ekonomisi açısından, hem de 7 milyon insanın geçim kaynağı olmasından dolayı oldukça önemli bir üründür. ABD kendi pamuk üreticilerini korumakta, 300 bin pamuk üreticisine 3 milyar dolarlık bir destek sunmaktadır. Bunun yanı sıra dünya pazarlarındaki etkinliğini arttırmak ve denetimi elinde tutmak için pamuk fiyatlarını son 8 yılın en düşük seviyelerinde tutmaktadır. Bizim gibi nüfusun önemli bir kısmının geçim kaynağı olan tarıma ise desteklerin kaldırılması için her türlü baskı ve yaptırım uygulanmaktadır. Ancak IMF'ye verilen sözler ve uygulanan politikalarından kaynaklı bugün ürün alanları kısıtlanmakta ve üretilen ürünü pazara sunma konusunda ciddi sıkıntılar yaşanmaktadır. Çünkü mevcut pazarlar emperyalistlerin elinde birikmiş olan stoklarla doludur. Yine aynı biçimde 8 milyon insanın geçim kaynağı olan fındıkta da aynı sorunlar yaşanmaktadır.

Tefeci, tüccarın eline bırakılan köylülerin ürettiği ürünün fiyatını bugün bunlar belirlemektedir. Devletin taban fiyatlarını geç açılması ya da çok düşük seviyelerde tutması, bunun yanı sıra üretilen ürünün elde kalması köylüleri tefeci ve tüccarın eline bırakmaktadır. Üretilen ürünün fiyatını belirleyen tefeciler köylülere açık olarak "işinize gelirse" diyebiliyor.

Ülkemizde tarım alanında yaşanan bu gelişmeleri tamamlayan diğer bir önemli gelişme ise eşitsiz gelişimden kaynaklı olarak ciddi oranda topraksız ya da ağanın yanında çalışan köylünün bulunmasıdır. Türkiye Kürdistanı'nda yoğun bir şekilde yaşanan bu sorun, ülkemizin bir tarafının ürettiği ürünün elinde kalması gibi bir sorunla diğer bir tarafının ise yoksulluk ve açlıkla boğuşmasına neden olmaktadır. Başbakanlık tarafından yapılan bir araştırmaya göre;

"Mülkiyetinde hiç toprak olmadığını belirten aile reisi oranı % 59. Toprağı kendi mülkü olanlar arasında % 67 gibi büyük bir oranın toprağı 50 dönümden küçük. 51-100 dönüm arasında toprağı sahip olduğunu söyleyenlerin oranı % 27 iken, 101-200 dönüm arası toprağı sahip ailelerin oranı % 3.1'e düşüyor. Toprağının 200 dönümden büyük olduğunu belirten hanelerin oranıysa sadece % 2.5" (Radikal)

Bölgede geçimin büyük oranda bu topraklarda çalışarak sağlandığı bilinmektedir. Sinanlı köylüleri örneğinde olduğu gibi ülkemizde ağa zulmü ve sömürüsünün yoğun bir biçimde olmasa da varlığını koruduğu ve bunun özellikle Türkiye Kürdistanı'nda yoğun bir biçimde hissedildiği bir gerçektir.

Tarımda yoksullaşma ve göç

Uygulanan ekonomik politikaların bir sonucu olarak yoksullaşan ve işsiz kalan köylüler tek çözüm olarak büyük şehirlere göçü görmektedir. Nitekim tarımdaki yoksullaşmaya paralel olarak ülkemizde göç oranı oldukça büyük bir artış göstermiştir. Ürettiği ürünü değer bulmayan köylü toprağını ya satarak ya da belli bir bölümünü ek gelir olması anlamıyla tutarak büyük şehirlere göç etmekte. Göç, metropollerdeki nüfus yoğun-

luğunun artmasına neden olurken, diğer taraftan da işsizlik oranının gelişmesini ve bu oranın büyümesini beraberinde getirmektedir. Çalışma ve gelir sağlama olanağı bulamayan köylülerin bir kesimi ise yaşamını geçmiş biçimiyle koruma ve devam ettirme durumuna düşmektedir. Bu konuda Lenin **İşçi Sınıfı ve Köylülük** üzerine kitabında şu vurguyu yapmaktadır: "Ve her yıl, yıkım daha çok insana ulaşıyor, insanlar kente, fabrikaya çalışmaya gidiyorlar, tarım gündelikçisi ve vasıfsız işçi oluyorlar. Atsız köylü, hiçbir şeyi olmayan kimsedir. Bir proleterdir. Toprakla ya da kırsal işletmesi ile değil, ücretli

belirterek, yetiştiricilerle görüşüp ahırlarını kentin dışına taşımalarını sağlamaya çalışacaklarını söylüyor ve: **"Mahalle sakinlerinin çoğunluğunun ekonomik durumu iyi değil. Ahırları kapattırırsak zaten var olan işsizlik daha da artacak.**

"Her gün iş için 20-30 kişi kapımı çalıyor. Bu ailelerin de hayvancılık yapmasını engellersek iş için kapımı çalanların sayısı 2 kat oranında artar" diyor.

Köylülere doğru hedefi gösterelim!

Bugün devletin uyguladığı politikalara tepki gösteren köylülerin, toplumun diğer

raraya gelerek hükümete duydukları tepkiyi ifade etti, belli taleplerini haykırdılar ve bitirdiler. Ardından yaşanan yine sessizlik ve köylülerin kendi sorunları ile başbaşa kalması durumu oldu.

Bugün köylüleri bünyesinde toplayan belli odalar ve kooperatiflerin bu niteliği kuşkusuz bugün açığa çıkan bir durum değil. Ancak bu örgütlenmelerin bugün alternatifinin olmaması ve belli boyutlarıyla köylülerin taleplerini dile getirmeleri nedeniyle köylüler için adres olarak görülmektedir. Tüm-Köy-Sen bunların içinde bir örnektir. Ordu mitinginde 5 bin kişilik bir katılımı kendisini ifade eden bu örgütlenmenin **Karadeniz ve Ege**'de yaptığı örgütlenme çalışmaları böylesi dönemlerde meyvesini vermektedir.

Burada üzerinde durulması gereken temel mesele sınıf mücadelesinin bir dizi alanında olduğu gibi bu alanına da müdahalemiz ve müdahale sürecinde geliştireceğimiz politikadır. Bugün bizler açısından öngörülen örgütlenme modellerine takılıp kalmadan mevcut örgütlenmelerin içinde çalışmak, bu örgütlenmeleri en verimli biçimde değerlendirmek durumundayız. Ve buralarda çalışma yürütürken kendi belirlediğimiz köylü sorunlarına değil, kitlenin taleplerine yoğunlaşmak, bu taleplere siyasi öz kazandırmak ve bu anlamda hedefi göstermek durumundayız.

Örneğin bugün tefeci- tüccar sömürsünden, üretilen ürünün elde kalmasından ve taban fiyatlarının belirlenmesine yönelik taleplerin yanı sıra köylüler; sulamada kullanılan elektriğin ucuzlatılmasından, ilaç ve gübre desteğinin yapılmasına bir dizi talepte bulunmaktadır. Bu taleplerin tümünün demokratik-ekonomik talepler olduğu ortadadır. Ancak şunu kavramak durumundayız ki, bu talepleri haykırmadan köylü kitlesi içinde bir etki yaratmak mümkün olmayacaktır. Yine bu çalışmada üzerinde durulması gereken diğer bir nokta da ülkenin her yerinde bu konuda yürütülecek çalışmanın aynı içerik ve kapsamda olamayacağı, taleplerin aynı biçim ve özde olmayacağı gerçeğidir. Bu durumu göz önünde bulundurarak, somut durumu tahlil ederek bu süreci bir hedef olarak belirlemek ve bu konudaki kavrayışımızı derinleştirmek durumundayız.

"Hiç kuşku yok ki, toprak ve özgürlük uğruna savaşım veren köylülerin hepsi, savaşımının taşıdığı anlamı tam olarak kavramış değildir ve cumhuriyet ismini benimseyecek kadar ileri gidemiyorlar. Ama buna karşın, köylü istemlerinin demokratik niteliği, şüphe götürmez. Onun için, proletaryanın bu istemleri destekleyeceğinden köylüler emin olabilirler. Köylüler bilmelidir ki, kentlerde dalgalanan bayrağımız, yalnız sanayi ve tarım işçilerinin değil, ama aynı zamanda milyonlar ve milyonlarca küçük çiftçinin de en yakın ve hayati istemleri için girişilen savaşımın bayrağıdır.

Ama bu bayrağın taşıdığı anlam, yalnızca köylü istemlerinin proletarya tarafından desteklenmesi değildir, aynı zamanda, proletaryanın özgül istemlerini de dile getirir. O, yalnızca toprak ve özgürlük için savaşımın simgesi değildir; aynı zamanda insanın insan tarafından tüm sömürüsüne karşı savaşımı simgeleştirir." (*İşçi Sınıfı ve Köylülük, Lenin, Sayfa 201*)

emeği ile yaşıyor (yani yaşayabildiği kadar ya da daha doğrusu iyi-kötü idare edebildiği kadar yaşıyor). O, kent işçilerinin öz kardeşidir. (Sayfa 78, Sol Yayınları, üçüncü baskı)

Örneğin 2006 yılı Ağustos ayında Erzurum ili için bu konuda yapılan araştırmalar sonucunda köylerden gelerek yıllar boyunca Erzurum'un Çağlayan, Dağ, Edip Somuncuoğlu, Maksutefendi ve Yukarı Sanayi mahallelerine yerleşenlerin kentte ekonomik sıkıntılarla karşılaştıkça önceki meslekleri olan "hayvan yetiştiriciliği"yle uğraşmak durumunda kaldıkları ortaya koyuyor. Hayvancılığın yoğun olarak sürdürüldüğü mahallelerin yer aldığı **Kazım Karabekir** Belediye Başkanı **Dursun Şahin**, köy yaşantısının şehre taşınması nedeniyle birçok sorunun ortaya çıktığını söylüyor.

Kendi belediyesi sınırlarında yer alan mahallede 180 ailenin hayvancılık yaparak geçimini sağladığını aktaran Şahin, **"Ekonomik ve sosyal sorunları nedeniyle kente göç eden bazı vatandaşlarımız, iş bulmakta sıkıntı yaşayınca köylerindeki mesleği sürdürüyor. Ahırlar inşa ederek ve çoban tutarak hayvancılık yapıyorlar"** diyor. Şahin, bölgelerinde 180 ahır tespit ettiklerini

"Hiç kuşku yok ki, toprak ve özgürlük uğruna savaşım veren köylülerin hepsi, savaşımının ta-

şıdığı anlamı tam olarak kavramış değildir ve cumhuriyet ismini benimseyecek kadar ileri gidemiyorlar. Ama buna karşın, köylü istemlerinin demokratik niteliği, şüphe götürmez."

ezilenleri açısından da geçerli olan, önderlik sorunu oldukça ciddi boyutlarda yaşanmaktadır. Bugünkü mevcut harekete yön veren reformist anlayışlar, köylülerin tepkilerini alanlarda **"ifade etmesinin"** ötesinde hiçbir şey yapmamaktadır. Köylülerin çıplak protestolarından, ürünlerini yollara döküp süpürmenin ve medyatik birkaç eylemin dışında köylülere sorunların kaynağını ve buna bağlı olarak da çözümünü göstermekten uzak bir önderlikle hareket etmekte. Ordu mitingi de bu nitelikte oldu. 100 bin fındık üreticisi bi-

16 MAYIS TAMİMİ-2

Aşağıdaki belge, Kültür Devriminin anlaşılması için zorunlu bir belgedir. Özü itibariyle devrim adına yapılan bir açıklama durumundadır. Mao'nun kişisel denetimi altında yazıldığı söylenmektedir. Bu da, özü itibariyle metni Mao'nun kaleme almasıyla aynı şeydir. Metin, Kültür Devriminin nasıl ve neden düzeltmeye tabi tutulduğunu açıklamaktadır. Okuyan, bu metinde, Mao'nun halkın "Devrim yaparken aynı zamanda üretimi de artırmayı" gerektiğini hatırlatması gibi, bir huzursuzluk durumunda takınılacak tavır üzerine olağanüstü derecede uzak görüşlü öğütlerini bulmaktadır.

Belgenin başlığının tamamı, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin Büyük Proleter Kültür Devrimine ilişkin Kararı'dır. 1-12 Ağustos 1966 tarihleri arasında Mao Zedung'un başkanlığında yapılan Komünist Partisi Merkez Komitesinin Onbirinci Plenumunda, 8 Ağustos 1966 tarihinde kabul edilmiştir. Çin'de, bu "Karar"dan genellikle "Onaltı Madde" diye söz edilir.

1. Sosyalist Devrimde Yeni Bir Aşama

Büyük Proleter Kültür Devrimi artık, halkın ruhuna işleyen, daha geniş ve daha derin bir aşamayı, ülkemizde sosyalist devrimin gelişiminde yeni bir aşamayı açan, büyük bir devrim haline gelmektedir.

Parti'nin Sekizinci, Merkez Komitesi'nin Onuncu Genişletilmiş Oturumu'nda, yoldaş Mao Zedung "Bir siyasi iktidarı yıkabilmek için, her şeyden önce kamuoyu oluşturmak, ideolojik alanda çalışma yapmak gerekir. Bu karşı-devrimci sınıf için olduğu kadar devrimci sınıf için de doğrudur" demişti. Yoldaş Mao Zedung'un bu tezinin tamamen doğru olduğu pratik içinde kanıtlanmıştır.

Burjuvazi yıkılmış olmasına rağmen, kitleleri yozlaştırmak, onların aklını çelmek için hâlâ, eski fikirlerden, eski kültürden, sömürücü sınıfların adet ve alışkanlıklarından yararlanmaya çalışmakta ve geriye dönüş için çaba göstermektedir. Proletarya tam ziddini yapmak zorundadır: Bütün toplumun manevi bakış açısını değiştirmek için, burjuvazinin ideolojik alandaki karşı çıkışlarının hepsini göğüslemeli ve yeni fikirlerden, yeni kültürden ve proletaryanın alışkanlık ve adetlerinden yararlanmalıdır. Bugün objektif hedefimiz, kapitalist yolu tutan yetki sahibi kişilere karşı mücadele etmek, onları devirmek, gerici burjuva akademik "yetkilileri" burjuvazi ile birlikte ve diğer bütün sömürücü sınıfların ideolojisini eleştirmek ve reddetmek, eğitim, sanat ve edebiyatın, yani üst yapının sosyalist ekonomik temelle uyum halinde olmayan diğer yanlarının değişimi için mücadele vermek ve sosyalist sisteminin sağlamlaşmasını, onun gelişmesini kolaylaştırmaktır.

2. Ana Akım ve Zikzaklar

Böylesine büyük bir devrimci harekette, şu ve bu türden bazı hataların olması kaçınılmazdır; bununla beraber, genel devrimci yönelimleri baştan beri doğrudur. Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ana akımı budur. Devrimin ilerleyişinde genel yön budur.

Kültür Devrimi, bir devrim olduğundan, kaçınılmaz olarak direnişle karşılaşmaktadır. Direniş esas olarak, Partiye ustaca sokulan ve kapitalist yolu tutmuş bulunan yetkililerden gelmektedir. Aynı zamanda eski toplumun alışkanlıklarından da kaynaklanmaktadır. Şu sıra bu direniş hâlâ oldukça güçlü ve dik başlıdır. Fakat herşeye rağmen, Büyük Kültür Devrimi karşı konulamayacak genel bir akım haline gelmiştir. Kitleler bir kere ayaklandırıldığında, böylesine bir direnişin kolaylıkla ezileceğine dair bir sürü kanıt vardır.

Fakat direniş oldukça güçlü olduğundan, bu mücadelede geriye dönüşler hatta ardarda geriye dönüşler olacaktır. Bunda kaygılanacak bir şey yoktur. Bu durum, proletaryayı ve diğer emekçileri, özellikle de genç kuşağı pişirmekte, onlara dersler vermekte, tecrübe kazandırmakta, devrimin yolunun hep düz olmayıp zikzaklar da çizdiğini anlamalarına yardım etmektedir.

3. Cesareti Herşeyin Üstünde Tutun ve Kitleleri Cesaretle Ayaklandırın

Bu Büyük Kültür Devrimi'nin geleceği, Parti önderliğinin kitleleri cesaretle ayaklandırıp ayaklandırmaması ile belirlenecektir.

Halen, farklı düzeylerdeki Parti örgütlerinin kültür devrimi hareketine sağladıkları önderlikle ilgili olarak dört farklı durum söz konusudur.

1. Parti örgütlerindeki sorumlu kişilerin harekete öncülük ettikleri, kitleleri cesaretle ayaklandırabildikleri bir durum söz konusudur. Bunlar cesareti herşeyin üstünde tutan korkusuz komünist savaşçılar ve Başkan Mao'nun iyi nitelikli öğrencileridir. Büyük harfli afişlerin ve büyük tartışmaların taraftarıdır. Kitleleri her türlü kötülüğü teşhir etmeleri ve çalışmalardaki sorumlu kişilerin hatalarını eleştirmeleri için teşvik etmektedirler. Bu doğru önderlik, Mao Zedung Düşüncesi'nin önderliğinde, proleter siyasetini her şeyin üstünde tutmanın sonucudur.

2. Birçok birimde, sorumlu kişilerin bu büyük mücadelede önderlik görevine ilişkin anlayışları çok zayıftır ve böylelerinin önderliği etkin ve bilinçli olmaktan uzaktır. Bunlar, kendilerini yetersiz ve zayıf bir konumda bulurlar. Korkuyu herşeyin üstünde tutarlar, modası geçmiş yöntem ve yönetmeliklerin karşısında apışıp kalırlar. Böyleleri, klasik uygulamaları bir kenara fırlatıp ileriye atılmada cesaretsizdirler. Olayların getirdiği yeni düzenin, kitlelerin devrimci düzeninin farkında değildirler ve bunun bir sonucu olarak da olayların, kitlelerin gerisinde kalmaktadırlar.

3. Bazı birimlerde geçmişte şu veya bu türden hatalar yapmış sorumlu kişiler, korkuyu her şeyin üstünde tutmaya daha da eğilimlidirler. Kitlelerin kendilerini yakalayacağı korkusu içindedirler. Oysa açıktır ki, ciddi bir özeleştiride bulunup, kitlelerin eleştirilerini kabullenseler, Parti ve kitleler onların hatalarını bağışlayacaklardır...

4. Bazı birimler, Partiye sızmış olup kapitalist yolu tutanların kontrolü altındadır. Bu gibi kişiler kitleler tarafından teşhir edilmekten son derece korkarlar ve bu nedenle kitle hareketini bastırmak için her türlü bahaneye başvururlar. Hareketi yanlış yola sevk etme çabasıyla, saldırılacak hedefleri çarpıtmak, siyahı beyaz göstermek gibi taktiklere başvururlar. Kendilerini son derece tecrit edilmiş ve işleri artık eskisi gibi sürdüremez halde bulunca, insanların arkasından konuşarak, daha fazla entrikaya başvururlar, dedikodu yayarlar, devrimle karşı devrim arasındaki ayrımı mümkün olduğu kadar bulandırmaya çalışırlar. Bütün bu yapıların amacı, devrimcilere saldırmaktır.

Parti Merkez Komitesi'nin her düzeydeki parti komitelerinden istediği şey; bu komitelerin, doğru bir önderlik göstermede sebat etmeleri, cesareti her şeyin üstünde tutmaları, kitleleri cesaretle ayaklandırmaları, ortaya çıktığı her yerde zayıflık ve yetersizliği değiştirmeleri, hata yapmış olan fakat manevi yüklerinden kurtulmak ve mücadeleye katılmak için bu ha-

malarını düzeltmek isteyen yoldaşları teşvik etmeleri, kapitalist yolu tutan bütün yetkili kim-seleri mevkilerinden kovmaları ve proleter devrimcilerin önderliği yeniden ele geçirmele-rini sağlamalarıdır.

4. Kitlelerin, Kendilerini Hareket İçinde Eğitmelerini Sağlayalım

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde kitlelerin kendilerini kurtarabilmelerinin tek yolu budur ve onların arzularının tersine hiçbir metoda başvurulmamalıdır.

Kitlelere güvenin, onlara dayanın ve inisiyatiflerine saygı gösterin. Korkumuzu bir kenara bırakalım. Huzursuzluklardan korkmayalım. Başkan Mao devrimcilerin çok seçkin tavırlı, çok kibar, çok ılımlı, çok nazik, çok hürmetkar, çok ölçülü ve alicenap olamayacaklarını bize sık sık söylemiştir. Bırakalım, kitleler bu büyük devrimci hareket içinde kendilerini eğitsinler, doğru ile yanlış ayırt etmesini ve doğru hareket ile yanlış hareket tarzı arasındaki farkı görebilmesini öğrensinler.

Meselelerin ortaya çıkartılması için, büyük harfli afişlerden ve büyük tartışmalardan alabildiğine yararlanılmasını sağlayalım. Kitleler bu sayede doğru görüşleri açıklıkla görebilir, yanlış fikirleri eleştirebilir ve kötü niyetli kişileri teşhir edebilirler. Kitleler bu yolla, mücadelede siyasi bilinçlerini yükseltebilir, yeteneklerini geliştirebilir, doğruyu yanlıştan ayırt edebilir ve düşmanla bizim aramızda kesin bir hat çekebilirler.

5. Partinin Sınıf Çizgisini Kararlılıkla Uygulayın

Bizim dostlarımız düşmanlarımız kimlerdir? Bu devrim için olduğu kadar Büyük Kültür Devrimi için de birinci dereceden önemli bir sorundur.

Bütün güçleri bir avuç aşırı gerici burjuva Sağcı'larına ve karşı devrimci revizyonistlere vurmak için bir araya getirin. Bunların partiye, sosyalizme ve Mao Zedung Düşüncesi'ne karşı işledikleri bütün suçları teşhir edin ve eleştirin, böylece azami ölçüde tecrit olmalarını sağlayın.

6. Halk Arasındaki Çelişkileri Doğru Bir Biçimde Ele Alın

İki farklı tipten çelişki arasında, yani halk içindeki çelişkilerle, düşmanla bizim çelişkimiz arasında titiz bir ayırım yapılmalıdır. Halk arasındaki çelişkiler, düşmanla bizim aramızdaki çelişkiler haline dönüştürülmemelidir. Gene aynı şekilde, düşmanla bizim aramızdaki çelişki de halk arasındaki bir çelişki gibi ele alınmamalıdır.

Kitlelerin farklı görüşlere sahip olmaları normal bir şeydir. Farklı görüşler arasında tartışma çıkması kaçınılmazdır ve aynı zamanda da gerekli, yararlı olan bir şeydir. Normal ve yoğun bir tartışma içinde kitleler hangisinin doğru hangisinin yanlış olduğunu tespit edecek ve giderek kendi aralarında görüş birliğine varacaklardır.

Tartışmalarda kullanılacak metot, gerçek-

leri sunmak, olayları mantıklı bir biçimde açıklamak ve mantığın kullanılmasında ısrar etmektir. Azınlık korunmalıdır. Çünkü bazen doğru, azınlıkla birlikte. Azınlık yanlış düşünüyorsa bile, olayı tartışmalarına ve görüşlerini saklı tutmalarına izin verilmelidir.

Bir tartışma olduğunda mantık yürütülerek bu tartışma yönetilmeli. Baskı ya da zor yolu-na gidilmemelidir.

Tartışmalarda, her devrimci olayları kendi kendine değerlendirmede başarılı olmalı, cesaretle düşünme, cesaretle konuşma ve cesaretle hareket etme şeklindeki komünist ruhunu geliştirmelidir. Yönelimlerinin aynı olduğu küçük görüş ayrılıklarında devrimciler, birliğin güçlendirilmesi uğruna, konu dışı sonsuz tartışmalara girişmekten kaçınmalıdırlar.

7. Devrimci Kitleleri "Karşı Devrimciler" Olarak Damgalayanlara Karşı Tavır Alın

Bazı okullarda, birimlerde ve Kültür Devrimi'nin çalışma gruplarında, bazı sorumlu kişiler kendilerini eleştiren büyük harfli afişler asan kişilere karşı saldırılar düzenlediler. Hatta şu tür sloganlar bile attılar: Bir birimin ya da çalışma grubunun liderlerine muhalefet etmek. Parti Merkez Komitesine, Partiye ve sosyalizme muhalefet etmek demektir. Karşı devrim demektir. Bu şekilde bazı gerçek devrimcilere de saldırmış olacakları doğaldır. Bu meselelere yaklaşımda bir hatadır, bir çizgi hatasıdır ve kesinlikle kabul edilemeyecek bir şeydir.

Ciddi ideolojik hatalardan muzdarip olan birçok kişi ve özellikle bazı Parti aleyhtarı ve sosyalizm aleyhtarı Sağcılar, belirli hatalardan yararlanmakta, ajitasyona girişmekte ve dedikodular yaymakta, kitlelerin bir kesimini "karşı devrimciler" olarak damgalamaktadırlar. Bu sahtekarlardan sakınmak ve onların hilelerini zamanında teşhir etmek gerekir.

Kadrolar, kabaca şu dört kategoriye ayrılabilir:

- 1) İyi
- 2) Nispeten iyi
- 3) Ciddi hatalar işleyen fakat, parti ve sosyalizm aleyhtarı sağcılar haline gelmeyenler
- 4) Parti ve sosyalizm aleyhtarı az sayıda Sağcı

Olağan durumlarda, ilk iki kategori (iyiler ve nispeten iyiler) büyük çoğunluğu oluştururlar.

9. Devrimci Kültür Grupları, Komiteler ve Kongreler

Büyük Kültür Devrimi içinde birçok şey ortaya çıkmaya başladı. Kitleler tarafından birçok okul ve devrimci kültür grupları, komiteler ve diğer örgütsel biçimler yaratıldı. Bunlar yeni ve büyük tarihi öneme sahip şeylerdir.

Bu devrimci kültür grupları, komiteler ve kongreler, kitlelerin Komünist Partisinin yol göstericiliğinde kendilerini eğittiği yeni ve fevkalade örgütsel biçimlerdir.

Partimizin kitlelerle bağ kurmasında mükemmel bir köprü vazifesi görmektedirler. Proleter Kültür Devrimi'nin iktidar organlarıdır.

Sömürücü sınıfların binlerce yıllık eski fikirlerine, kültürüne, adet ve alışkanlıklarına karşı proletaryanın mücadelesi çok, çok uzun bir zaman alır. Bu nedenle, devrimci kültür grupları, komiteler ve kongreler, geçici değil sürekli ve kalıcı örgütler olmalıdırlar. Bu tip örgüt biçimleri sadece kolejler, okullar, hükümet ve diğer örgütler için değil, fakat genellikle fabrikalar, madenler diğer işletmeler, şehirler ve köyler için de uygundur.

...

10. Eğitimde Reform

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde en önemli görev, eski eğitim sisteminde ve eğitimin eski ilke ve metotlarında dönüşümü sağlamaktır.

Bu Büyük Kültür devriminde, okullarımızın burjuva aydınların hakimiyeti altında olması gerçeği, tamamen değiştirilmelidir.

Her tür okulda, yoldaş Mao Zedung'un eğitimin proletaryanın siyasetine hizmet etmesi ve üretici emekle birleştirilmesi, böylelikle eğitim görenlerin moral bakımından, entelek-

tüel ve fiziksel bakımdan gelişip, sosyal bilinç ve kültüre sahip emekçiler haline gelmeleri şeklindeki siyaseti tam olarak uygulanmalıdır.

Okullarda eğitim süresi kısaltılmalıdır. Dersler seyreltilmeli ve bunun yanı sıra iyileştirilmelidir. Eğitim malzemesi tamamen değiştirilmeli ve bazı durumlarda karmaşık materyalin basitleştirilmesiyle işe başlanmalıdır. Öğrenciler esas görevleri ders çalışmak olmakla birlikte, diğer şeyleri de öğrenmelidirler. Yani, çalışmalarına ilaveten, endüstriyel çalışmaları, tarımcılığı ve askeri meseleleri de öğrenmeli ve burjuvaziyi eleştirmek için kültür devrimindeki mücadelelere de katılmalıdırlar.

11. Basında İsim Vererek Eleştirme Sorunu

Kültür devriminde kitle hareketlerinin seyrinde, burjuva ve feodal ideolojinin eleştirisi, proletaryanın bakış açısının, Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesinin yaygınlaştırılmasıyla iyi bir şekilde birleştirilmesi gerekir.

Partiye sızan burjuvazinin tipik temsilcilerine ve tipik gerici burjuva akademik "yetkililere" karşı eleştiriler düzenlenmelidir. Ve bu eleştirinin içine, felsefe, tarih, ekonomi politik ve eğitimdeki, edebiyat-sanat faaliyet ve çalış-

malarındaki, doğa bilimlerinin teorilerindeki ve diğer alanlardaki çeşitli gerici fikirlerin eleştirisi de girmelidir.

...

12. Teknisyenlere ve Çalışan Sıradan Kişilere Karşı İzlenecek Politika

Bilim adamları, teknisyenler ve idari kademelerin sıradan mensupları yurtsever kaldıkça, enerjik bir şekilde çalıştıkça ve Parti ve sosyalizm aleyhtarı olmadıkça, yabancı ülkelerle kanuna aykırı ilişkilere sahip olmadıkça, bunlara karşı izleyeceğimiz politika, "birlik, eleştiri, birlik" politikası olmalıdır. Bilim adamlarına ve katkılarda bulunan bilimsel ve teknik adamlara karşı özel bir ilgi gösterilmelidir. Dünya görüşlerini ve çalışma tarzlarını tedricen değiştirmelerine yardımcı olmak için çaba gösterilmelidir.

13. Şehirlerdeki ve Kırsal Alandaki Sosyalist Eğitim Hareketinin Bütünleşmesi İçin Düzenlemelerde Bulunulması Sorunu

Büyük ve orta büyüklüklerdeki şehirlerde yer alan kültür, eğitim birlikleri, yönetici Parti organları ve idari teşkilatlar, şimdiki proleter

kültür devriminin yoğunlaştığı noktaları teşkil etmektedir.

Büyük Proleter Kültür Devrimi, hem şehirde hem de kırsal alanda sosyalist eğitim hareketini zenginleştirmiş ve onun seviyesini yükseltmiştir. Bu iki hareketin arasında daha yakın bir uyum sağlamak için çaba gösterilmelidir. Bunu sağlayacak düzenlemelere, özel şartların ışığında çeşitli bölge ve şubeler vasıtasıyla gidilebilir.

...

14. Devrimi Sıkıca Kavrayın ve Üretimi Hızlandırın

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin amacı, halkın ideolojisini devrimcileştirmek ve bunun sonucu olarak bütün çalışma alanlarında daha büyük; daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlar almaktır. Kitleler tamamen ayaklandırıldığında ve uygun düzenlemelere gidildiğinde, birbirlerini engellemeyecek bir biçimde hem kültür devrimini hem de üretimi sürdürmek ve bütün çalışmalarda yüksek kaliteyi garantilemek mümkündür.

**Çin Kültür Devrimi Tarihi 1965-1969/Jean Daubier
Umut Yayıncılık**

PUSULA

ÖNCE YOKSULLARIN EN YOKSULUNU, EZİLENLERİN EN EZİLENİNİ ÖRGÜTLEMELİYİZ!

"İşçi sınıfının gücü örgüttür. Örgütlenmiş proletarya her şeydir. Yığınların örgütü olmazsa proletarya hiçtir." (Lenin)

İşçi sınıfının gerçekliğini kavraması, tüm hayatı kendisi için (ve nihayet tüm insanlık için) değiştirmeye yönelmesi, sömürü düzenine son vermesi, ancak en ileri devrimci teoriyle donanmış ve devrimden çıkarı olan tüm kitleleri bir araya toparlayabilecek bir önderlikle başarılacaktır. Bu önderlik aynı zamanda bir örgütlenmedir; sınıf savaşımının en keskin anlarında, tahtını korumaktan vazgeçemeyeceklerin her türlü saldırısı karşısında ayakta kalmayı başarabilecek güçlü bir örgütlenme ile sömürü ve zulüm düzeni yıkılabilir ve yerine özgür, bağımsız, geleceğin sınıfsız, sömürsüz dünyasına hizmet edecek yeni bir düzen yaratılabilir.

En ileri devrimci teori savunulduğu halde, bu teorinin yol göstericiliğinde somutun analizi yapılmadan yapılacak örgütsel hamleler politik iktidarı amaçlamaktan uzak oportünist adımlar olarak kalacaktır. Devrimci teoriye sahip olmak önemlidir, ancak bir o kadar önemli olan başka bir şey, devrimci teori ışığında somut sorunları çözmek, sınıf bilincini geliştirmek, sınıfın ve devrimci diğer sınıf ve katmanların iradesini ve gücünü ortaya koymayı başarmaktır. **Bunun için pratiğin her adımında somutun bütün yönleriyle incelenmesi şarttır. Somut şartlar doğru ve bilimsel tarzda, bütünlüklü ve kapsamlı olarak, bütün yönleriyle incelenip ciddi olarak kafa**

yorulduğunda devrimci teori gerçek bir yol gösterici, doğru bir kılavuz rolünü oynayabilir.

Örgütlenme sorunları bütün devrimlerin en temel sorunu olmuştur. Marksistler örgütlenme sorununu başından sonuna kadar **devrimin örgütlenmesi** olarak kavrarlar. Çünkü Marksistleri diğer tüm akımlardan ayıran birincil özellik devrimin kitlelerin bir hareketi olduğunu kavramaları ve bunu nesnel sürecin bir zorunluluğu olarak görmeleridir. O yüzden Marksistler için örgütlenme sorunu kitlelerin hareketini, toplumun içinde bulunduğu aşamayı, iktisadi ve sosyal şartların düzeyini kavramakla çözümlenebilir bir sorundur. **Ancak toplumsal yapının nesnel şartları kavranırsa devrimin görevleri ve dolayısıyla örgütlenme sorunları anlaşılabilir ve çözümlenebilir.**

Bugün toplumun ezici bir çoğunluğu sosyal yaşamından ve içinde bulunduğu durumdan hoşnut değildir. Toplumun ekonomik-politik gidişatından, kültürel gerçekliğinden hoşnut değildir. Var olan, burjuva ve küçük burjuva örgütlenmeler, doğru bir politik hattan ve güven verici pratikten yoksun olmalarından kaynaklı, kitleler için bir çekim merkezi olmaktan uzaktır. Kitlelerin önemli bir çoğunluğu çaresiz ve çözümsüz bir şekilde egemenlerin maddi ve manevi köleliğine boyun eğmektedir. Her gün egemenlerin aldatıcı, ikiyüzlü politikası ve uygulamaları karşısında ciddi bir karşı koyuş ve tutarlı bir politika sergileyememektedir. Bu duruma mahkûm olmalarındaki en büyük etkenlerden biri, kendi öz örgütlenmele-

rinden yoksun olmalarıdır.

Yönetenle yönetilenler arasındaki açığı her geçen gün giderek açılmakta, farklılaşma ve uzaklaşma derinleşerek büyümektedir. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfı ile çeşitli milliyetlerden emekçi halk arasındaki çelişki her geçen gün daha fazla derinleşip keskinleşmektedir. İşsizlik, hayat pahalılığı, yoksulluk, yolsuzluk, uyuşturucu, fuhuş ve ahlaki yozlaşma, sayıları artan halk düşmanı çeteler, bunların neden olduğu sorunlar, konut ve sağlık sorunları, eğitim ve ulaşım sorunları, demokrasi, hak ve özgürlükler sorunu, ezilen ulus ve azınlıklar sorunu, kadın ve çocuk sorunu, inanç ve örgütlenme sorunları, çevre ve çevre kirliliği gibi toplumun en temel ve yaşamsal, can alıcı sorunları çözümsüzlük içerisinde. **Bu sorunların biriktirdiği öfke patlamaya hazır gizli öfke, dağlarına dönüşmektedir.** Toplumun hemen her kesiminde küçümsenmeyecek düzeyde bir hoşnutsuzluk, gidişattan memnun olmama durumu mevcuttur. Devrimci durumda her geçen gün daha fazla olgunlaşma ve demine varma durumuna rağmen, işçilerin, emekçilerin, köylülerin, öğrencilerin, kadınların, ezilenlerin ezici bir bölümü örgütsüz ve dağınık durumdadır. Var olanlar güven verici ve umut ışığı olmaksızın uzaktır. Devrimci hareketin ve sınıf bilinçli proleterlerin çelişkilerle ve çatışmalarla dolu toplumsal tablo içindeki yeri ve duruşu istenilen düzeyde ve kabul edilir yerde değildir. Hemen her adım başında karşılarına çıkan **"kitle ve kitleleri örgütlenme sorunları"**na ilişkin bakış açısında, sorunları bütünlüklü olarak ele alıp inceleme tarzında, analiz gücünde ciddi zayıflık, yanlışlık ve gerilik nedeniyle ortaya güçlü sağlam devrimci bir irade konamamaktadır. Bundandır ki toplumun en ileri kesimlerinin önemli bir bölümü henüz örgütsüz ve umutsuz durumdadır.

Kitlelerin bunca sorununa karşı ör-

gütlenemeyen, sorunları kavramaktan ve bunlara karşı direniş odakları, mücadele merkezleri yaratamayan hiçbir devrimci gerçek anlamda devrimci değildir. Devrim gerici düzeni yerle bir etme, kitleleri özgürlüğe kavuşturma hareketi ise, ancak kitlelerin mevcut sorunlarının kaynağını açığa çıkaracak, onların biriken öfkesini örgütlemekle mümkündür devrimcilik... Tam da kitlelerin örgütlenmesiyle ilgili bu sorun temelinde nesnel duruma/durumumuza baktığımızda görmekteyiz ki, bugün genel olarak doğru bir pratik hatta değiliz. Kitleler içindeki çalışmalarda ve kitleleri örgütleme konularında ciddi hatalar yapmaktayız.

Bu konudaki genel görüşlerimizin ve kimi güncel içerikli sorunlara yaklaşımımızın öğrenilmesi, tartışılması, düzeltmelere gidilmesi gerektiğini belirtmek gerekir.

En yakınımızda duran devrimci bilgiye uzanmadan, ona dokunup, ona sahip olmadan derme çatma bilgiyle yarım sınıf bilgisiyile örgütlenme çalışması yapılamaz. Tıpkı, delik ayakkabıyla dağlara çıkılmak istenmesi gibi tıpkı delik bir tekneyle denize açılmak istenmesi gibi yol alınmak istenir. Bu durumda tehlikesiz ve risksiz bir şekilde uzun soluklu başarılı yol alınmayacağı açık değil mi? Bu durumda yaşanan ve yaşanacak olan kaçınılmaz "son" kader olarak kabul edilebilir mi? Elbette ki hayır! **Sınıf savaşımında, örgüt ve devrim biliminde hiçbir olgu ve sonuç kader olarak kabul edilemez ve kader olamaz, sınıf savaşımının kendine özgü yasaları bu yasaların iç işleyişi kendine özgü kuralları ve beklenen sonuçları vardır.** Ya bu yasalar kavranarak, çözüm gücü olunur, yola devam edilir, yola devam edildikçe yasaların kavranmasına daha çok çalışılır, ya da bunlar yapılmayarak, tekrar tekrar aynı "kaderle" karşılaşılır ve "kaçınılmaz" benzer "son" yaşanmaya devam edilir.

Emperyalist destekli faşist İsrail devletinin Filistin ve Lübnan'a saldırıları devam ediyor! Katledebilirsiniz fakat kazanamayacaksınız!

Açıklama: Elimize posta kanalıyla geçen aşağıdaki yazıyı, güncelliği ve haber değeri taşıması nedeniyle yayınlıyoruz.

ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki bir numaralı uşağı Siyonist İsrail devleti haftalardır Filistin ve Lübnan topraklarını havadan, karadan ve denizden bombalamaktadır. Tüm dünyanın gözleri önünde cereyan eden bu insanlık dışı saldırı sadece seyredilmektedir. Hiçbir ayırım yapılmadan; mülteci kampları, köyler ve şehirlerin bombalanması sonucu binin üzerinde insan katledildi. İsrail devleti, askeri ve sivil hedeflere saldırıların devam edeceğini açıklamaya devam ediyor. İsrail, açıklar ki, bu cesareti ve cüreti ağababaları emperyalistlerden alıyor. ABD emperyalizminin daha ilk günden "İsrail kendisini savunuyor" açıklamasıyla, Siyonist İsrail devletinin saldırısına açık destek verilmiş oldu.

İsrail, Lübnan sınırında Hizbullah militanlarının kaçırdığı iki askerini "kurtarmak" amacıyla başlattığı operasyonun sadece bir bahane olduğu açıktır.

Siyonist İsrail devletinin başlattığı savaş, ABD emperyalizminin 11 Eylül sonrası açıkladığı yeni saldırı planının bir parçasıdır. ABD, bu projeyi hayata geçirmeye Afganistan işgaliyle başladı, ardından Irak işgal edildi. Afganistan ve Irak işgalinin ardından kendisini kimsenin durduramayacağını sanan ABD emperyalizmi pervasızca açıklamalarda bulunarak yeni projesinin adını Genişletilmiş Orta-

doğu olarak açıkladı. Buna Afrika'yı da ekleyerek projeyi daha da genişletti. İran ve Suriye Irak işgali sonrasında yeni hedefleri olarak açıklandı. ABD, ummadığı bir şekilde Irak'ta direnişle karşılaşınca, yeni projesinde değişiklikler yapmak zorunda kaldı. Ortadoğu'da başarısız olan

ABD emperyalizmi, yeni projeden rakip emperyalist güçlere tavizler vererek onların da projeden pay alabileceklerine göz kırptı.

ABD, faşist İsrail devletini uygulamak istediği projenin bir parçası olarak devreye sokmuş bulunuyor. Filistin'de HAMAS'ın seçimi kazanmasıyla istenilen planın uygulanmasında zorluklarla karşılaşan ABD emperyalizmi önce ambargo

uygulayarak, halkın HAMAS'a olan güvenini sarsmayı ve ardından istediği hükümeti başa getirmeyi plandı. Bu plan tutmadı ve Filistin halkı, tüm yaptırımlara ve ambargoya rağmen HAMAS'a olan desteğini sürdürdü.

ABD, bu süreçte İsrail kozunu oynadı ve İsrail'in Lübnan ve Filistin'e saldırması emrini verdi. İsrail'in çok önceden hazır olduğu bu saldırıyla, ABD, Ortadoğu'daki savaşını genişletmek istiyor. Hedefleri içinde Suriye ve İran var. ABD'nin Suriye ve İran'a saldırı yapmak istediği önceki açıklamalarından biliniyor.

ABD başta olmak üzere tüm emperyalist güçler bu savaşın bir tarafı durumundadırlar. Yüzlerce insanın katledildiği, açlık ve hastalığın boy verdiği İsrail saldırısına tüm emperyalist güçler sessiz kalmakta ve "Terörizme karşı savaş" bahanesiyle İsrail desteklenmektedir. Birleşmiş Milletler'de İsrail'e karşı hiçbir yaptırım kararı alınmaması, kınama kararının dahi çıkarması, başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçlerin istediği ve kabul ettiği bir gelişmedir. Yugoslavya'da olduğu gibi, gelişmeler, Filistin ve Lübnan'da 'barış gücü' adı altında emperyalist bir işgal olasılığı giderek güçlenmektedir.

ABD, Ortadoğu'da başlattığı bu savaşla buradaki tüm enerji kaynaklarını kontrol etmek ve bölgeyi yönetmek istiyor. Ancak bunda uzun vadeli başarılı ol-

mayacaktır. Irak'ta işgal dördüncü yılına doğru gitmekte ve ABD burada tam bir batağa saptanmış bulunmaktadır. Aynı bataklığa Filistin ve Lübnan'da da girecektir.

Filistin ve Lübnan halklarının Siyonist İsrail devletine ve emperyalist güçlere karşı başlattığı direniş haklı ve meşru bir direniştir. Faşist İsrail devletinin on yıllardır işgal ettiği Filistin topraklarında yaptığı sayısız katliamlar hala hafızalarda tazeliğini korumaktadır.

Faşist Türk devleti, ABD'nin yanındadır. İncirlik Üssü'nden Mersin Limanı'na getirilen askeri malzemelerin İsrail'e gönderildiği açıkken, AKP hükümeti sahte kınamalar yapmakta, Lübnan'a "insani yardımda" bulunacağını açıklamaktadır. Bunlar sahte ve göstermelik girişimlerdir. Açık ki, Türk devleti ABD'nin hizmetinde ve denetimindedir.

Emperyalist destekli İsrail devletinin işlediği bu insanlık suçuna sessiz kalmayalım. İsrail emekçileri; unutmayınız ki, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı döneminde faşist Hitler soydaşlarınızı katlederken, tüm dünya yanınızdaydı. Şimdi aynı suçu tıpkı Hitler gibi sizi yönetenler Filistin ve Lübnanlılara karşı işlemektedir. Buna müsaade etmeyin.

Ortadoğu halkları emperyalistleri kendi kan banyolarında boğacaklardır.
Ağustos 2006

Türkiye Komünist Partisi/Mark-sist-Leninist Yurtdışı Bürosu

GÜNEYAFRİKA

Meksika'da polisten göstericilere saldırı

Aylardır, ülkelerinde gerçekleşen seçimlerde hile yapılması üzerine gösteriler düzenleyen Meksika halkının yaptığı eyleme polis gazlı saldırıda bulundu. Saldırının ardından Mexico City'deki Kongre binası önünde, seçimleri protesto eden Manuel Lopez Obrador taraftarları ile federal polis güçleri arasında çatışma yaşandı. Seçimlerden bugüne kadar yapılan ve bugüne kadar olaysız geçen protesto eylemlerinde ilk kez şiddet ortamına tanık olundu.

Olaylar Obrador'un yüzde 0.6'lık bir farkla kaybettiği seçimlerde hile yapıldığı

iddiasıyla 40 milyon oyun yeniden sayılması için gösteri yapan protestocuların şehir merkezinde her zaman eylem yaptıkları yeri bırakarak, 1 Eylül'de başkanın ulusa sesleneceği alana gelmeleriyle

başladı.

Göstericiler alana ulaştıktan sonra gösteri yapmaya hazırlanırken polisin saldırısıyla durduruldu. Bunun üzerine göstericiler polise taşlarla karşılık verdi. Halktan gelen bu tepkiye karşı polis göz yaşartıcı gaz kullanarak cevap verdi.

Obrador kendi taraftarlarına bu olaylarla yönetimdeki muhafazakarların gerçek yüzlerini sergilediğini ifade ederek; "yaşadığımız bu olay, eşitlik ve saygıdan konuşanların maskelerini düşürdü ve asil kim olduklarını gözler önüne serdi" vurgusunda bulundu.

Çalışan oylarla seçimin kazandırıldığı iddia edilen Felipe Calderon, oyların yüzde 9'luk kısmının yeniden sayıldığı seçim sonuçlarında herhangi bir hile olmadığını iddia etti.

BANGLADEŞ

Tekstil işçileri grevde

Bangladeş'in Dhaka kentinde, özel ticaret bölgesinde bulunan SG Wilcus adlı tekstil firmasının 4500 çalışanı eylem başlattı. İşçilerin eyleme başvurma nedeni ise, altı kadın işçinin maaş fonlarından para çaldıkları iddiası ile tutuklanmaları.

Fabrika yöneticileri geçtiğimiz günlerde altı kadın işçinin fondan para çalarak, bunları diğer işçilere dağıttığını iddia etmiş, kadınları keyfi bir biçimde geç saatlere kadar fabrikada tutarak, kötü muamelede bulunmuştu.

Bu durumu protesto eden eylemci işçiler işyeri yönetimini de fabrikaya hapsetti ve dışarı çıkmalarına izin vermiyorlar. Yöneticilerin fabrikada tutulduğu eylem sırasında işçilerle yöneticiler arasında çatışma çıktı. Çatışmada iki yönetici ile 8 kadın işçi yaralandı.

PERU

Eylemci maden işçilerine polis saldırısı

Shougang adlı Çin şirketine ait bir maden ocağında çalışan 600 işçi, daha iyi çalışma koşulları ve işten çıkarılan arkadaşlarının geri alınması için grev yapıyorlar.

Geçtiğimiz Haziran ayında da yine maaşlarına zam yapılması için haftalar süren bir eylem gerçekleştiren işçiler, madenin tüm girişlerini kapatarak, girişe izin vermediler. İşveren ise, hükümet güçlerini devreye sokarak eylemi engellemeye çalıştı. Polisin vahşi saldırısına uğrayan işçilerden çok sayıda yaralanan oldu.

İRAN

Otomobil sektöründeki işçiler eylemde

Shougang adlı Çin şirketine ait bir maden ocağında çalışan 600 işçi, daha iyi çalışma koşulları ve işten çıkarılan arkadaşlarının geri alınması için grev yapıyorlar.

Geçtiğimiz Haziran ayında da yine maaşlarına zam yapılması için haftalar süren bir eylem gerçekleştiren işçiler, madenin tüm girişlerini kapatarak, girişe izin vermediler. İşveren ise, hükümet güçlerini devreye sokarak eylemi engellemeye çalıştı. Polisin vahşi saldırısına uğrayan işçilerden çok sayıda yaralanan oldu.

BATI AFRİKA

Anti-emperyalist güçler birleşti!

Hindistan Demokratik Halk Cephesi 30-31 Temmuz tarihlerinde Yeni Delhi'de gerçekleştirdiği konferansla kuruluşunu ilan etti. HDHC, Hindistan'da mücadele edenlerin kolektif bir sesine olan ihtiyaçtan yola çıkılarak **2004 yılındaki Mumbai Direnişi** nin ardından ülke çapında çok sayıda örgütün katılımı ile gerçekleşen tartışmaların ve görüş alışverişinin sonucunda ortaya çıktı.

HDHC kendisini anti-emperyalist ve yurtsever bir hareket olarak tanımlamakta. Bununla beraber tartışmalara katılan örgütler anti-emperyalist hareketlerin 21. yüzyılda kendilerini demokrasi sorunundan bağımsız tutamayacaklarında da ortaklaştılar. Çünkü emperyalizme karşı mücadele doğal olarak emperyalizmin uşaklığını yapan yerli egemen sınıflara karşı mücadeleyi de içermektedir ve bu yönetimlerin baskıcı, faşist uygulamalarına karşı demokratik mücadele-

yi yükseltmek önem arz etmektedir. HDHC kendisinin ülkedeki emperyalist sömürüye ve yerli gericiğe karşı fırtına merkezi olacağı iddiasıyla yola çıkmaktadır.

HDHC'ye Hindistan'da toplumun gerçek bir dönüşümü için mücadele eden 150'yi aşkın örgüt ve çok sayıda birey katıldı.

Hindistan'dan bu gelişmenin yanında diğer bir haber de Jharkhand'dan geldi. Hindistan'ın Jharkhand eyalet hükümeti **Hindistan Komünist Partisi (Maoist)**'i yasakladığını açıkladı. Hükümet iki yıldır bu kararı tartışıyordu. Hükümetin bu kararı 22 bölgeyi içine alıyor. Ancak bazı yetkililer ise, zaten yasadışı olan iki örgütün birleşmesiyle kurulan bu örgütün baştan itibaren yasadışı olduğunu ifade ederek, sadece HKP (M)'nin de değil, onun tüm cephe örgütlerinin yasadışı olduğunu iddia ediyorlar. Bu

yasaklama kararının ardından polis yetkilileri de yaptıkları açıklamada, "**bundan sonra HKP (Maoist)'e karşı daha bir gayretle hareket edebiliriz**" dediler.

Hindistanlı Maoistlere yönelik merkezi hükümet de operasyonlarını artırma kararı aldı ve ilk kez Maoistlere yönelik gerçekleştirilecek operasyonlarda Hindistan Hava

Kuvvetlerinin de kullanılacağı açıklandı. Başbakan Manmohan Singh bu açıklamayı yaparken, ideolojik saldırıdan da geri durmadı. Singh açıklamasında "Naxalizm'e yanlış bir şekilde sempati duyanların demokratik Hindistan'da iktidarın silahlarını namlusundan doğmayacağını anlamalarını istiyorum. Gerçek iktidar oy sandıklarından çıkar. Aynı zamanda, eyalet hükümetlerimiz yerlilere ve küçük ve marjinal çiftçilere özel bir önem göstermelidir. Bu Naxalist patlamadan onlar acık çekmektedir. Şiddet yolu yoksulların sorunlarını asla çözemez. Güvenlik güçlerimiz Naxalistler tarafından uygulanan şiddete uygun bir şekilde yanıt vereceklerdir. Singh, Hindistanlı Maoistlerin etkin olduğu ve kızıl koridor olarak tanımlanan Hindistan'ın orta kesimlerinde Hindistan Hava Kuvvetlerinin keşif uçuşu yapacaklarını duyurdu.

Evrensel Bakış

BM'nin "Ateşkes"i Ortadoğu'daki ateşi körüklüyor!

İsrail Siyonizminin Lübnan'a dönük, bir aydan fazla bir süre devam eden işgal ve katliam saldırıları, ABD ve Fransa tarafından hazırlanan BM "ateşkes" anlaşmasının yürürlüğe girdiği 14 Ağustos'a kadar sürdü. Ancak bu "Ateşkes" anlaşmasının İsrail yanlısı bir içerik taşıdığı, Lübnan işgalini bitirmeyi değil, bilakis daha da genişletmeyi ve de kalıcılaştırmayı hedeflediği biliniyor. Ayrıca bu genişleme ve kalıcılaşmanın tüm Ortadoğu'yu kapsamasının hedeflendiği de...

Bir bütün olarak İsrail'in, dolayısı ile de emperyalistlerin çıkarlarını korumayı hedefleyen bu "ateşkes anlaşması", örneğin **Hizbullah**'ın elindeki esir İsrail askerlerinin koşulsuz olarak geri iadesini öngörürken, İsrail'in elinde bulunan esirlerin iadesine ilişkin bir yaptırım getirmiyor...

Özde kısa bir "soluklanma" anlamına da gelen bu "ateşkes", İsrail'in sadece saldırı amaçlı operasyonlarına sınır getirirken, Hizbullah'ın tüm askeri faaliyetlerini sonlandırmasını talep ediyor. Bunun anlamı ise çok açıktır ki, İsrail'in kendini savunma adı altında saldırılarını sürdüreceği/sürdüreceğidir.

Emperyalist destekli İsrail saldırılarının özdeki hedefi, Ortadoğu'ya dönük projelerinin önünde engel olarak gördükleri, başta Hizbullah olmak üzere, her türden direnişi yok etmek, Lübnan'ı tam denetim altına almak ve böylelikle de hazırlığı yapılan Suriye ve İran saldırılarına uygun koşullar yaratmaktır.

Bunun içindir ki, BM ve İsrail ilk başlarda bir ateşkesin ancak Hizbullah'ın tam olarak yok edilmesinin ardından gerçekleşebileceğini ileri sürüyorlardı. Fakat İsrail'in

gerçekleştirdiği onca katliama ve yıkıma rağmen emperyalistlerin ve siyonistlerin bekledikleri "**başarıyı**" sağladığı pek de söylenemez. İsrail savaş güçleri, Litani Nehri'nin güneyindeki Lübnan topraklarını işgal ettiklerini iddia etseler de, gerçekte haftalar boyu süren saldırılarında Lübnan'ın önemli şehirlerini ve de Lübnan-İsrail arasındaki sınır bölgelerini tam olarak ele geçirmeyi başaramadılar. Girdikleri birçok bölgeden Hizbullah milislerinin gösterdiği direniş sonucu geri çekilmek zorunda kaldılar. Ve saldırılar boyunca İsrail'e 250 den fazla roket atan Hizbullah, silahlı güçlerinin tamamına yakını hala koruyor.

Gelinen aşamada, İsrail askerlerinin yerini çok uluslu birliklerin almasına dönük projenin hayata geçirilmesi çabaları var. Bu birlikler Afganistan, Irak ve birçok işgal bölgesinde olduğu gibi, şimdi de Lübnan'a "**barış**" götürecekler, "**barışı**" koruyacaklar!

Şimdi hangi ülkenin Lübnan'a kaç asker göndereceği tartışmaları yaşanıyor. Geçmişte Lübnan'da ağır bir yenilgi alan ve de bu "**kuyruk acısından**" dolaydır ki, İsrail yanlısı olmanın yanısıra, esas olarak emperyalist çıkarlara hizmet eden "**ateşkes**" önerisini ABD emperyalizmi ile birlikte hazırlayan Fransa asker göndermede en istekli olanların başında geliyor. Hatta buradaki güce komuta etmek de dahil olmak üzere. Fransa'yı İtalya, Yunanistan gibi diğer AB ülkeleri izliyor... Kısacası Avrupalı emperyalist güçler Ortadoğu'daki pastadan pay kapma yarışını hızlandırıyor. Sözün özü, BM'nin "**ateşkes**"i, Ortadoğu'daki ateşi körüklüyor.

Ortadoğu'daki ateşi fitilleyen ve de körükleyen ABD emperyalizmi ise, bir yandan

Lübnan özgülündeki bu gelişmelerin başmimarını olmayı sürdürürken, diğer yandan da, özellikle de Irak'ta girdikleri batakları birlikte, saldırganlık politikalarına karşı kendi halkında oluşan güvensizliği tersine çevirmeye çalışıyor. Tabii ki başından beri en sadık müttefiki pozisyonunu koruyan İngiliz emperyalizminin desteğiyle. Aslında aynı güven tazeleme ABD'nin saldırganlık politikalarına koşulsuz destek veren Blair hükümeti açısından da söz konusu. Çünkü Blair hükümeti hem parlamentoda yaşanan keskin görüş ayrılıklarından hem de kitlelerin artan tepkisinden dolayı bayağı sıkıntılı günler geçiriyor. İşte her iki emperyalist gücü geçtiğimiz günlerde yaşanan, yeni bir "**terör histerisi**"ne sarılmaya iten de bu oldu. Halklarına ve muhaliflerine şu mesajı yinelemeye çalışmışlardır: "**Bakın, hala terör tehdidi altındayız ve politikalarımız doğrudur!**" Gündemin, kısa süreliğine de olsa, Ortadoğu'dan bu yöne çekilmesini de beraberinde -ki bir amaçta buydu- getiren "**havaalanı terör**" operasyonlarının ardında yatan gerçeklik budur. Çünkü var denilen "**terör saldırıları**"na ilişkin, 24 kişinin gözaltına alınmasına, bunlardan 23 ünün tutuklanmasına rağmen, herhangi bir somut kanıt sunulmamıştır.

Emperyalistlerin ve de Siyonistlerin cephesinde bu gelişmeler yaşanırken, Ortadoğu'daki yangın, katliam ve işgallere paralel olarak, çeşitli komplo teorileri ve göstermelik "**ateşkes**" anlaşmaları ile tüm Ortadoğu'ya yayılmaya çalışılırken, bölgedeki "**stratejik ortaklar**" da "**durumdan vazife**" çıkarma telaşını sürdürüyor. Stratejik uşak pozisyonunu büyüterek koruyan Türkiye egemenleri de emperyalist politikaların bölgede engelsiz hayata geçirilmesi için tüm güçleri ile çabalıyorlar. Bu çaba ise sadece emperyalistlerin değil, onların bölgedeki jandarması ve Ortadoğu halklarının katili Siyonist İsrail'in bölgedeki misyonunu daha rahat hayata geçirmesine hizmet etmeyi de kapsıyor.

Gerçi Türkiye egemenleri zaten öteden beri İsrail'in misyonunu kolaylaştıran bir

pozisyonda olmuşlardır. Türkiye İsrail'i kuruluşundan kısa bir süre sonra tanıyan ilk ülkelerden biridir. İsrail'in Filistin halkına dönük işgal-katliam saldırılarının Türkiye halkı üzerinde yarattığı tepkiden ve Filistin halkına dönük genel sempatinin Türkiye halkı üzerinde de yoğun olarak var olmasından kaynaklı, İsrail ile uzun süre resmi ilişkiye girilememiştir. 1958 yılında Menderes döneminde yapılan, ticari, askeri, diplomatik, istihbari, bilim ve teknoloji kapsamlı ilk resmi "**Çevresel Pakt Hattı**" anlaşması bile, oluşabilecek tepkilerden dolayı kamuoyundan gizlenmiştir. Ancak 1990'lı yıllara gelindiğinde değişen dünya konjonktürü ve bu bağlamda Ortadoğu'ya dönük emperyalist saldırganlığın artması, İsrail-Türkiye arasındaki anlaşmaların "**gizliliğini**" de ortadan kaldırmış, bu süreçten sonra, 1996'dan başlayarak bir dizi askeri-siyasi-ticari anlaşmalar yapılmıştır. Türk kontr-gerillasının MOSSAD'ın ölüm mangalarını Antalya'daki eğitim kamplarında eğitmesi, İsrail savaş uçaklarının Türkiye semalarında tatbikat uçuşu yapması, tank vb. silah ihaleleri ve daha bir dizi ortaklık ve anlaşma, kamuoyundan gizlenmek bir yana, "**gururla**" sunulur hale gelmiştir. İsrail şu süreçte Türkiye'nin "**stratejik ortaklığı**"na o kadar güveniyor ki, emperyalist saldırganlığın bir sonraki hedefinde olan İran uçaklarının indirilip, denetlenmesini bile isteyebiliyor. Ve bu isteği geri çevrilmiyor...

Resmi açıklamalarda henüz bu yönlü bir karar olmadığı söylene de, Türkiye egemenlerinin Lübnan'da konuşlandırılması düşünülen çok uluslu güç içinde yer alma isteği ve eğilimi biliniyor. Bunun için, tüm devrimcileri, anti-emperyalistleri, ilericileri ve de insanca yaşamaktan yana olan tüm emekçileri, başta İsrail'le olan tüm ikili anlaşmaların iptali olmak üzere, tüm Siyonist-emperyalist politikaları boşa çıkarmaya dönük yeni ve acil görevler bekliyor. Emperyalizmin ve Siyonizmin askeri olmamak, Ortadoğu halklarına dönük katliamlara dur demek için, vakit geçirmeden harekete geçelim!

“Çöp zenginlerin, temizlemesi yoksulların...”

Yazın gelmesi herkes için farklı bir resmi canlandırıyor kafalarda, kimi çocuklar için “okuldan kurtulduğu” güzel bir tatilin başlangıcı demek bu, kimi çocuklar için “okulun dört gözle beklendiği” zor ve zorunlu bir çalışmanın başlangıcı... Kimi emekçiler için 15 günlük yıllık iznin ipe çekilmesi, kimi için “tatil”in memleket ziyareti olacağı, kimi içinse değil il dışına çıkmak, ev ve işten oluşan ikilinin dışına çıkmanın bile hayal edilemediği bir kısır dönemin daha sıcak havalarda devam etmesi... Televizyonlardan, gazetelerden üstümüze fıskırılan “**Tatil yerlerine hücum!**”, “**Bu yaz da Bodrum tıklım tıklım**” haberlerini, “**kim kiminle nerede ne yapmış**” formatında izleyen emekçi halk, yaşantısıyla bir bağlantı kuramasa da, kimilerinin “**doğuştan şanslı**” olduğunu söyleyerek iç geçiriyor. Çok az bir kısmı ise bu insanların kendi emekleri üzerinden zenginleşerek onları iliklerine dek sömürdüğü farkında. “Bu yaz hangi renkler trendy?” sorularının cevaplarının magazin sayfalarından üstümüze üstümüze yürüdüğü, “**Hangi sosyetik güzelin plajda kaç kere üst değiştirdiği**” sorusunun cevabının tekrarlandığı haber bültenlerinde yeri olmayanlar onlar; bu ülkede insanca yaşama hakkı elinden alınmış, güveneli çalışmadan ve dinlenme hakkından mahrum milyonlarca emekçi...

Büyükşehirlerde şehir merkezi dışına bile çıkamadığı için bulabildiği yeşil alanlara kendini atarak çekirdek çitlenler ve Anadolu'nun unutulmuş bir coğrafyasında televizyonlarda gördükleri “**gözde tatil yerleri**”ni gerçekte gerçekte hiç göremeyeceklerini düşünenlerin yanısıra bir de “**gösterilmeyenler**” var ki, 4. kuvvet medyanın “**haber değeri taşımayan**” yaşamlarını oluşturuyor onlar...

Madalyonun gösterilmeyen yüzü...

İzmir Seferihisar'dan **Aydın Didim**'e kadar uzanan sahil şeridinde yaşayan emekçilerin anlattıklarını Akdeniz ya da Marmara sahilinde herhangi bir yerde çalışan bir emekçiden de duymamız olası. Tıpkı Büyükşehirlerde zengin villalarının olduğu semtlerin hemen bitişiğinde yaşayan emekçilerin anlatacakları gibi... Aynı dünyada yaşayan bu insanlar apayrı yaşamlarda yaşıyorlar ve gittikçe derinleşen sınıflar arasındaki uçurumu da gözler önüne seriyorlar...

Seferihisar'dan güneye doğru giderken **Ömür Beldesi** olarak anılan tatil sitelerinin bulunduğu bölgede sitenin beçliliğini yapan kişinin eşiyile konuşuyoruz. Yaz boyunca turizmle ilgili işlerde çalışma imkânının olduğu bölgede kışın geçim kaynağı inşaat ve narenciye işlerinde çalışmak olduğundan, ücreti az bile olsa, bir yazlık siteye beççi girmek hem garantili -tüm yıl boyunca sürecek kalıcı- bir işi, hem de ev kirası gibi bir derdin ortadan kalkmasını beraberinde getiriyor. Beçliliğini yaptıkları zengin evlerinin içindekilerin onlara bakışıyla ortaya koydukları pratikte kendisini göstermiş. Her ne kadar bu zenginlerden bazılarının “**sol geçmişi**” olmalarından kaynaklı davranışlarında bir ayrımcılık olmasa da, yine de onlar orada “**beççi**” olduklarını unutmamak zo-

rundalar. Sitedeki boş arazileri ekerek sebze yetiştiren evin hanımının anlattıkları, kim olduklarını neden unutmamaları gerektiğini ortaya koyuyor. Abisinin özürülü çocuğu geldiğinde onu sitenin havuzuna soktukları için yedikleri fırçayı anlatıyor. Bu “**tatili gölgeleyici**” davranış, yazlıkta yaşayan zenginlerimizi rahatsız mı rahatsız etmiş, yoksulluğun mümkün olduğunca az görünmesini isterlerken ortaya çıkan bu manzara, onları aileyi azarlamak zorunda bıraktırmış! Bunun üzerine beççilik yapan babanın kesin ifadesiyle, ne aileden ne de misafirlerinden hiçbirisi asla havuza girmedikleri gibi yanına bile yaklaşmadıklarını belirtiyorlar.

Biraz daha güneyde Ürkmez beldesinde beççilik yapan bir başka aileyle yaptığımız sohbette, evin iki çocuğunun yaptığı gürültüden site sakinlerinin rahatsız olduğunu, bu yüzden işi kaybetmekten korktuklarını belirtiyor anneleri. Diyeceksiniz ki, zenginlerin çocukları ağlamıyor mu? Farklı sınıfların

ağlamaları da kulağa farklı geliyor demek ki! Malum, “**doğuştan şanslı**” iseniz, oturduğunuz tripleks villada yaptığınız gürültüden kimse şikayetçi olamaz, olsa da sizi evden atamaz. Bir binanın içine dört dairenin sıkıştırıldığı, her bir evin bir oda bir salon 50 metrekareden oluştuğu beççi evlerinde oturma “**şansınız**” ise her an elinizden alınabilir! Villaları yaparken üç katlı yapıp, metrekarelercelik bahçe yapanların aklına çalışanların oturacağı evlere ne bir balkon, ne de birkaç oda bile eklemek gelmemiş. Ne de olsa birileri oturacağı villayı hak ediyor, çünkü parasını veriyor, çalışanlar ise kendilerine iş verildiği gibi aynı zamanda bu evlerde de bedava oturuyorlar. Ne kadar ekmek o kadar köfte, yağma yok kapitalizm var!

Onların yaşadıkları da yine ayrı bir sınıfsal çelişkiyi ortaya koyuyor. Sitenin önündeki denizde annesi ve çocuklarıyla birlikte denize girdikten sonra eve giderken eşinin telefonunun arandığını ve “**siteyi çingenerler basmış!**” dediklerini öğreniyor. Bütün site arıyor, ancak çingenerler bulunamıyor! Bir halka yapılan aşağılamaya mı yansak, insanlara yapılan ayrımcılığa mı yansak bilemiyoruz... Sonunda lafin nerden çıktığını siteden kimse anlamasa da kendisinin çözdüğünü belirtiyor: “**Tişörtlerimizle girdik denize, mayoyla girmedik. O yüzden böyle dediler**” diyor. İşin en yakıcı çelişkiyse, sitede ağırlıklı olarak muhafazakâr ve tesettürlü yazlıkçıların oturması. Kendileri haşema (hakiki şeriat mayosu!) adını verdikleri, vücudu ve saçları tamamen kapatan,

su geçirmez garip kıyafetlerin içinde serinlemeye çalışırken, diğerlerini elbiseleriyle girdikleri için eleştirmeleri! Ancak bildiğiniz gibi haşema da bir tüketim nesnesi, talep oluşturmuş ve racona uygun davranmış oluyorsunuz böylelikle. Hem az önce de dedimiz gibi, aynı dünyada farklı yaşamlarda, herkes aynı denize girse bile herkes aynı ıslanmıyor! Alt sınıftan biriyseniz, “**dişinizi sıkıp**” katlanacaksınız işinizi kaybetmemek için, onlar sizin işinize muhtaç olsa da, binlerce kişilik işsizden birine verebilirler sizi atıp, oysa kaç defa daha iş bulma şansınız var sizin?

Gümüldür'de gece vakti sokakta otobüs beklerken sohbet ettiğimiz genç bir kadının işçinin anlattıkları da akıl alacak cinsten değil. Ancak söyledik: yağma yok kapitalizm var ve her şeye uygun bir kılıf bulunur! Büyük bir otelde çamaşırhanede çalışıyor genç işçi kadın. Ancak bizim onu gördüğümüz saat iş saati değil “**Vardiya mı çalışı-**

yorsun?” diye soruyoruz. “**Hayır**” diyor ve bizi hayrete düşüren durumu açıklıyor: “**Çamaşırhanede büyük çamaşır ve kurutma makineleri var. Patron geceleri elektriğin daha düşük tarifeden alındığını öğrendiğinden beri, gündüz çalışmayı bıraktık, gece çalışıyoruz sadece!**” Böylesi bir uygulamaya geçerken tabi ki fikirlerinin alınmasına gerek görülmemiş, herhangi bir ücret artışı verilmediği gibi... Ne fark eder, gece değil de gündüz uyusanız ölür müsünüz?

Çocuğunuzun bakımı, ev işleriniz, kendinize ve sevdiğinizinize ayıracağınız zamanı da bir şekilde ayarlıyorsunuz artık...

Özdere'de küçük bir otelde çalışan temizlik görevlisi kadın işçinin anlattıkları da çok farklı değil. Normalde çamaşırhane ve bulaşıkhaneye ayrı bir çalışan alınması gerekirken, patronu maaşına 100 YTL yapmakta bulmuş çözümlü! Böylelikle normal bir temizlik işçisine göre daha fazla kazanıyor, ancak patronu iki kişinin yapacağı işi tek kişiye 600 YTL'ye halletmiş oluyor... O ise kışın işsiz geçireceği aylarda kullanabileceği miktarı artırmaya çalışıyor.

“Hiç denize girmedim...”

Kuşadası'nda yine bir otelde temizlikçi olarak çalışan arkadaşımızı ziyaret ediyoruz ertesi gün, yerler değişse de koşullar aynı. Denize 100 metre uzaklıkta çalıştığı yer. Kuşadası limanı kenarında oturmuş çayımızı içerken onu dinliyoruz: “**Bu yaz hiç denize girmedim çalışmaktan. İş çıkışı da yorgunluktan gidecek halim kalmadı**” diyor... Evet, burası Kuşadası, hepimizin her yaz ekranlarda bolca gördüğümüz, Barlar Sokağı'ndan, Güvercin Ada'dan, Kadınlar Denizi'nden bahsedildiğini duyduğumuz yer... Arka fonda aynı güneş ve deniz olsa da, belliki hepimizi aynı derecede ısıtmıyor, odalarda temizlikle geçirilen günlerde aynı derecede aydınlatmıyor. Yeni evli, eşi geceleri, o gündüzleri çalışıyor. Pek çok insanın balayı için geldiği bu yerler, onun için evlendikten sonra 20 gün çalışmadığı tek zaman dilimini geçirdiği yer olmuş...

Söke Ovası'nda kavurucu sıcakta pamuk tarlası kenarlarına kurulmuş mevsimlik işçi çadırları. Su yok, elektrik yok, sıvrisinek bol miktarda. Didim'de 18 saat çalışıyor genç bir kadın; Lübnanlı. Ailesi uzun yıllar önce göç etmiş. Şimdi halkı işgal ve katliamlarla yok edilmeye çalışılırken, O da ayakta kalma mücadelesi veriyor; yaşamak uğraşmaktır çünkü emekçiler için...

Oradalar, kameraların akın ettiği, gazetecilerin çıkmadığı yerdeler ama kimse onları görmüyor. Yolunuz geçerse kafanızı kaldırıp denizden, görün onları. Emekleriyle yaşıyor ve yaşattıyorlar çünkü...

43. Hacı Bektaş Veli Anma Törenleri gerçekleşti

Hacıbektaş Festivali bu yıl **16-20 Ağustos** tarihlerinde yapıldı. Festivalin her geçen yıl sosyal ve kültürel yönden içeriği boşaltılmaya çalışılmış ve bu sistemli uygulama başarılı olmuştur.

Aydınlar ve sanatçılarla demokratik kitle örgütlerinin protesto ederek katılmadığı festival içeriği boşaltıldığından ve Tertip Komitesi ve Belediye Başkanını olan emekli generalin aydın sanatçı ve DKÖ'lere uyguladığı baskılar nedeniyle katılımı düşürmüştür.

Festivalin ticari bir getiri yeri olarak görüldüğü Hacıbektaş ilçesinde esnaf yılda

bir, 4 gün süren festivalden ne kadar çok para kazanırız planlarıyla hediyelek eşya ve gıdaları ederinden pahalıya satmaya başlamışlardır. Bu sene düzenlenen festivalde, dernekler yine protesto ederek katılım sağlamamıştır.

Bu yıl önceki yıllarda olduğu gibi gazete ve kitaplarımızın dağıtımını yapmak için stand açtık. Standımıza diğer yıllarda olan ilginin bu sene az olduğunu gördük. Nedeni festivale katılan halkın artık festivaldeki beklentilerini bulamaması nedeniyle katılım sağlamamış olmasıydı.

(Ankara)

13. Pülümür bal festivali yapıldı

Bu sene 13.sü yapılan Pülümür Bal Festivali 19 Ağustos Cumartesi günü sabah 8'de Arapkızı dağına yapılan (ödüllü) tırmanışla başladı. Tırmanıştan sonra Pülümür merkezde hizmete açılan bal dolmu ve paketleme tesisinin açılışı yapıldı. Daha sonrasında hükümet binası önünde yapılan festival açılış törenine geçildi. Törende Pülümür Belediye Başkanı, ilçe kaymakamı, "Tunceli" eski ve yeni "milletvekili"leri ve çok sayıda Pülümürlü hazır bulundu. Açılış töreninde ilk konuşmayı, Pülümür Tarımsal Kalkındırma Kooperatifi Başkanı **Hakkı ÖZKAN** yaptı. Kooperatif başkanı ve aynı zamanda Erzincan Tunceliler Derneği Sekreteri olan ÖZKAN, konuşmasında genel olarak başta Pülümür olmak üzere "Tunceli" halkının yaşadığı ekonomik-sosyal ve kültürel sorunlara değinirken özel olarak da bölgede geçimini arıcılıktan sağlayan köylülerin yaşadığı sorunlara vurgular yaparak, yaşanan sıkıntılarda devletin bilinçli politikalarının rolüne değinerek son süreci değerlendirdi. Son olarak konuşmasını şu cümlelerle tamamladı; "...inancımızı, tarihimizi, kültür ve doğamızı kirli siyasete teslim etmeyeceğiz. Çünkü yalnız değiliz. Dün Bergama köylüleri vardı, şimdi Hasankeşifiler, Sinoplular, Karadeniz'de Fırtına Vadisi halkı, Uşaklılar var. Bu topraklarda umudun türküsünü yaşama geçirdik, sırada Yaşam Evleri projesi var. Dersim üniversitesiyle bilimsel ve demokratik eğitim abidesini dikeceğimiz günler yakındır. Yaşamı yeniden sabır ve inatla örmek adına hepimizi selamlıyor, acıları yaşamış bir halk olarak yurdunu sapanlarla-taşlarla savunan, kuru-

maya çalışan Filistinli ve Lübnanlı çocuklara bin selam yolluyoruz..."

Özkan'ın konuşmasından sonra Pülümür Belediye Başkanı İlçe Kaymakamı ve milletvekilleri konuşmalar yaptılar. Festival açılış töreni plaketlenen ve Arapkızı dağına yapılan tırmanışta ilk üçe girenlere ödülleri verilmesiyle sona erdi. Buradan kitle hep birlikte bal sergisinin yapıldığı binaya hareket etti. 33 bal arasından yapılan seçimlerde ilk üçe giren balların sahiplerine ödülleri verilerek, birinci olan bal açık artırmaya sunuldu.

Bizler de bu arada bal seçimlerinde ürettiği balla birinci olan bal üreticisi **İsmail Özyol**'la kısa bir söyleşi yaptık.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

İ. ÖZYOL; Pülümür-Turna dere köyünde ikamet ediyorum.1985 yılından beri gezici de olmak üzere arıcılık yapıyorum. Bunun haricinde yan gelir olarak tarım ve hayvancılıkla da uğraşıyorum.

- Bu sene bölgede belli bir kuraklık vardı. Bu durum sizleri nasıl etkiledi?

- Bu sene 2006 yılı görülmemiş bir kuraklık yılı oldu. 26-27 Haziran günleri sıcak çöl rüzgarı olan sam yeli esti buralarda ve yer bitkilerinin önemli bir bölümünü kuruttu. Arılar bal yapmak için yeterli polen bulamadı ve tabii ki bal üretimi de bir hayli düştü. Bu yönüyle çok olumsuz etkilendik, önemli oranda kayba uğradık.

- Bölgede arıcılar olarak yaşadığınız sorunlar nelerdir? Biraz bahsedebilir misiniz?

- Tabii, yaşadığımız en önemli sorunlardan

bir kaçını belirteyim; öncelikle yerleşim ve konaklama noktasında sorun yaşıyoruz. Kendi yerimiz, yaylamız-meramız-köyümüz olmasına rağmen istediğimiz yerde konaklama yapamıyoruz. Yine devlet bürokrasisi büyük sürü sahiplerine para karşılığı arıcılık için elverişli olan, yüzlerce çiçeğin olduğu yaylaları-dağları kiralyor. Bu yaylalar otlatılarak tahrip ediliyor, bir nevi talan ediliyor. Devletin bu politikasıyla hem ilçe hem de il olarak önemli bir gelir kaybına uğruyoruz. Şöyle ki; sürü sahiplerinin ilçeye katkısı 300 bin YTL iken (ki bu paranın önemli bölümü bakanlığa gitmekte, ilçeye katkı sunmamaktadır), yaylalar otlatılmaz, yaylalarımız tam kapasitesi ile kullanıldığı durumda şimdiki 70-80 ton olan bal üretimi 240-250 ton arası olacaktır. Bu da çok büyük bir meblağ tutuyor ve bu para ilçemizin, Dersim'in gelişmesi için kullanılabilecektir. Biz kooperatif olarak bu durumla ilgili çözüm sunduk, ancak aldırış eden olmadı. Yine arıcılığın bölgede gelişip, serpilmesinin koşulları varken devletin desteği yok. Kredi kullanımı için başvuruyoruz, Ziraat Bankası adeta kredi vermemek için bin bir zorluk çıkarıyor. Yani anlayacağınız adamına göre kredi veriliyor. Unutmadan gezici arıcılar da bir başka soruna kaynaklık ediyorlar. Pülümür balı abartısız 1260 yer bitkisiyle Anzer (Rize) balından sonra en kaliteli ballar arasında. Ancak balımız gerçek değerini alamıyor, seyyar arıcılar çoğunlukla arılara bol miktarda şeker ve hormon veriyorlar. Bunun sayesinde ucuz satıyorlar. Ama Pülümür balında kimyasal yok, ilaç yok, yani tamamen doğal. Ama tüketici bunun farkında ol-

muyor.

- Bir kooperatifiniz var. Festival de galiba bu kooperatifiniz üzerinden yaşam buldu. Kooperatif olarak ne gibi sorunlar yaşıyorsunuz?

- Kooperatif üyelerimizin maddi sorunlarından dolayı kooperatifimizi aktifleştiremiyoruz. Bölgede bu kooperatif temelinde arıcılar arasında bir dayanışma mevcut aslında. Ama yeterli değil. Tabii bunun nedenleri bölgede arıcıların çok dağınık olması, yeterli desteğin verilmemesi, yeterli oranda birliğin önünde engel oluyor. Düşünün ki festival bal festivali olmasına rağmen bizim katkımızla bizim paramızla yapıyoruz iken bizlerin inisiyatifinde yapılmıyor. Siyasilerin festivali sanki yine bal satışını ve pazarlamasını yeni çıkan kanunlarla kaymakamlık bünyesindeki birlik üzerinden yapmak zorunda kalmamız da gücümüzü sınırlıyor.

-Teşekkürler. Bize zaman ayırdığınız için.

Akşam saat altıda hükümet konağı önünde verilen konserle festival devam etti. Konserde **Ali Ekber Çiçek** anısına da bir dia gösterimi yapıldı. Konser yerel sanatçıların Abidin, Emre Saltık ve Arzu gibi isimlerin katılımı ile gerçekleşti. Festival gecenin ilerleyen saatlerinde konserin bitimi ile sonlandırıldı. Festivalde işçi-köylü okurları da İK gazetesi ve YDG dergisini Pülümür merkezde ve konser alanında dağıttılar. Polisin bir süreliğine dağıtım engel oluşturmak istemesine, kimlik-GBT kontrolüne rağmen dağıtımı konserin sonuna kadar sürdürdüler.

(Erzincan)

2 Temmuz 1993'te Sivas Madımak otelinde 35 aydın, ozan, devletin eliyle gerici güçler kullanılarak, diri diri yakılarak katledilmişti. "8 saat boyunca başbakanından çaycısına kadar herkesle görüştük. Acil yardım gelecek dediler, ama gelmedi" şeklinde anlatıyor şans eseri kurtulan katliamın canlı tanıklarından, **Simurg'un yazarı Serdar Doğan**.

Simurg'un yazarı 35 yaşındaki Serdar Doğan, aynı zamanda Ankara Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Şube Başkanı. Katliamda kardeşini kaybetmiş, kendisi de öldü sanılarak morga kaldırılmış. Bir doktorun nabzını kontrol etmesi üstüne şans eseri kurtulmuş. Katliamın izlerini hala üzerinde taşıyor, bir süre psikolojik tedavi görmüş, doktoru: "Acı yukarı doğru çıkar, düz bir seyir izler, sonra da düşer" demiş. Doğan "Bende öyle olmadı. Tıpta bunu adı yok. Acım gün geçtikçe artıyor" diyor.

12-13 Ağustos tarihlerinde Caddebostan Kültür Merkezinde oynanan Simurg adlı oyunun yazarı **Serdar Doğan** ile Sivas katliamını anlatan oyunu hakkında görüştük. Tek perdelik oyunun kadrosu 10 kişiden oluşuyor. **Oyunun yönetmeni Cengiz Sezgin.** Oyun Sivas katliamını yaşamış bir gencin, bugün halen et lokantası olarak kullanılan Madımak

Sivas katliamı 13 yıl sonra tiyatro oldu: 'SİMURG'

Oteli'ne katliamdan 1 yıl sonra gelmesiyle başlıyor. Ocağın söndürülmesini isteyen genç 2 Temmuz 1993 tarihinde yaşadıklarıyla günümüz arasında gidip geliyor. Sesler duyuyor ve bir kere daha o anları yaşıyor. 2 Temmuz günü çekilen görüntüler ve ses efektleri ile daha canlı hissedilen oyun, sonunda semah dönüşmesiyle daha da renkleniyor. Oyun ilk olarak Serdar Doğan'ın 9 Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümü Oyun Yazarlığı bölümünde verilen bir ödev üzerine ortaya çıkmış. O zamanlar sözsüz olarak yazılan oyun daha sonraları gelişmiş ve "Acaba sözlü bir tiyatro oyunu olarak yazılabilir mi? Anlatılabilir miyiz katliamı?" gibi çekincelerle 2003 yılında ilk metin oluşturulmuş. Çeşitli nedenler ötürü oynanmıyor oyun. "İnsanlarda katliamı anlatamayabileceğimiz kaygısı vardı" şeklinde anlatıyor Serdar Doğan. Bu yıl teknik, kadro, maddi vb. konularının ayarlanması üzerine Simurg adlı oyun oynanıyor. İlk olarak Ankara'da 4 gün oynanan oyun, ardından İstanbul'da iki gün oynandı. "Bizler her ne kadar çabuk unutan bir topluluk olsak da Sivas'ın acısı başka oldu. İnsanlar

sahiplendiler. Bu yıl Ankara'da, İstanbul'da binlerce insan yürüdü. Sivas'ta 15 bin, belki daha fazla insan yürüdü. Sivas'ın bizim için önemi biraz daha fazla, belki de işin öznesi olmamızdan kaynaklı. Ama biliyoruz ki katliamlar ne Sivas'la başladı ne de Sivas'la bitecek. Bundan önce de Gazi'de, Ümraniye'de, hapishanelerde yaşadık ve halen çeşitli yerlerde yaşıyoruz" diyor Doğan.

Oyunda özel bir politik bir mesaj verme kaygısı yok. Katliamın olduğu gibi anlatılması bile seyirciyi çok etkiliyor, hüznülendiriyor, hatta ağlatıyor. Doğan, "Politik bir mesaj verme kaygımız olmadı çünkü konu zaten politik bir konu. Yani olduğu gibi anlatmamız hiç kendi yorumumuzun olmaması bile yeterince çarpıcı ve politik şeyler içeriyor. Sivas'ın yorumlanmaya ihtiyacı yok. Barikatın neresinden bakıldığı önemli, iki taraf var yananlar ve yakanlar. Yananlar için yorumlanmaya ihtiyacı yok. 'Halkla askeri karşı karşıya bırakamazdık' gibi açıklamalarla zaten oradaki insanları halkından saymıyordu devlet. Bu ve benzeri açıklamalar yorumlanmaya gerek duyulmadan da gayet açık. Bizim

kaygımız, yeterince gerçekçi ve doğru anlatılabilir miyiz oldu. Oradaki insanlar yaşarken çok güzel şeyler yaptılar, onları aynı güzellikte anlatılabilir miyiz kaygısını taşıdık ve şu mesajı vermek istedik: **UNUTMAYIN!** diyor. Oyuna beklenen kaygılar doğrultusunda bir eleştiri yapılmamış. İzleyenleri duygulandıran oyun oldukça beğeniliyor, takdir topluyor. 'Seyirciyi alıp götürüyor oyun. Görsel sanatların avantajı var, seyirci tepkilere duyarsız kalamıyor, sizinle birlikte gidip geliyor. Bu anlatım çok daha çarpıcı oluyor' diyor yazar Serdar Doğan. Oyunun tasarım aşamasında herkes katkı sunacağını ve desteklediğini söylemiş. Ancak iş pratiğe geldiğinde ortalıkta kimselerin görünmediğini söylüyor Doğan. "Özellikle yazar mısın, kimseden yardım almadık. Kaç gündür çalışıyoruz gitmediğimiz Alevi kurum kalmadı. Hiç kimseden destek almadık. PSAKD Kadıköy Şubesi dışında kimse destek vermedi" diyor. Doğan, son olarak, "Buradan sizin aracılığınızla bu yazıyı okuyan herkesi oyunumuzu izlemeye davet ediyoruz. Olumlu olumsuz eleştirilerinizi bekliyoruz. Ortak hareket etmek gerektiğine inanıyoruz. Sivas hepimizin acısıysa hepimiz sahip çıkmalıyız. Takvim devrimciliği yapılmamalı. Sivas'ı anmak için 2 Temmuz'u beklememize gerek yok. Sivas orada, altındaki lokantayla her gün yanarken biz de her gün konuşabiliyoruz" diyor.

“Parti ve kitleler var olduğu müddetçe her türlü mucize yaratılır”

(...)

*Ve ben senin o görkemli
Güzelliğine vurgunum
Tıpkı yoldaşlarımın vurulduğu gibi
Vurgunum sana yüreğim seni taşır
Halil’imi Ahmet’i taşıdığı gibi
Ahmet’i Halil yaşıyor*

...

KARAKOL BASKINI

Cüretli, devrimci bir eylem diye bahsetsek abartı olmaz bu eylemden.

Mersin’in **Osmaniye Mahallesi**’nde bulunan karakol 1980’lerde işkenceler ile bütünleşen bir karakoldur. Her karakol gibi orada da insanlar işkencede katledilmektedir. Ve bunun hesabı mutlak sorulmalıdır.

Halil ve Ahmet yoldaşlar malzemele-ri olarak binlerce insanın katledildiği bu karakola baskına giderler. İki silah, bir bomba. Tüm malzeme budur. Karakol baskınından önce elektrikler kesilir. Elektriklerin kesik olması TİKKO savaşçıları için bir avantajdır. Bu sayede, karakolun yanına kadar sokulabileceklerdir. Böyle de yaparlar yoldaşlar. Ahmet Şahin yoldaş önce karakola doğru bombayı fırlatır. Ama bomba karakolun içine değil bahçede bulunan ağacın dibine düşer. Bombanın patlamasıyla beraber karakola aynı anda Halil yoldaş silahıyla ateş etmeye başlar. Karakoldaki polislerin ilk sınımlığı, pusmuşluğu üzerinden atıp yoldaşlara ateş açar. Karşılıklı çatışma çıkar.

Yoldan geçmekte olan biri karakolun basıldığını görünce **“kahraman”** olmaya karar verir. Halil’in üstüne atlar. Halil adamı iter. Silahı yöneltir. **“Dayı git buradan seninle işimiz yok”** der. Adamı iterler. Adam tekrar saldırır. Halil’le yere düşerler, yerde boğuşurlar, Halil tekrar kurtulur. Adamı iter. **“Dayı git. Seninle işimiz yok. Saldırıp durma. Yoksa senin için kötü olacak”** der. Adam tekrar saldırır. Bu sefer Halil’e başka çare kalmaz. Silahını ateşler. Birkaç el ateş eder adama.

Mersin Osmaniye karakolu baskınında ölümsüzleşen TKP/ML-TMLGB’nin ilk şehidi Ahmet Şahin yoldaşı bir yoldaşının kaleminden birkez daha öğreniyoruz...

Adam yere yığılır.

O arada Halil’le Ahmet’in üstüne halen ateş açılmaktadır. Ahmet yoldaş yaralanarak yere düşer. Yarası ağırdır. Halil de bacağından yara almıştır.

Ahmet ağır yaralı olarak yerde yatıyordu. Halil yanına gider. Ahmet Şahin konuşmuyor. Götürmenin koşulu da yok. Ağır yaralı çünkü. Halil de yaralı.

Ve Halil, Ahmet’i orada istemeye istemeye bırakır. Bırakmak zorunda kalır. Yoldaşı bırakmanın acısını yaşar. Can yoldaşına **“Hoşçakal”** der. **“Elveda yoldaş”** der. Yüreğinde fırtınalar koparak ateş edilirken geri çekilerek, oradan uzaklaşır.

AHMET ŞAHİN KATLEDİLİYOR!

Ahmet Şahin yoldaşı işkenceciler ağır yaralı olarak yakalarlar. Hastaneye götürmezler. Ve türlü işkenceler yaparak katlederler.

*Alaca Şahin’in pençesine
benzer elleri*

Gözleri korku

yüreği umut dolu!

Ve Ahmet Şahin yoldaşı böyle uğurladık diğer şehitlerimizin yanına. Cüretli ve devrimci bir eylemde şehit düştüğü eylem.

Partimizin devrimci mücadeleyi geliştirme perspektifi doğrultusunda hareket ediliyordu ve doğru düzgün tecrübe, birikim vb. yokken yeterli teknik malzeme, silah yokken bu eylem yapılıyordu. Bu pratik adımlar daha sonra belli bir oranda gelişmenin de önünü açmış oldu.

Temel yönelim her zaman **“Parti ve kitleler var olduğu müddetçe her türlü mucize yaratılır”**dı. Temel eksenimiz yine insandı çünkü.

Silahlı mücadelede tecrübe elbette önemlidir. Ama tecrübe pratik faaliyet içinde oluşur, gelişir. Tecrübe yaşamın içinde kazanılır. Yaşamın, pratiğin dışında olunarak tecrübe sahibi olunmaz, ya da tecrübe kazanılmaz.

Bu karakol baskınına birçok yönden değerlendirmek mümkündür.

Yukarıda değinmiştik; Partimiz için ve genel anlamda devrimci hareket için, T. Kürdistanı’ndaki gerilla savaşı dışında bir karakolun basılması, partimiz açısından ciddi bir eylem niteliği taşımaktadır.

Bu olayın bir diğer yanı ise; bu baskında bir şehit vermemizdir.

Bu eylemde yitirdiğimiz Ahmet Şahin yoldaş **TMLGB’nin ilk şehidi** olma şerefine nail olmuştur.

Ahmet Şahin yoldaş, TMLGB militanı olarak eylemde yer almış, karakol baskınına katılmış, çatışmada yaralan-

mış ve işkence ile katledilmiştir. Ve bu anlamıyla komünist gençlik içinde önemli bir şehittir.

Ahmet yoldaşın kanıyla sulanan bu baskının tarihsel bir önemi vardır. Bu eylem, 1980 sonrası yapılan ilk ciddi eylemlerden biri olma özelliği taşımaktadır. Ve bu durum aynı zamanda partimiz için de önemli ve ondan da önemlisi TMLGB’nin nitelik şekillenmesi ile direkt ilgilidir.

(...)

“... Tarihin insanlara yüklemiş olduğu belli görevler ve sorumluluklar vardır. Tarih büyük bir çalışkanlıkla herkesin kendi üzerine düşen görevi büyük bir sorumlulukla yerine getirmesini bekler...”

Yani savaş yürütmeye gelen bir insan her şeyi göze alır. Savaşta temel prensip; düşmanın imhası, kendi güçlerinin korunmasıdır. Buna rağmen eğer kayıplar verilirse en aza indirgenmelidir. Ahmet Şahin yoldaşı bu doğrultuda ele alıp değerlendirdiğimizde daha gerçekçi sonuçlara ulaşmamız mümkündür. Burada sorunu ele alırken şu yanıyla da ele almamız gerekir. TKP/ML’nin ve TMLGB’nin ilk şehidi olan Ahmet Şahin yoldaş **TKP/ML-TMLGB’nin Ankara İl Komitesi üyesi** ve TMLGB’nin Ankara’daki inşacılarından biridir.

Ali Haydar Yıldız, Meral Yakar yoldaşlar nasıl ki partimizin ilk şehitleri ise, ve ondan da öte Meral Yakar yoldaş hem partimizin hem de devrimci hareketin ilk kadın şehidi ise, bunun önemi ortadadır.

Zira aynı şekilde kurucu önderimiz önder İbrahim Kaypakkaya yoldaş da, Genel Sekreter olarak şehit düşmüştür. Yani şehitlerimizden öğreneceğimiz şeyler fazlasıyla mevcuttur.

Böylesi tarihsel süreçlerde ortaya çıkan yoldaşların şehit düşmesi tarihe yazılmıştır.

Ahmet Şahin yoldaş TKP/ML-TMLGB’nin ilk şehidi olması itibarıyla önemlidir.

SON SÖZ OLARAK;

“Parti ve kitleler var olduğu müddetçe her türlü mucize yaratılır.”

Olmazı olur kılar, yapılmazı yaparız. Yeter ki şehitlerimizden öğrenelim. 9 Eylül 1989 tarihi şehirlerde karakol basılacağına bir göstergesidir.

9 Eylül 1989 Türkiye proletaryası ve azametli halk kitlelerinin yiğit evladı olan Ahmet Şahin yoldaşın ölüm yıldönümüdür!

9 Eylül 1989 TMLGB’nin, ilk şehidini verdiği gündür!

Ahmet Şahin yoldaş ölümsüzdür!

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Cemil Oka: Bir generalin çocuğu olarak 1954’de Eskişehir’de dünyaya geldi. Elazığ, Malatya, Bingöl, Dersim ve Muş illeri sıkıyönetim komutanlığı yapan MİT generali Nazif Oka’nın oğlu olan Cemil Oka, böyle bir aile çevresine rağmen safını halktan, devrimden yana belirlemiş ve yaşamını bu doğrultuda sürdürmüştür. TKP/ML üyesi ve TİKKO savaşçısı olan Cemil Oka, 27 Ağustos 1977’de yaralı olarak devlet güçleriyle girdiği çatışmada şehit düştü.

Cemil Çelik: Sivas Banaz’ın dağ köylerinden birinde dünyaya gelin Cemil Çelik, Proletarya Partisi ile inşaat işçiliği yaptığı sıralarda tanıştı. Cesareti ve gözü pekliği ile tanınan Cemil Çelik, 27 Ağustos 1979 tarihinde işe giderken, faşistlerin hakim olduğu bir bölgeden geçerken birkaç noktada kurulan bir pusuda arkadan kurşunlanarak katledildi.

İbrahim Kara: Erzincan’ın Resuloğlu köyünde doğan İbrahim Kara inşaat ve fabrika işçiliği yaptığı sıralarda katılmıştı Proletarya Partisi saflarına. TKP/ML üyesi ve aynı zamanda İstanbul Anadolu Yakası TİKKO komutanlarından. 1980’de faaliyet yürüttüğü İzmir’de 2 Eylül’de devletin kolluk güçleriyle girdiği çatışmada Ali Geçgel ile birlikte katledildi.

Ali Geçgel: Tunceli Göktepe köyünde doğan Ali Geçgel TKP/ML’nin 1. Konferansı’ndan sonra Parti üyesi oldu. İbrahim Kara ve Ali Geçgel 2 Eylül günü işkenceci polislerden Fikret Çetin’in cezalandırılması eylemini başarıyla yerine getirdiler. Olaydan yaklaşık 1 saat sonra İzmir’in Hatay semtinin Arapderesi mevkiinde arama yapan polis ekipleriyle çatışmaya girdiler. Polisin “teslim ol” çağrılarına silahla karşılık veren İbrahim Kara şehit düşerken, sağ olarak düşman eline geçen Ali Geçgel polis kurşunlarıyla katledildi.

Sinan Gürer: 30 Ağustos 1994 tarihinde Erzincan’da Ordu Caddesi’nde bir arkadaşıyla birlikte sivil faşistlerle girdiği kavgada şehit düştü. Görü tanıkları olayı polisin tezgahladığını söylemiştir.

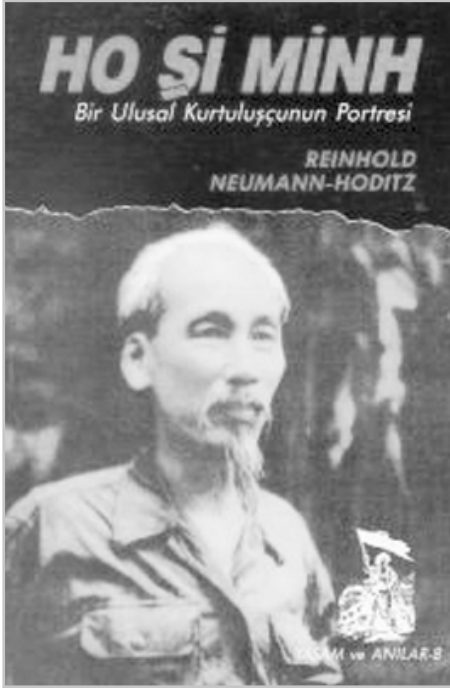

Sinan Günel: 1979 yılında Tokat’ın Almus ilçesine bağlı Dadukta köyünde dünyaya geldi. ’96 yılında Proletarya Partisi tarafından bölgede kurye olarak konumlandırıldı.

1998 sonbaharında tutsak düşen Günel, 8 aylık tutsaklık süresi boyunca kendini sürekli yenilemeye çalıştı. 1999 yılında gerillaya katıldı. Dağların Halo’su 6 Eylül 2001 gecesi girdiği çatışmada hiç tereddüt etmeden pusuya koşarak düşmana silahla yanıt verdi. Şehit düştüğünde TİKKO savaşçısıydı.

“Toprak reformunun hedefi feodalizmdir”

Tarihin en zorlu ulusal kurtuluş savaşından zaferle çıkmış kahraman bir halkın ölümsüz önderi, tüm kişiliğini halkıyla bütünleştirmiş, tüm ömrünü halkının yazgısıyla özdeşleştirmiş Ho Şi Minh'i ölümünün 37. yılında saygıyla anıyoruz. Bu vesileyle Ho Şi Minh'in köylü kitlelerinin sorunlarının çözümüne yönelik yazdığı makaleyi yayınlıyoruz.

lülerle uzlaşmak, feodal sömürüyü adım adım ve ayırım yaparak ortadan kaldırmak, üretimi geliştirmek, Direniş Savaşımızı hızlandırmaktır.

...

Toprak reformu için yol gösterici ilke, köylülere cesurca harekete geçirmek, kitlelere güvenmek, temel çizgiyi doğru olarak izlemek ve köylülere gereken bir düzene göre ve sıkı önderlik altında planlı bir yolda adım adım mücadele etmek için örgütlemek, eğitmek ve önderlik etmektir.

(...)

Toprak reformu bir köylü devrimidir, kırsal bölgelerdeki bir sınıf mücadelesidir; bu, büyük çapta, çetin, karmaşık bir mücadeledir; hazırlıkların dikkatle yapılması, planların açık seçik çizilmesi, önderliğin pek sıkı olması, yerlerin akıllıca seçilmesi, zamanın sıkı izlenmesi ve doğru olarak tamamlanması gerektiğinin nedeni budur. Bunlar, başarıya ulaştırıcı koşullardır.

Diğer ülkelerin tecrübeleri bize öğretmiştir ki, başarılı bir toprak reformu, bizim birçok güçlükleri yenmemize ve birçok sorunları çözmemize yardım edecektir.

Askeri alanda, köylü yurttaşlarımız Direniş Savaşına daha canla başla katılacaklardır,

bu şekilde ordunun gelişmesine ve halkın direnişine hizmet için gönüllü çalışma seferberliğine gitmesine yardım edecektir. Askerlerimiz, ailelerini daha az merak edecekler ve daha ateşli savaşacaklardır.

Siyasal alanda, kırsal bölgelerdeki siyasi ve ekonomik iktidar, köylülerin elinde olacaktır, halkın demokratik diktatörlüğü gerçek olarak uygulanacak, işçi-köylü ittifakı daha sağlam olacak, Ulusal Birleşik Cephe kırsal bölgelerdeki halkın % 90'ından fazlasını içine alacak, çok büyük ve çok güçlü olacaktır.

...

Kültür ve toplumsal refah açısından, halkın büyük çoğunluğunun yeterince yiyecek ve giyeceği olacak (atasözünün dediği gibi: “görevini yapabilmesi için kişinin yemesi ge-

rekir”), daha şevkli şekilde öğrenim yapacaklar, bu yolla da iyi gelenekler gelişecektir. Kitle seferberliğinin başlatıldığı yerlerde edinilen tecrübeler, yurttaşlarımızın öğrenimden pek hoşlanmadığını göstermiştir. Aydınların halka hizmet etmesi için bu iyi bir fırsattır.

Yukarıda da söylendiği gibi, toprak reformu, geniş, karmaşık ve çetin bir sınıf mücadelesidir. Biz Direniş Savaşı yaptığımız için bu büsbütün karmaşık ve çetin olmaktadır. Fakat biz Direniş Savaşını zafere hızla ulaştırmak istediğimiz için, toprak reformunu başarmaya kararlı olmalıyız. Bu karmaşık ve çetin bir mücadeledir, bir kısım kadrolarımızın (Parti üyesi olsun olmasın) düşüncülerinde, hareketlerinde ve toprak reformu konusundaki politikaları yerine getirmede yanlışlıklara ve sapmalara düşebilmelerinin nedeni budur.

Bu kusurları ve yanlışlıkları önlemek ve düzeltmek için, biz, Parti ve Hükümetin politikalarını sağlam şekilde kavramalı, **kitlelere tam olarak güvenmeli ve kitle çizgisini doğru olarak izlemeliyiz.**

Disiplini korumak, tamamen köylülerin yanında yer almak, mücadelelerinde onlara önder olmak, özel çıkarları ile Direniş Savaşı'nın ve köylü kitlelerinin çıkarları uğruna özel çıkarlarını feda etmek için, Parti ve Hükümet, bütün kadroları ve Parti üyelerini, Hükümet ve Partinin politikalarına kesinlikle uymaya çağırır.

...

Değişik demokratik partilerin üyeleri ve kadroları ve yurtsever kişiler bakımından bu çok büyük bir sınavdır. Saldırgan emperyalizme karşı Direniş Savaşı gibi çok büyük bir sınavdaki savaşı kazanmakta olduğumuz gibi, biz hepimiz, bu sınavın savaşını da kazanmalıyız.

...

Biz, çeşitli cephelerde düşmana karşı savaşmak, düşman kuvvetlerini olanaklar dahilinde yok etmek, onun yeni askeri planlarını altüst etmek için elimizden geleni yapmalıyız.

Biz, Hükümet tarafından saptanmış yerlerde toprak reformu yapmak için kitleleri seferber etmeliyiz.

Toprak reformu yapmak Direniş Savaşı için zaferi garantilemektir.

Bu, düşmana karşı savaşmak, düşman kuvvetlerini yok etmek, toprak reformu için başarıyı garantilemektir.

Bütün diğer çalışmalar o iki temel göreve bağlı olmalı ve onlara hizmet etmelidir. 1954'te biz üç büyük işe önem vermeliyiz:

Toprak reformunu; Silahlı kuvvetlerin (düzenli ordu, yerel ordu, milis ve gerilla birlikleri), örgüt, eğitim, siyasi ve teknik düzeylerinin ve vuruculuklarının yükseltilmesi gibi, her bakımdan güçlendirilmesi ile birleştirmek.

Toprak reformunu, kardoların eğitimi ve onların ideolojilerinin yükseltilmesiyle, Parti üslerinin kırsal yerlerde yeniden düzenlenmesi ile birleştirmek.

Toprak reformunu, ulusal ekonomi fa-

aliyetlerini ilerletmek için, Direniş Savaşının gereklerini ve halkın yiyeceğini sağlamak için tarımsal üretimi geliştirmekle birleştirmek.

Bu iki temel görevi ve üç büyük işi tamamen yerine getirmek, düşman gerisindeki mücadeleyi sağlam biçimde sürdürmek ve geliştirmek gibi diğer işleri uygulamak için daha uygun koşullar yaratmaktır; köylerde halkın demokratik iktidarını pekiştirmek, güvenlik servisini yeniden örgütlemek, Ulusal Birleşik Cepheyi geliştirip pekiştirmek, tarımsal vergiler toplamak, ekonomi ve maliyeyi geliştirmek, propagandayı yoğunlaştırmak, eğitimi, kültür ve toplumsal refahı geliştirmektir.

Bizim kuvvetlerimiz, ayaklanmak, feodal ve sömürgeci boyunduruğunu parçalamak için kendilerini örgütlemek ve kendilerine önderlik etmesi için Hükümet ve Partiyi beklemeye hazır durumda olan milyonlarca köylüden oluşmaktadır. **Ustalık bir örgütlenme ve önderlikle bu kuvvetler yeri göğü sarsacak, bütün sömürgecileri ve feodal unsurları silip süpürecekler.** Hükümet ve Partinin doğru önderliği altında Ulusal Meclis ve Cephenin candan yardımı ile, toprak reformunun başarıyla tamamlanması, bizim büyük bir adım atmamıza ve Direniş Savaşını ve ulusal kuruluşu zafere ulaştırmamıza yardımcı olacaktır.

(Ho Şi Minh Seçme Yazılar)

GÜNDE DÜN...

27 Ağustos

1935. Georgi Dimitrov Komünist Enternasyonal'in başkanı seçildi.

28 Ağustos

1964. Ankara'da 20 bin genç ABD Büyükelçiliği'ne yürüdü, Yunanistan Büyükelçiliği taşlandı.

1828. “Savaş ve Barış”ın yaratıcısı Rus yazar Lev Tolstoy doğdu.

1 Eylül

1987. Hapishanelerdeki baskıları protesto etmek ve seslerini Meclis'e duyurmak için tutsak yakınları Ankara'ya yürüdü. Yürüyüşe polis saldırdı. 60 tutsak yakını gözaltına alındı. Yürüyüşçülerden, MLSPB dava tutsağı Hasan Şensoy'un ablası, İHD kurucularından Didar Şensoy şeker komasına girerek yaşamını kaybetti.

2 Eylül

1977. Ümraniye-1 Mayıs Mahallesi'nde gecekondu yıkımına karşı direnişte Proletarya Partisi'nin savaşçılarından Hüseyin Aslan, Hüseyin Çaparoğlu, Cuma Gül, Hasan Yıldırım, İsmail Poyraz ve İbrahim Kara ile birlikte 12 kişi şehit düştü.

3 Eylül

1938. IV. Enternasyonal kuruldu.

8 Eylül

1941. Ho Şi Minh Vietnam Bağımsızlık Örgütü'nü kurdu.

Harmanda izi olup, yaşamda sözü olmayanlar...

Yoksulsanız, topraksız köylüyseniz, üstüne bir de yüzyıllardır imha ve inkara dayalı bir yaşama zorlanmış Kürt ulusuna mensupsanız; iş imkanlarının yok denecek kadar az olduğu ekmeğin aslanın ağzından çoktan midesine indiği hatta ortadan kalktığı koşullarda yola düşmekten başka çare bırakılmıyor size... Göç yollarına düşen mevsimlik Kürt işçileri zorlu yolculuklardan sonra zorlu bir yaşam bekliyor gittikleri her şehirdi...

Her yıl yaşandığı gibi yine göç yolları gözüktür topraksız ve yoksul köylülere. Gidilen her ilde hasadı alinteriyle birleştirirler, bereket katarlar ürüne. Hasat sonunda toplanan her üründen topraksız köylülerin payına düşen yevmiyedir. Onun da büyük kısmını bağlantıyı yapan çavuşlar alırlar. Yevmiyeden kalan paradan yol ve ihtiyaç masraflarını çıkardıktan sonra, kalırsa bir miktar parayı sonraki seneye ayırırlar göç yollarına düşmek için. Samsun'a gelen Urfalı topraksız köylüler aynı süreci her yıl yaşar. **Urfa'dan Şubat ayında yola çıkarlar. İlk uğrak yeri Adana karpuz tarlalarıdır. Oradan çapaya Konya'ya giderler ve şimdi Samsun'un fındık bahçelerindeki yaşam koşulları diğerinden farklı değildir.** Çadırlarda kalırlar, elektrik onlar için ihtiyaç olmaktan çıkmış, en önemli ihtiyaçları sudur. O nedenle dere kenarına kurarlar çadırları. Kaynak suyu veya varsa çeşme önemlidir, içmek için, yemek yapmak için. Ne şekilde çıktığı belli olmayan kaynak suyundan tas tas aldıkları suyu kullanırlar yemek yapmak, içmek için ve bilmezler ki bebeklerinin hastalıklarını çoğu bu sudandır. Anlatan da olmaz bu sağlıksız koşullarda çıkan suyun kaynatılması gerektiğini. Kurdukları ocak başında akşam bir kap yemek yapmanın acelesiyle dikkat

etmezler kaynak suyuna. Sadece yaşam koşullarının zorluğu ile değil, devletin geliştirdiği şovenist histeri ve ayrımcı uygulamalarla da baş etmek zorundalar. **Bölge Valilikleri ve JITEM her yıl çıkardıkları yeni genelgelerle deyim yerindeyse "gelmeyin" diyorlar: Geçen yıl Düzce'de fındık toplayan Kürt işçilere yapılan saldırıda bir işçi ölmüş, bir işçi yaralanmıştı hatırlanırsa. Savaşın boyutlandığı bugünlerde artırılan şovenist histeri can güvenliklerini tehdit ediyor...**

Yanlarına gittiğimiz Urfalı ailenin

bir ay sürecek konaklama alanlarından biridir Salıpazarı'nın fındık bahçelerine yakın mahallesi. Bahsettiğimiz koşullardan farklı değildir yaşamları. **Bir yaşından küçük bebekler sürekli ishal ve kusuyorlar. Yol kenarında tam çukur toprakta çıkan kaynak suyunu kullanmalarından nemli**

sıcakların da etkisiyle en çok bebekler etkileniyor. Diğer çocuklar da farklı değildir. Yaşlı kadınlar ve bebeği olan kadınlar tarlaya gitmeyip çadırlarda, çocuklarla ilgilenip, temizlik yapıp akşam yemeği hazırlıyorlar. Uzun sohbet etme imkanı buluyoruz işçilerle... İlk başta sıkıntıları çok fazla. Türkçe konuşmıyorlar, anadilleri Kürtçe'nin Kırmancı lehçesi, onu da biz bilmiyoruz. Genç Kürt kadınlar tercümanımız oldu. Sohbetimizin konusu genelde çocukları, her birinin 5-6 tane çocuğu var. Kimisi ikinci eşin bebeğine bakıyor, annesi tarlada çalışırken. Çadırda kalmanın zorluğu, su, sabun gibi temizlik ihtiyacı var hepsinin. İhtiyaçlarını soruyoruz kadınlara, anneler önce bebeklerini düşünüyor bebek bezi istiyorlar, ishal olan bebekler için ilaç istiyorlar. Biraz daha büyük çocuklar için de sağlıksız bu ortam, onların alışmak zorunda kaldığı yaşam koşullarında belki bağışıklık kazanmışlar! 4-5 yaşlarındaki çocuklar, gözler ışıl ışıl koşup oynuyorlar çadırların arasında. Çadırlarda kadınlarla sohbetimiz sürüyor. Akşam fındık bahçelerinde çalışan kadın ve erkekler geliyor. Günün yorgunluğu var yüzlerinde. Bahçeden gelenlerle sohbeta başlıyoruz, sorunlarını soruyoruz herkesin gözü önünde olup ne devletin ne yerel yetkililerin ne de iş sahiplerinin çözmek için hiçbir şey yapmadıkları sorunlarını...

Bu köylerde köylünün geçimi olmayınca dışarı gidiyorlar. Bizim orada pamuk yetiştiriyor, mısır yetiştiriyor, karpuz yetiştiriyor, ekersen her şey yetiştiriyor. Şimdi tarhaların hepsi boş. Bazen yarısı boş kalıyor bazen yerlerde ot var, bakım olmuyor. Buradaki fakir insanlar dağa kaçıyor, İstanbul'a kaçıyor hiç geçim olmuyor ki.

Urfa'da toprak sahibi olsalar, zor yaşam koşullarında buralara gelmeyip kendi topraklarında üretim yapmak istediklerinden bahsediyorlar. Geçen yıl da bir aileyle tanışıp gazetemizde yapmıştık haberlerini. Bu sefer tekrar görüşüp bir yılda değişen süreci sorduk. Koşullar aynıydı sohbetlerde, her yıl değişmeyen Adana, Konya, Samsun, Hatay illerindeki çapa ve hasat artık yaşamları olmuş. Koşullar dayatmış bu süreci. Toprağımız olsa, bire bin verir ürünü müz diyorlar. "Kendi toprağında çalışmak başka" diyorlar. Sohbetimizi kendi söylemleriyle devam ettirelim.

- Geçen yıldan bu zamana kadar geçen zamanda yaşantınızda ne gibi değişiklikler oldu, bize bahseder misiniz?

- Mehmet Yurtseven: Evet geçen yıl görüşmüştük. Samsun'dan gittik pamuk toplamaya, oradan kışın Urfa'ya döndük. Bu yıl Şubat ayında yine yola çıktık. İlk Adana'ya gittik karpuz ekmek için. Oradan Konya'ya geçtik çapa yapmaya. Adana ve Konya'da üçer ay kaldık. Buraya geldiğimizden beri 20 gün geçti. Salıpazarı ilçesinin buradaki mahallesine çadırlarımızı kurup yerleştirdik. Buradan Hatay'a gideriz pamuk toplamaya. İşte bir rezillik çekeriz.

- Bir yılda ekonomik şartlarınız nasıl oldu?

- Değişen hiçbir şey yok. Biz, bize kazanmıyoruz. **Kazandığımızın hepsi yol parasına, diğer masraflara gidiyor. Biz iyi bir yaşam istiyoruz.** Ya bir maaş ya işçi olarak güvencemizin olmasını istiyoruz.

- Kaç kişi geldiniz?

- Bizim aile 17 kişi gelmiş, içimizde çocuklar da var.

- Günlük yevmiyeyi kaç liraya anlaştınız?

- Geçen yıl 15 YTL idi şimdi 20 YTL oldu. Bu yevmiye yetmiyor. Yiyeceğimiz bize aittir. Yol parasını veriyoruz. Elimizde bir şey kalmıyor. Her masrafımızı karşılıyor. Aldığımız yevmiyelerle borcumuzu kapatamıyoruz.

- Urfa'da GAP var. Devlet destek vereceğini söylüyor. Siz ne düşünüyorsunuz?

- O toprak sahibine yarıyor. Bize hiçbir faydası yok. **Bizim oralarda zengin zenginleşiyor. Toprak sahibidir zengin olan.** Bizim ne toprağımız ne başka bir gelirimiz var. Biz buraya gelirken borç yaparız gelecek seneye kadar. Biz bir çözüm arıyoruz. Devlet bize getirecekse bir çözüm getirsin. Yılın 11 ayı geziyoruz. Ocak ayında biz Urfa'ya oturmaya gidiyoruz. O da borcu çıkartırız yetmezse gider borç alırız. Kimi faizle para alır. Yani işimiz iyi değil.

- Çocuklarınız hastalandığında ya da bir hastanız olduğunda ne yapıyorsunuz?

- Sağlık Ocağı'na gidiyoruz. Bizim başka gücümüz yok. Sağlık Ocağı ne karar verirse biz de imkanımız olduğunda alıyoruz. Masrafı biz ödüyoruz. **Bizim çoğumuzun yeşil kartı yok.** Urfa'da yeşil kart çıkarmak zor. Urfa'da sorun çok. Urfa'ya gittik mi tam bir iki ay yeşil kart çıkarmak için uğraşyoruz. Bizim yeşil kartımız yok.

- Urfa'da yaşam koşulları nasıldır, bahseder misiniz?

- Sinan Alakuş: Urfa'da ağanın beş köyü vardır. Bir de devlet bir çuval para avanta veriyor. Bizim bir dönüm tarlamız yok. Adam kuyu açtırmış elektrikle çekiyor suyu, elektrik parası vermiyor. Üç dört köyü ya tapulu ya da tapulu değildir. Bir de ağa iyi sürmüyor. Devlet sattırsın köylüye parayla alsınlar, hem devlet kazanır hem köylünün toprağı olur. **Toprağı olmayan köylüler sağa sola göç ediyor.**

Aç kalırsa millet mecbur böyle çalışacak. Benim bir dönüm toprağım yok. Şimdi devlet tarlası olana yardım ediyor. Arazi parası veriyor, mazot parası veriyor. **Urfa'da Atatürk Barajı var ama toprak kaç kişiye ait, çoğumuzun toprağı yok. Topraklar köylüye verilseydi verim de çok olurdu.** Bugün 50 dekar toprağım olsaydı ben iyi bakardım, ekerdim. Bu köylerde köylünün geçimi olmayınca dışarı gidiyorlar. Bizim orada pamuk yetiştiriyor, mısır yetiştiriyor, karpuz yetiştiriyor, ekersen her şey yetiştiriyor. Şimdi tarhaların hepsi boş. Bazen yarısı boş kalıyor bazen yerlerde ot var, bakım olmuyor. **Buradaki fakir insanlar dağa kaçıyor, İstanbul'a kaçıyor hiç geçim olmuyor ki.** İnsanlar diyor ki; dünyaya gelmişim bir şeyim yok, ne yapayım buralarda. Biz buraya geliyoruz 6-7 ay hiç televizyon seyretmedik. İnanın bizi anlayan kimse yok.

- Beklentileriniz nelerdir?

- Sinan Alakuş: Toprak sahibi olmak istiyoruz. Urfa'da kalırsak toprağımız olursa buralara gelmeyiz. Kimse yok bizimle il-

gilensin, devlet bizi görmüyor, ne yapalım. Biz Konya'dan buraya 40-50 kişi bir kamyonu binip geliyoruz. Bir gün bir gece de yolculuk yapıyoruz. Konya'dan buraya gelirken kamyon sahibine 1 milyar 300 verdik. Urfa'dan Konya'ya yine 1 milyar 300 vermiştik. Kazancımızın yarısını yola veriyoruz, yarısını da biz yiyoruz...

(Samsun)

İşçi-köylü'den

Emperyalistlerin ve Siyonistlerin Askeri Olamayacağız!

Büyük Ortadoğu Projesi Türk hakim sınıfların politik sözcüleri tarafından “**Ortadoğu’da barış ve huzurun hâkim kılınmasını amaçlayan bir proje**” olarak algılanmakta ve ifade edilmektedir. “Ortadoğu’yu (Aslında Fas’tan Pakistan’a kadar uçsuz bucaksız coğrafyayı kapsıyor) dönüştürmek için hazırlanan BOP, demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve iyi yönetim ilkelerinin güçlendirilmesini, serbest piyasa ekonomisinin işletilmesi unsurlarını içeriyor ve kesinlikle siyasal ya da askeri müdahale öngörmüyor” olarak ifade eden politik parti sözcüleri emperyalist efendilerine hizmette kusur etmeyeceklerini açıklamaktadır. Ve onların hegemonik çıkarlarının yegane savunucusu olarak rol üstlenmeye hazır olduklarını göstermektedirler. Ancak Türk hakim sınıflarının politik parti sözcüleri unutmaktadırlar ki ABD yönetimi Irak, Afganistan işgalinden sonra bölgede yaşanan gelişmelere ve değişen dengelere (uyuşturucu baronları ve savaş ağalarının lehine) bakıldığında BOP iflas etmiş, hükmü ve inandırıcılığı kalmamış, emperyalist hegemonik çıkar gerçekliğinin bir bölgesel projesi olduğu gerçekliği iyice ortaya çıkmıştır.

ABD Dışişleri Bakanının son Ortadoğu gezisinden dönüşüyle birlikte de, ABD’de BOP’tan vazgeçilmesi, daha “**Pragmatik**” politikalar geliştirilmesini isteyen muhalif kesimler düşüncelerini daha gur sesle ifade etmeye, asıl önemlisi bu muhalif sesler da-

ha çok destek bulmaya başladı.

ABD yönetimi tarafından BOP kapsamında nereye el atıldıysa, “**hesaplanmayan, öngörülme-**” halk engeliyle, direnişiyle karşılaşıldı. Irak’ta “**hesap edilmeyen bir halk direnişi**” BOP’un uygulanmasını önemli oranda zora soktu. “**Hesaplanmayan, öngörülme-**” direniş, ABD ekonomisine ve politik gelişimine büyük darbe vurdu ve vurmaya devam etmektedir. Özgürlük ve demokrasi adına söylenenlerle yapılanlar arasında uçurumlar kadar fark olduğu, ülkenin tam bir kaos ve kargaşa ortamına sokulduğu daha çıplak bir şekilde görülmektedir. Ülke önü alınamaz bir istikrarsızlığın ve parçalanmanın içine sokuldu.

Filistin’de yapılan seçimlerden ABD’nin ve İsrail’in “**beklemediği**” İslam devleti kurmayı hedefleyen Hamas’ın galip çıkmasıyla birlikte bölge üzerinde hesaplanan ve planlanan programların uygulanmasını zora sokan farklı bir gelişme ortaya çıktı. Mısır’da Başkan Mübarek, ABD’nin baskılarıyla genel seçimlerde çoğulculuğa razı oldu, Müslüman Kardeşler herkesi şok eden başarıya ulaştı. ABD’nin BOP’a uygun bir şekilde gerçekleştirdiği Irak, Afganistan işgaline karşı gösterilen tepkilerle, kitleler daha fazla radikalleşmektedir. Anti-Amerikanlık dünden daha fazla gelişmektedir. İran’da ABD ve İsrail karşıtı Mahmud Ahmedinecad’ın seçilmesi BOP’un yaşam bulmasını zora ve çıkmaza so-

kan gelişmeler olarak görülmelidir.

BOP bir dönem rüzgar ekti şimdi fırtına biçecektir.

İşgalin 3. yılında Irak’ta güvenliğin sağlanamaması, en temel hizmetlerin (sağlık, eğitim, konut, alt-yapı, ulaşım) verilememesi ve yönetimin Irak halkına bırakılmasında gecikilmesi, işkence ve ölümün ürkütücü boyutta yaşamın olağan parçası durumuna gelmesi, ABD’nin bütün dünya tarafından işgalci bir güç olduğunu doğrulayan ve kanıtlayan daha güçlü gelişmeler olarak görüldü ve anlaşıldı. Ancak çıplaklığı her geçen gün daha açık bir şekilde gün yüzüne çıkan işgal ve hegemonya gerçekliğinin ABD yönetimi tarafından görülüp kabul edilmemesi, emperyalist güçleri yeni başarısızlıkların ve daha büyük kayıpların eşğine götürecektir. Afganistan’da başarısız olduğu gibi Irak’taki savaşı kaybederek ikinci başarısızlığı yaşamaktan kaçamayacaktır.

İsrail’in bu projenin bir parçası olarak Lübnan saldırısı, İsrail ve asıl olarak da Amerika’nın kazanım elde etmediği bir vuruş niteliğinde oldu. Emperyalistler ve onların bölgedeki maşaları bu saldırıyı çok uzun süre ayakta tutabilecek güce sahip değil. Çünkü Irak’ta yaşanan çıkmazın başka ülke ve bölgelerde yaşanması durumunu şu an için kaldıracabilecek durumda değiller.

BM’nin kararıyla alınan “**ateşkes**” anlaşması ile birlikte, saldırı ve işgale dair bir dizi tartışma gündeme geldi. Kuşkusuz bunların içinde bizler açısından önemli olan noktalardan biri “**Barış Gücü**” aldatmacası altında bölgeye asker gönderilmesi tartışmalarıdır. Halkın daha önce Irak sürecinden duyduğu tepki bilindiği için kamuoyuna net olmayan açıklamalar yapan devlet, **21 Ağustos**’ta yapılan MGK toplantısını asker gönderme ve “**terör**” konulu iki gündemli olarak gerçekleş-

tirildi. Kamuoyunun tepkisi nedeniyle meselenin oldukça yumuşatılarak sunulmasına dikkat eden devlet “**barış gücü**” vurgusu üzerinde durarak, hem halkın tepkisini en alt seviyeye çekme, hem de bu maskeyle emperyalist ülkelerle ilişkilerini geliştirme planı içinde.

İsrail’in ateşkes kararını dinlemeyerek bombalamaya devam ettiği Filistin ve Lübnan’da saldırı bütün ağırlığı ile devam ediyor. Hizbullah militanlarının barınma yerleri olarak iddia edilen yerleşim yerlerine yapılan saldırılarda halkın katledilmesine devam ediliyor. Bu gelişmenin yanı sıra BM’nin çağırısı ile bölgeye gönderilmeye çalışılan sözde barış gücüne asker verme konusuna çoğu ülke yanaşmıyor. Afganistan ve Irak’taki “**acı**” tecrübenin ardından böylesi bir isteksizliğin yaşanması sürpriz olmasa gerek. İsrail de bu durumu en iyi biçimde kullanarak barış gücü gelene kadar bombalamaya devam edeceklerini açıklıyor. Ateşkes ve “**barış gücü**” tartışmalarının ardından hiçbir ülkenin asker gönderme konusunda adım atmaması ise BM’yi “**endişelendiriyor.**” Çünkü İsrail bu gücün gelmemesi durumunda saldırılarına devam edeceğini ilan etti.

Devletin asker gönderme konusundaki istekli tavrının ardından bu konuda yoğunlaşan baskılar, Dışişleri Bakanı **Abdullah Gül**’ün Ortadoğu ziyareti ile yürütülecek pazarlıkların ardından şekillenecek.

Bu süreçte yürütülecek çalışmamızın ana ekseninde yer alması gereken Ortadoğu’daki saldırı ve katliamların yanı sıra asker gönderme gibi gündemlerin de yoğun teşhirini yapmak gerekir. Halkın duyarlı olduğu bu tarz gelişmelerde “**barış gücünün**” niteliğini teşhir etme, bu konuda sesli ajitasyonlar yapmak gibi bir dizi yol ve yöntemle, devletin bu süreçteki tutumunun teşhirine yoğunlaşmak durumundayız.

Alco işçisine jandarma müdahalesi

Kocaeli’de faaliyet yürüten **Alco Tencere Fabrikası** işçileri bir arkadaşlarının işten atılması üzerine direnişe geçtiler. İşten atılan işçinin geri dönmesi, sendika üzerindeki baskıların sona ermesi ve **Birleşik Metal-İş** Sendikası’nın muhatap alınarak toplu sözleşme yapılması taleplerinde bulunan işçiler, 8 Ağustos’ta kendilerini fabrikaya kapatıp kapıyı kaynakladılar. Fabrika içindeki eylemleri sırasında fabrikanın özel güvenlik birimleri işçilerin su ve gıda almasına ve bu malzemelerin sendikacılar tarafından iletilmesine engel oldu. Direnen işçilerin yemekhaneye alınmaması üzerine aynı yemekhaneyi kullanan **Trakya Sanayi ve Segabakır işçileri** de protesto ederek

yemekhaneden ayrıldı.

İşgal eylemine 9 Ağustos günü jandarmanın tehditleri ve sendikanın araya girmesi ile işçiler tarafından son verildi. İşçiler karakolda ifadeleri alındıktan sonra eyleme fabrikanın bahçesinde devam etme kararı aldılar. **10 Ağustos**’ta işten atıldıklarını öğrenen işçiler fabrikaya girmek isteyen yeni işçileri de engellemeye çalıştılar. Bunun üzerine **12 Ağustos** akşamı jandarma işçilere saldırarak patronun fabrikayı açmasına hizmet ettiler. “**Direne direne kazanacağız!**”, “**İnadına sendika, inadına DİSK!**” sloganlarını atan işçiler eylemlerinden dolayı pişman olmadıklarını, mücadeleye devam edeceklerini açıkladılar. (Kartal)

Malatya’da maaşlarını üç aydır alamadıkları gerekçesiyle eyleme başlayan **Malatya İplik A.Ş. Fabrikası**’nda çalışan işçiler, fabrika yönetimiyle yaptıkları görüşmeden olumsuz sonuç alınca iş bıraktılar. Maaşlarının iki yıldır düzenli ödendiğini ve son üç aydır ücret alamadıklarını söyleyen işçiler, fabrika yönetimi hakkında Çalışma Bakanlığı’na şikâyette bulundular. PTT binası önünde toplanan işçiler adına bir konuşma yapan avukat **Ali Kemal Oğuz**, işçilerin sendikalı olabileceklerini, buna yasal bir engel olmadığını belirtti.

Oğuz, yaklaşık 100 işçinin fabrika sahibi hakkında notere giderek ihtar

Üç aydır maaş alamayan işçiler eylemde

çektiğini, işçilerin yasal hakkı olan ödenmeyen maaşlarını ve tazminatları fabrika sahibi tarafından altı gün içinde ödenmezse **Malatya İş Mahkemesi**’nin duruma el koyacağını söyledi.

Avukat eşliğinde bir grup işçi, valiliğe giderek, sorunlarını ilettiler. Fabrika çalışanları, Ağustos ayı dâhil, 3 aydır maaş alamadıklarını, daha önceki aylarda da 3 ayda bir maaşlarının verildiğini bildirerek, mağduriyetlerini dile getirdi. Sabah fabrikaya gittiklerinde, fabrikaya alınmadıklarını söyleyen işçiler, mağduriyetlerinin giderilmesi için maaşlarının biran önce ödenmesini istedi.

(Malatya)

HATAY

Hatay Demokrasi Platformu olarak diğer siyasi kurum ve kuruluşlarla birlikte Hatay Demokrasi Platformu (TÖP, KESK, Partizan, DTP, Halkevleri, ESP, İHD) İsrail Siyonizmini kınamak amacıyla 25 Temmuz Salı günü saat 20:00 meşaleli yürüyüş kararı aldık. Önce **Ulus Meydanı**'nda bir basın açıklaması yapıldı. Yaklaşık 250-300 kişinin katıldığı basın açıklamasından sonra, meydandan Doğu Okulları'nın önüne kadar yürüyüş yapıldı. Yürüyüş boyunca İsrail, ABD ve diğer Emperyalist ülkeleri kınayan sloganlar atıldı ve zılgıtlar çekildi.

Bu arada halk, balkonlardan ve cadde boyunca gerek alkışlarla gerekse de zafer işaretleriyle bize destek verdi. Doğu Okulları önünde bir basın açıklaması daha yapıldı. Açıklama sık sık atılan "**Her yer Filistin, hepimiz Filistinliyiz**" sloganları, ıslık ve alkışlarla sona erdi. (**Hatay Partizan**)

MERSİN

İsrail işgaline karşı onurluca direnen Filistin ve Lübnan halkına destek amacıyla bir eylem de Mersin'de yapıldı. **18 Ağustos** Cuma günü saat 17:00'de **Taş Bina** önünde biraraya gelen devrimci ve ilerici kurumlar İsrail siyonizminin katliamlarını lanetledi.

Eylem öncesinde Mersin'in en işlek caddelerinde binlerce bildiri dağıtılarak İsrail siyonizmini teşhir eden ajitasyon konuşmaları yapıldı.

"**Kahrolsun İsrail siyonizmi, direnen halklar kazanacak**" yazılı pankart açarak "**Filistin ve Lübnan halkı yalnız değildir**" sloganlarını haykıran kitle türkülerini de direnenler için söyledi. Kısa bir tiyatro gösteriminin de yapıldığı eylem okunan basın açıklaması ile sona erdi. Eylem **Partizan**, **HÖC**, **ESP**, **DHP**, **TÖP**, **BDSP** ve **DDSB** tarafından örgütlendi.

Demirtaş'ta meşaleli eylem

İsrail siyonizminin Filistin ve Lübnan da yarattığı yıkıma ve işgale karşı dire-

lerin de yapıldığı eylem boyunca Demirtaş'ın önemli bir bölümünde ajitasyon yapıldı.

20 Ağustos Pazar günü saat 20:00'de Foto ulaşın önünde toplanan **Partizan**, **HÖC**, **ESP**, **BDSP**, **DHP**, **DDSB** ve **TÖP** meşalelerle yürüyüşe başladı. "**Kahrolsun İsrail Siyonizmi, direnen halklar kazanacak**" yazılı pankartın açıldığı eylem "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "**Filistin ve Lübnan halkı yalnız değildir**" sloganlarının haykırılması ile başladı.

Mahalle halkının balkonlardan alkışlarla destek verdiği eylem mahallenin merkezi bir yerinde kitle ajitasyonunun yapılması ile sona erdi. (**Mersin**)

ANKARA

Emperyalizme ve Sovenezme Karşı **Ankara Platformu**'nun eylem ve çalışmaları devam ediyor. Bildiri dağıtımı, afiş ve stand çalışmaları yapılırken, her hafta Cuma günleri akşam saat 20:00'de **Sakarya Caddesi**'nden **Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı**'na meşaleli yürüyüşler yapılmakta.

Meşaleli yürüyüşün ikincisi **18 Ağustos** Cuma günü yapıldı. **19 Ağustos** günü ise Filistin, Lübnan Konsoloslukları Platform temsilcileri tarafından ziyaret edilerek emperyalist ABD ile İsrail'in işgal ve saldırıları karşısında direnen Filistin ve Lübnan halklarının direnişinin desteklendiği vurgusu yapıldı. Filistin ve Lübnan Konsoloslukları ziyaretinde Platformun çalışmaları konusunda bilgi verildi. Ziyaretin ardından Konsolosluk önünde basın açıklaması yapıldı.

nen onurlu halklara bir destekte Demirtaş'tan geldi

Mahallede yapılacak meşaleli eylemin duyurusunu yapmak ve İsrail siyonizminin katliamlarını teşhir etmek amacıyla sesli ajitasyonlar eşliğinde binlerce bildiri dağıtıldı.

Özellikle semt pazarında halkın yoğun ilgi gösterdiği çalışma boyunca emekçiler balkonlara çıkarak alkışlarıyla Filistin ve Lübnan halkına desteğini sundu. Sohbet-

Dünyada da saldırganlık protesto edildi!

LONDRA

Londra'da Türkiyelilerin yoğun olarak yaşadığı Dalston'da "**Yerel Savaşı Durdurun Koalisyonu'nun**" çağrısıyla toplanan kitle Ortadoğu'daki İsrail saldırganlığını protesto etti. **ILPS** ve **ATİK** flamlarının da taşındığı yürüyüş boyunca İsrail saldırganlığını ve bunu destekleyen ABD ve İngiliz emperyalizmini teşhir eden sloganlar atıldı. Yürüyüş yapılan konuşmaların ardından bitirildi.

(**Londra İK okurları**)

BERLİN

Berlin Partizan okurları olarak bizim de katıldığımız yürüyüşte İsrail Siyonistleri lanetlendi. Yürüyüş iki

hafta önceden olduğu gibi yine Rotes Rathaus'dan başladı ve Potsdamma Platz'da sona erdi. Yürüyüşe çağrı 50 Alman ve Arap örgütü tarafından yapılmıştı. Ve çağrıyı destekleyenler arasında PDS dahil olmak üzere çok sayıda Alman örgütü vardı. Elbette bunların ezici bir bölümü Alman tekelci burjuvazisinin solunu temsil ediyordu. Küçük burjuva solu temsil eden çok çeşitli sivil kitle örgütleri, inisiyatifleri, barış örgütleri vb. gruplar da vardı. Bu yürüyüşte **MLPD** de yer almıştı. Hizbullah liderinin posterleri yasaklanmıştı.

12 Ağustos Cumartesi günü saat 16:00'da başlayan yürüyüş ve miting üç saate yakın sürdü ve mitingde İsrail ve ABD haydutlarını lanetleyen slo-

ganlar sıkça atıldı. Bizler de Partizan okurları olarak kendi kortejimizde ABD emperyalizmini lanetleyen ve İsrail siyonizmini teşhir eden Almanca sloganlar attık. İsrail'in Lübnan ve Filistin'e saldırısının başladığı bir aydan bu yana ilk kez Berlin Almanların ağırlıkta olduğu bir yürüyüşe tanık oldu ve on bine yakın insan bu yürüyüşte yer aldı. Katılanlar rengarenk ve çok sesliliği temsil ediyordu. Oysa bir önceki yürüyüş tümüyle Arap ağırlıklıydı. Bu yürüyüş bir öncekine oranla hem geçen yürüyüşün iki katı idi ve hem de her kesimden insanın katıldığı bir yürüyüştü. Bu bakımdan yürüyüşün enternasyonal dayanışma yanı özellikle öne çıkmıştı.

(**Berlin Partizan okurları**)

Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği'ne

Değerli arkadaşlar,

"**Filistin'de bir kardeşim var**" kampanyanızı İşçi-köylü gazetesinden öğrendik.

İsrail'in yeni bir görev üstlenerek Haziran'dan bu yana Filistin'e, Lübnan'a ölümler yağdırdığı ve işbirlikçi medyanın katliam=İsrail seviciliğini aleniyata taşıdığı şu süreçte başlatmış olduğunuz kampanyanın anlam ve değeri daha da büyümüştür.

Ortadoğu haritası emperyalist kapitalizmin iç çelişkileri nedeniyle savaşla biten sömürge siyaseti sonucu çizilmişti.

Şimdi aynı neden emperyalizmi yeniden harita çizmeye götürüyor.

Birincisinde yeryüzü Büyük Ekim Devrimiyle,

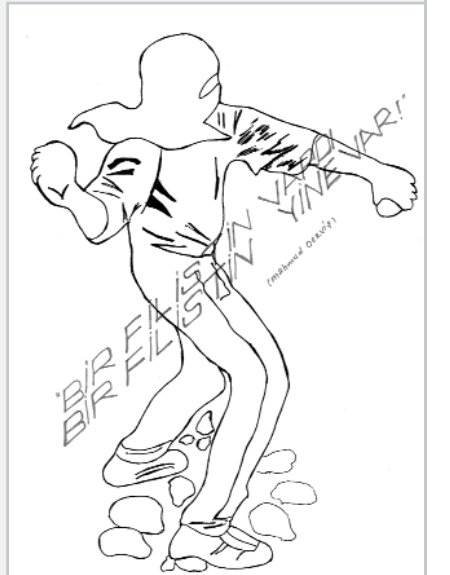
İkincisinde **Büyük Çin Devrimi** ve on civarında Halk Demokrasileriyle tanıştı.

Emperyalist kapitalizmin çürütmesi boyutlandıkça yeni harita çizimine kurtuluş olarak sarılıyor. Haritaları çizebilirler ama rengini halklar belirler.

Yeni haritanın baskın rengi kızıl olacak. Emperyalizmle ezilen halklar ve ezilen uluslar arasındaki çelişki yeni devrimlerle haritalara nakşedilecektir.

Halkların dayanışma ve mücadelesinin ifade araçlarından biri olan **Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği**, inaniyoruz ki bu süreci başarıyla yaşayacaktır. Hapishanelerdeki tutsak Partizanlar olarak kampanyanıza, **Ulvi Yalçın** ve **İsmail Yılmaz** adına 50'er YTL'yi derneğin hesabına yatırarak katılıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Hapishanelerdeki Tutsak Partizanlar adına Bayram Kama

FHDD'nin yardım kampanyasına **Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi**'nden ayrıca **Resul Kocatürk**, **Cemil Erdem**, **Erdener Demirel**, **Erkan Altun** isimli siyasi tutsaklar da maddi yardım yaparak destek verdiler.

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD.ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hisseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk.
No:23/A K.Çekmece/İstanbul Tel: 0212 426 63 30-580 63 80
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com
@mail: umutyayincilik@tinet.net.tr

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAKS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERLİTİ KONAK, TELEFAKS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ ERZİNCAN: ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: 0 446 223 67 18
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEPELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Binler Filistin ve Lübnan için haykırdı EMPERYALİZME GEÇİT YOK!

İSTANBUL

28 Temmuz'dan beri her gün bombalanan Lübnan ve Filistin'de emperyalistlerin isteği ile "ateşkes" yapılırsa da katliamlar devam ediyor. Ortadoğu halklarına BOP planları ile kan kusturanlar girdikleri bataktan kendini kurtaramadığı gibi "İşte yeni Ortadoğu" diyerek açıklamalar yaptı. Saldırganlığa karşı birçok ülkede protesto eylemleri olurken 20 Ağustos Pazar günü İstanbul'da Lübnan ve Filistin halkına direnişlerinde destek olmak amacıyla miting yapıldı.

Saat 14:00 sularında iki kol halinde toplanmaya başlayan kitle kısa süre içerisinde flamaları, döviz ve pankartlarıyla beraber kortejleri oluşturdu. Mitingin kollarından biri olan Tepe Natilius önünde toplanan Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu bileşenleri, erken saatlerde geldikleri alanda çevredeki halktan uzun süre destek alırken, diğer yandan da Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde toplanan sendikalar ve odalar da burada uzun süre sesli ajitasyonlarla emperyalist saldırganlığın ulaştığı boyutları teşhir etti.

Tepe Natilius önünden harekete geçen Partizan ve ILPS alana "Ortadoğu'da Yanan Direniş Ateşi Emperyalistleri ve Siyonistleri Yakacak" yazılı pankartla yürürken, kortejin en önünde "Lübnan'da Çocuklar Ölmesin" yazılı dövizleri boyunlarına asan çocuklar bir hayli ilgi çekti. Elleri temsil olarak tabut taşıyan kitle, yürüyüş sırasında sık sık "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Lübnan halkı yalnız değildir" vb. sloganlar attı.

ILPS pankartının arkasında yer alan Partizan kortejinde "Sawra Sawra Hattı Nasr/Zafere Kadar Direniş" yazılı pankart açıldı. ILPS ve Partizan kortejinin ardında ise Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği "Filistin'e kardeşlik elini uzat" pankartı ve Arapça sloganlarıyla yerini aldı. Saat 15:00'da yürüyüşe geçilene kadar İstanbul'un çeşitli yerlerinden gelen kitle sloganlarla toplanma yerine geldi.

Yürüyüşün ardından alana girildikten kısa bir süre sonra kortejlerin de yerini alması ile beraber program başladı. İlk olarak ortak basın metni okundu. Ortak metnin okunmasının ardından kitleden

gelen uyarı ve eleştiriler üzerine emperyalizme karşı mücadelede yaşamını yitirmiş olanlar için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı.

Hemen ardından TMMOB adına yapılan açıklamada Ortadoğu'daki işgalin din, dil, ırkla hiçbir ilgisi olmadığı ve meselenin tamamen sınıfsal olduğu vurgusu yapıldı. TMMOB'un okunan kısa açıklamasının peşinden KESK Başkanı İsmail Hakkı Tombul konuşma yaptı.

Eylemden farklı görüntüler

Eylemde konuşmaların yapıldığı sırada Kaldıraç dergisi okurları, çevredeki bir bayrak direğine Filistin bayrağı astı. Polislin sürekli olarak miting düzenleme komitesine yaptığı baskı sonucu bayrağın indirilmesi istendi. Ayrıca Tohum Kültür Merkezi çevredeki halkın ve çocukların katılımıyla bir orta oyunu sahneye koydu. Orta oyununda uzun süren sessizlik ise oyunun hemen ardından İsrail bayrağının yakılmasıyla beraber sloganlarla bozuldu.

Bir diğer dikkat çeken olaysa basının da ilgi gösterdiği çocuklar oldu. Kürsünün önünde açılan pankartlarla beraber duran çocukların koyduğu tavır, yapılan tüm konuşmaları anlatıyordu.

Soğanlı'da meşaleler Ortadoğu için yandı!

13 Ağustos günü Tohum Kültür Merkezi, Demokratik Haklar Platformu, Köz ve ESP, Oya Başar Parkı'nda bir araya gelerek "Lübnan ve Filistin halkı yalnız değildir" pankartı açtı ve sloganlar, meşaleler eşliğinde yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında mahalle halkı yürüyüşleri alkışlarla karşıladı ve zaman zaman yürüyüşe katılıp sloganlara eşlik etti.

Kitle ara sokaklardan sonra Mimar Sinan Caddesi'ne çıkarak buradan Soğanlı Meydanı'na yürüdü ve burada basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını kitle adına Erkan Kuzucan okudu. Kuzucan; İsrail'in güya Hizbullah'ı yok etmek için Lübnan'a düzenlediği saldırılarda ölen sayısının 1115'e ulaştığı ve ölenlerin çoğununda çocuk ve sivil halk olması gerçekte İsrail'in kimi hedeflediğini gösterdiğini belirtti. Kuzucan ayrıca "ülkemiz egemenleri de bir yandan timsah gözyaşı dökerken diğer yandan emperyalist güçlerin bölgedeki

yayılmacı politikalarını sağlamlaştırmak için TMY gibi saldırı yasalarını hayata geçirmişlerdir. Bu şekilde bölgedeki saldırıların ülke içindeki ayağını örmüşlerdir" dedi.

Gülsuyu halkı

İsrail Siyonizm'ini lanetledi!

18 Ağustos Cuma günü saat 20:00'da, İstanbul Maltepe ilçesi Gülsuyu mahallesi meydanında toplanan, Partizan, BDSP, HKM, ESP, PDD, HÖC, Gülsuyu Sanat ve Hayat, Ortadoğu'daki emperyalist saldırganlığı lanetlemek için bir araya geldi. Meydanda toplanan kitle, "Emperyalizm Siyonizm Yenilecek Direnen Ortadoğu Halkları Kazanacak" yazılı ortak pankartı açtı. Meydanda toplanan kitle, burada ajitasyon konuşmalarıyla halka Ortadoğu'daki emperyalist işgale sessiz kalmama çağrısı yaptı. Meşalelerin yakıldığı eylemde Fatma Hanım Parkına kadar yüründü. Yürüyüş boyunca Ortadoğu'daki son durumu teşhir eden konuşmalar yapılarak "ADB, İsrail askeri olmayacağız çocuklarınızı kardeş halkları katletmeye yollamayın!" şeklinde çağrılar yapıldı. Yürüyüşü izleyen halk eyleme yoğun destek verirken, Fatma Hanım Parkında gösterimi planlanan Sinevizyon teknik bir arıza nedeniyle gerçekleşemedi. Ülkemizde ve dünyada özelde de Ortadoğu'da öldürülen devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. Burada okunan basın açıklamasında, Lübnan halkının direniş sırasında 300'ün üzerinde çocuk, 1000'in üzerinde de sivil halkın öldürüldüğü belirtilerek 1 milyona yakın insanın ise mülteciliğe itildiği söylendi.

Kitle metnin okunmasından sonra sloganlarla eylemi bitirdi. (Kartal)

İZMİR

5 Ağustos Cumartesi günü saat 18:30'da Konak İskele önünde toplanan İran Savaş Koordinasyonu, Ortadoğu'daki emperyalist saldırganlığa karşı insan zinciri oluşturdu. Katliam resimleri olan önlükleri taşıyan kitle el ele tutuşarak "Katil ABD, Siyonist İsrail Ortadoğu'dan defol", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" vb. sloganlarını attı. Sloganların ardından kitle adına açıklamayı yapan Yurdagül Gümüş, "Emperyalistler kendi çıkarları doğrultusunda Ortadoğu'yu yeniden yapılandırmak istiyor. Adına 'Büyük Ortadoğu Projesi' dedikleri bu yapılandırmayı, Amerika Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, Ortadoğu'ya yaptığı son ziyaretinde 'yeni bir Ortadoğu'nun zamanı geldi' sözleriyle ortaya koydu. Bu hedeflerine ulaşabilmek içinde emperyalistler ve Siyonizm direnen dünya halklarına 'boyun eğdirmek' istiyor. Irak'ta Filistin'de, Lübnan'da yaşanan katliamlara izleyici olmayalım. İran, Suriye ya da Kuzey Kore'ye yönelik olası bir saldırısında sessiz kalmayalım. Ülkemizde bulunan ABD ve NATO üslerinin kaldırılması ve yenilerinin yapılamasını engellemek için mücadeleyi yükseltelim" dedi. Ardından Kemeraltı'nda devam etmekte olan imza kampanyası masasına doğru yürüyüş yapıldı. Masaya gelindiğinde "Ortadoğu halkları yalnız değildir" sloganı atıldı ve eylem son buldu.

* 12 Ağustos Cumartesi günü saat 12:30'da Basmane AKP binası önünde "Emperyalizm ve Siyonizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak" pankartını açan Alinteri, Belediye İş İzmir Şubeleri, BDSP, Devrimci Hareket, DHP, Ege 78'liler Derneği, ESP, EHP, HKP, HÖC, ILPS, Kaldıraç'ın da olduğu kitle İsrail ile yapılan tüm askeri ve ekonomik anlaşmaların iptal edilmesini istedi. Burada yapılan oturma eylemi sırasında Nazım Hikmet'in şiirleri okundu.

* 29 Temmuz 2006 Cumartesi günü saat 19:00'da Konak Pier önünde başlayan ve Ortadoğu halklarının direnişine destek vermek için düzenlenen yürüyüşe Alinteri, Belediye İş 2-4-6 No'lu Şubeleri, BDSP, Devrimci Hareket, DHP, EHP, ILPS, ESP, HKP, HÖC, Kaldıraç ve Ege 78'liler Derneği katıldı. Kitle "Filistin ve Lübnan halkı yalnız değildir", "Emperyalizm ve Siyonizm yenilecek direnen halklar kazanacak" yazılı pankartlarının açılmasıyla birlikte çeşitli sloganlar atıldı. Kitlenin Konak Sümerbank önüne son gelmesiyle birlikte Zuhul Erhan tarafından okunan açıklamada; "ABD ve İsrail'in emperyalist-siyonist ittifakı dünya halklarına modern barbarlıklarının ne kadar medeni olduğunu göstermekte" denildi. Emperyalist katilleri simgeleyen ve üzerinde İsrail ve ABD bayrakları bulunan maketin yakılmasıyla eylem son buldu.